Κα/ίων. Σουγιανού
Δικηγόρου
Μ. Αλεξάνδρου 31

Πρέπει νὰ γίνουν σύντομα δρόμοι καλοὶ οἱ τρεῖς μεγάλες ἀρτηρίες τῆς Χαλκιδικῆς. Ἀλλιῶς παθαίνει ἀσφυξία ἡ Χαλκιδική, καθὼς θὰ μένουμε φυλακισμένες στὴν ἀφάνεια οἱ τρισχαριτωμένες καλλονές της.

Τὸ Μέλλον τῆς Χαλκιδικῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΡΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΜΑΡΙΚΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 37
1ος ὄροφος ἀρ. 2 Τηλ. 21 - 403
Ἔτος Γ' - Ἀριθ. φύλλου 31
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Τὸ συλλαλητήριο, ἢ πιὸ σωστὰ ἡ ἀπόπειρα τοῦ συλλαλητηρίου ἦταν ἡ πιὸ σημαντικὴ ἐκδήλωση τῶν ἀγροτῶν μας, τὸν μῆνα, ποὺ ἐπέρασε. Τὸ σκληρὸ πρόβλημα τοῦ σιταριοῦ, ποὺ γιὰ τὴ λύση του οὔτε ἀπόπειρα δὲν γίνεται ἀπὸ τὴν πολιτεία, αὐτὸ σρογγύλεψε τὴ δυσαρέσκεια τῶν γεωργῶν γιὰ νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ τὴ μορφὴ τοῦ συλλαλητηρίου.

Βρήκανε ἐξευτελισμένη τὴν τιμὴ τοῦ σιταριοῦ οἱ γεωργοὶ καὶ θέλησαν νὰ τὸ φωνάξουν μήπως ἀκουστῆ.

Θέλησαν νὰ διαδηλώσουνε τὴ θλίψη τους, γιὰ τὴν μαστορεμένη περιφρόνηση ποὺ δείχνουνε στὸ προϊόν τους οἱ ἁρμόδιοι. Εἰρηνικοὶ καὶ πάντα σύμφωνοι μὲ τοὺς κειμένους νόμους, οἱ ἀγρότες μας, θέλησαν νὰ δηλώσουνε ὅλοι μαζύ, πόσο ἀντεθνικὴ εἶναι ἡ περιφρόνηση ποὺ δείχνουνε στοὺς γεωργούς μας, οἱ ἁρμόδιοι.

Κι' ἡ θέλησή τους ἔσπασε στὸ δρόμο της, στὰ πρῶτα βήματά της καὶ δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ ὡς τὸ τέλος της. Τὴν ἔσπασαν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κυβερνοῦν, γιὰ νὰ μὴν ἐκφρασθῇ, μὲ τὴ μορφὴ τοῦ συλλαλητηρίου. Ἔβαλαν σὲ ἐνέργεια ὅλα τὰ μέσα, καὶ συμβουλὲς καὶ ἀπειλὲς καὶ παρακλήσεις κι' ἀπὸ τὰ μέσα τους τὸ πιὸ γερό. Κέντησαν τὴν εὐπάθεια τοῦ γεωργοῦ. Τοῦ εἶπαν πὼς θὰ ἐκμεταλλευτῇ τὴν κίνησή τους ἡ ΕΔΑ. Κι' ὁ γεωργός, ποὺ νοιώθει ἀπ' ὅλους πιὸ πολὺ Ἑλληνικά, πίστεψε καὶ φοβήθηκε καὶ λίγησε. Κι' ἔτσι δὲν ἔγινε στὸ τέλος ἡ διαμαρτυρία φωναχτά, μὲ τὴν μορφὴ τοῦ συλλαλητηρίου. Ἡ πράξη στὴν ψυχή τους ὅμως ἔγινε. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀρκετό, γιὰ νὰ συγκινηθοῦν, ἂν συγκινοῦνται οἱ χορτᾶτοι ἀπ' τὶς κραυγὲς τῶν νηστικῶν. Στὸ βάθος ἔγινε ἡ σύλληψη. Αὐτὴ εἶν' ἡ οὐσία. Κι' ἡ σύλληψη τῆς διαμαρτυρίας φανερώνει, πὼς δὲν χορταίνουνε μὲ λόγια οἱ ἀγρότες. Ἡ σύλληψη τῆς διαμαρτυρίας φανερώνει, πὼς κάτι εἶναι ἄτακτο στὴ σχέση πολιτείας καὶ ἀγρότη. Γιατὶ δὲν πῆρε ἡ σύλληψη τὴν ἔκφρασή της; Γιατὶ δὲν ἔγινε πορεία ἀπὸ τὸν κάμπο πρὸς τὰ κέντρα; Εἶναι χειρότερο αὐτό. Κουφοχτυπάει ἡ θλίψη σὰν δὲν ἐκφραστῆ κι' ἀφήνει ἄσθηστα σημάδια. Νὰ τῶχουνε στὸ νοῦ τους πάντα οἱ κυβερνῆτες, λειτουργεῖ ἀλάνθαστα ὁ νόμος, στὴν ἔκφραση τοῦ πόθου τῆς ψυχῆς. Απ' τὴ σιγμὴ ποὺ ἡ σύλληψη ἔχει γίνει, θὰ πάρῃ ἔκφραση μὲ ὅποιον τρόπο. Καὶ σ' ὡρισμένον χρόνο,, σὰν τὸν κεραυνό. Ὅλες μαζὺ οἱ δυνάμεις τοῦ κόσμου, δὲν τὸν κρατοῦν τὸν κεραυνό. Θὰ πέσῃ καὶ θ' ἀστράψῃ καὶ θὰ κατακάψῃ.

Εἶναι νόμος ἡ ἔκφραση καὶ λειτουργεῖ σὲ τρόπο ἀλάνθαστον κι' ὁριστικόν. Νόμος κανένας δὲν ξεχνάει νὰ λειτουργήση. Αὐτὸ νὰ τῶχουνε στὸ νοῦ οἱ ὁδηγοί μας, ἂν εἶναι ἀλήθεια πὼς αἰσθάνονται Ἑλληνικά.

Συλλαλητήριο δὲν ἔγινε καὶ δὲν θὰ γίνῃ. Κι' ἂς εἶναι ὅσο θέλει νόμιμο αὐτὸ τὸ μέσο διαμαρτυρίας. Εἶναι δυὸ λόγοι σοβαροί, ποὺ ἐμποδίζουνε τὴνἔκφραση στὴν ἐποχή μας. Αὐτοὶ οἱ δυὸ λόγοι, ποὺ θὰ τοὺς ποῦμε τώρα εὐθὺς, τσακίσαν τὸ συλλαλητήριο στὴν ἔκφρασή του.

Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ἡ φκιαχτὴ δειλία,, ποὺ ἐφανέρωσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κράτους. Λέμε φκιαχτὴ δειλία, γιατὶ εἶπαν, πὼς εἶναι φόβος μέσα στὸ συλλαλητήριο νὰ μποῦνε τὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα τῆς ΕΔΑ καὶ νὰ ἀνάψουνε λαχτάρες. Κι' ἐμεῖς δὲν τὸ πιστεύουμε αὐτό. Νὰ φοβηθῇ τὸ Κράτος τὸν κομμουνισμό; ἀστεῖο πρᾶγμα. Δὲν τὸν φοβᾶται, κι' οὔτε πρέπει, ἀλλιῶς, πῶς θὰ τὸν ἄφηνε νὰ ἁλωνίζῃ μὲ τὴ χαριτωμένη μάσκα τῆς ΕΔΑ μέσ' τὴ Βουλή μας; Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κυβερνοῦν τὴν ἐποχή μας δὲν τὸν φοβοῦνται τὸν κομμουνιστή, φοβοῦνται ἄλλο. Φοβοῦνται τὴν ἀνάπτυξη τοῦ γεωργοῦ. Φοβοῦνται τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἑνώσουν τὴ σκέψη τους οἱ γεωργοὶ πάνω στὸ ἕνα. Στὴ δίκαια πληρωμὴ τῆς ἐργασίας Αὐτὸ φοβοῦνται οἱ ὑπεύθυνοι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς μας, κι' ἄλλο ἕνα. Τὴ φήμη, ποὺ θὰ φθάσῃ κεῖ στὸ ἐξωτερικὸ, πὼς οἱ ἀγρότες μας πεινᾶνε. Ἐτούτη τὴ φωνὴ θέλουν νὰ κρύψουν, γι' αὐτὸ δὲν θέλουν ν' ἀκουστῇ ἡ φωναχτὴ διαμαρτυρία. Τοῦτος ὁ λόγος εἶναι ὁ πρῶτος, ποῦσπασε τὸ συλλαλητήριο τῶν γεωργῶν μας.

Δεύτερος εἶναι τὸ πνευματικὸ σκοτάδι, ποὺ ρίχνει σέ ἀδράνεια καὶ ἀρρωσταίνει τὴ θέληση τοῦ γεωργοῦ μας. Ἡ σύμπτυξή τους τοῦτο δείχνει. Ἔλλειψη παρρησίας φανερώνει ἡ γρήγορη ὑποταγή τους. Δὲν ἔχει πίστη ὁ ἀγρότης. Γι' αὐτὸ τοῦ λείπει καὶ τὸ θάρρος. Τὸ θάρρος, χωρὶς μάρτυρες. Αὐτὸ τοῦ λείπει. Αὐτὸ ποὺ πλάθει καὶ στηλώνει τὴν καθαρὴ συνείδηση τοῦ λείπει. Ἔχει πολὺ «Κολλίγον» στὴν ψυχή του ὁ ἀγρότης, γι' αὐτὸ φαντάζει δοῦλος καὶ στὴν συμπεριφορά του. Ποιὸς φταίει; δὲ ρωτοῦμε τώρα.. Τὶ εἶναι λέμε, ὅπως εἶναι. Δὲν πίστεψε ποτὲ στὴν δύναμή του, γι' αὐτὸ καὶ κεῖ στοὺς συνεταιρισμοὺς του, εἶν' ἑνωμένος ἀπὸ ἀπιστία. Εἶναι φκιαχτοὶ οἱ συνεταιρισμοὶ του. Δὲν εἶναι ὄργανα συλλογικὰ σφιχτὰ δεμένα πάνω στὸ κύριο ἀντικείμενό τους. Στὸ προϊὸν τῆς γῆς καὶ τοῦ ἱδρῶτα. Δὲν πίστεψαν στὸ ἄτομό τους, γιὰ τοῦτο δὲν μποροῦνε νὰ πιστέψουν καὶ στὸ μοναδικὸ καλό, ποὺ φέρνει ὁ συνεταιρισμὸς καλὰ δεμένος. Συνεταιριστικὴ συνείδηση ἀκόμα δὲν βλάστησε στὸ πνεῦμα τοῦ ἀγρότη. Κι' αὐτὸ εἶναι,, ποὺ φέρνει τὴν τρομάρα καὶ σπάει κάθε ἐνέργειά τους.

Ἔλλειψη ἀπὸ πίστη στὶς δυνάμεις, ποὺ κλείνει μέσα του ὁ συνεταιρισμὸς, αὐτὴ κάνει δειλὸ τὸ γεωργό μας καὶ ἀδρανῆ καὶ «δὲ βαρυέσαι». Ἡ ἔλλειψη αὐτὴ κι' ἡ ἀπιστία ράγισε καὶ τὴ θέλησή τους νὰ πορευθοῦνε στὸ συλλαλητήριό τους. Ἡ νεκροκεφαλὴ τοῦ Κ.Κ.Ε., ποὺ ὑψώσαν μπρὸς στὰ μάτια τους νὰ τοὺς τρομάξουν, θᾶσπαζε εὐθὺς μὲ οὐρλιαχτό, ὅπως ἐκεῖ στὸ Βίτσι καὶ στὸ Γράμμο, ἂν ἡ γεωργικὴ συνείδησή τους ἦταν ὑψωμένη στὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς ἀνδρείας, ποὺ δίνει ἡ ὁμαδικὴ ἐνέργεια στὸν ἕνα. Καὶ πὼς ξεψύχησε, προτοῦ νὰ ζήσῃ, τὸ φετεινὸ συλλαλητήριό τους, δὲν φέρνει ἀλήθεια, σπαραγμόν. Ὁ λόγος τοῦ θανάτου ὅμως εἶναι, ποὺ τρομάζει καὶ μᾶς καὶ τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς ἄλλους. Γιατὶ ἀληθινὰ ἡ σωτηρία ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ τῶνγεωργῶν μας στηρίζεται σ' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους.

Ἂν θὰ μπορέσουν μιὰ φορὰ νὰ νοιώσουν πόσο βαρειὰ εἶν' ἡ ἀνάγκη νὰ ἑνωθοῦν αὐτοὶ στὸ ἀντικείμενό τους, τότε θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάδα. Γιατὶ μὲ μιᾶς θὰ νοιώσουνε κι' οἱ ἄλλοι, πὼς δὲ μποροῦν νὰ τοὺς φοβίζουν μὲ τὰ φαντάσματά τους καὶ τὶς ἀηδίες. Ὅλη ἡ δύναμη κι' ἡ προσοχὴ τους πρέπει ἐδῶ νὰ ξοδευτῆ. Στὴν Ἕνωσή τους ἀπὸ πίστη. Πρέπει οἱ συνεταιρισμοὶ νὰ γίνουν φωλιὲς ἀγάπης κι' ἐνεργείας. Αὐτὸ ζητάει ἡ ἐποχή μας κι' ἡ σωτηρία τῆς πατρίδας.

Εἶναι πίστη στοὺς Σοβιετικοὺς ἡ συνύπαρξη ἢ μέσο;

Τοῦ δικηγόρου κ. Π. ΣΑΜΑΡΑ

Ὅταν στὸν πρῶτο Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο ξέσπασε ἡ ἐπανάστασι στὴ Ρωσσία, καὶ μὲ γοργὸ ρυθμὸ οἱ κομμουνισταὶ ἀναρυχήθησαν στὴν ἐξουσία, μιὰ κρίσι στοὺς κύκλους τῶν θεωρητικῶν τῶν Μπολσεβίκων εἶχε ξεσπάσει ποὺ ἀνάγκασε τὸν Λένιν μὲ ἀποφθέγματα νὰ ἀπαντᾶ καὶ νὰ ἐλίσσεται. Πῶς εἶναι δυνατὸν στὴν πιὸ καθυστερημένη χώρα στὴ σειρὰ τῶν ἀστικῶν χωρῶν τῆς ἐποχῆς νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ οἰκοδομηθῆ ὁ Σοσιαλισμός;

Μπροστὰ στὴν δικαιολογημένη ἀντίδρασι τῶν τσελεχῶν ὁ Λένιν ἀναγκάζεται κάθε τόσο νὰ ρίχνη τὸ βάρος τῆς μεγάλης προσωπικότητός του καὶ νὰ πείθη ὅπως συμβαίνει πάντοτε στὴν ἱστορία τῶν μεγάλων φυσιογνωμιῶν.

«ΤΩΡΑ ἢ ΠΟΤΕ» ἕνα ξέσπασμα ξελίξεων, χωρὶς καμμιὰ σχεδὸν συγκέντρωσι καὶ ὀργάνωσι προλαιταριακὴ νὰ κολακεύωνται ἀπὸ τὰ καθεστῶτα τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ.

Εἶναι τάχα ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἕνα ἄνοιγμα στὴ συγκρότησι τῶν ἀνατολικῶν καθεστώτων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ εἰσχωρέσῃ γιὰ νὰ ἐρευνήσῃ θεωρητικὰ τὴν ὅλην ὢν ἐμφανίζεται σήμερα κατάστασι στὶς χῶρες αὐτὲς. Καὶ μιὰ ποὐεἶναι γνωστὸ τὸ ὁρμητήριο τῶν καθεστώτων αὐτῶν νὰ δυνηθῆ σὲ σύγκρισι μὲ τὴν μέθοδο τῶν ἱστορικῶν ἀναλογιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ μὲ τὴν διαλεκτικὴ, ὅπως τὴν εἶδαν τὰ ἴδια ὁρμητήρια τῶν καθεστώτων τους, νὰ καταλήξῃ σὲ θετικὸ κατὰ τὸ δυνατὸν συμπέρασαμ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δῇ ἂν εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ὅπως ἄρισα ἀπὸ τὸ ὁρμητήριό τους μέχρι νὰ σπάνῃ στὸ κρίκο τῆς χώρας αὐτῆς; Χωρὶς νὰ ὁδηγηθοῦμε στὴν ἀνάγκη ἐπεξηγήσεων τῆς γνώμης μας' ἄλλως τε καθ' ὅλα παραδεδεγμένης, εἶναι ἄνευ σχεδὸν ἀντιρρήσεων ἡ χώρα ἐκείνη στὴν ὁποία ἀποσιάζει συγκεκροτημένη Ἀστικὴ Τάξι.

Συγκεκροτημένη ἀστικὴ τάξι, πρέπει νὰ ἑνοῆται ἐκείνη ποὺ μπῆκε στὸ δρόμο τῆς ἱστορικῆς της ἀποστολῆς. Γιατὶ ἂς μὴ ξεχνᾶμε πὼς ἡ τάξι αὐτὴ ἔχει ὁρμητήριο τὴν μεγάλη Γαλλικὴ ἐπανάστασι ποὺ στὶς λεπτομέριές της καὶ στὴν πορεία της ἀνταποκρίνεται στὴ Ρωσσικὴ. Ἔχει ἑπομένως κι' αὐτὴ ὅσον κι' ἂν συκοφαντῆται σήμερα μιὰ ἱστορικὴ ἀποστολὴ μιὰ ἀποστολὴ λύσεως ἀνθρωπίνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία ἔνα-

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Ὁμιλία τοῦ δικηγόρου Ἀρναίας κ. Μάνου Μανασῆ, στὴν τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων

Ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, στὴν Ἀρναία εἶναι στημένη μία προτομὴ μαρμάρινη. Εἶναι ἡ προτομὴ τοῦ πιὸ ἀγαπημένου ἱεράρχη. Τοῦ Μητροπολίτη ΣΩΚΡΑΤΗ.

Ἡ προτομὴ σὰν ἔργο τέχνης εἶναι ἀνάξια λόγου, καὶ σέ ἐποχὲς καλλίτερες ἀπ' τὴ δική μας θὰ σπάζανε μ' αὐτή, τὴν κεφαλὴ τοῦ γλύπτη. Δὲν ἔχει οὔτε ἴχνος ἀπ' τὴ βιβλικὴ μορφὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐκείνου ἱεράρχη. Ὡς τόσο μιά, ποὺ σημαίνει τὸν Σωκράτη ἡ προτ. αὐτή, ὅλος ὁ κόσμος τῆς Ἀρναίας καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς, ποὖχε γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ τὴν ἀβασίλευτη ἀγάπη τοῦ Σωκράτη, στέκει περνῶντας ἀπ' ἐκεῖ κυττάει μὲ βαθειὰ ἀγάπη τὸ μάρμαρο πολιτείαν καὶ δρᾶσιν ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκθέσω:

«Ἐγεννήθη στὴ Συλιβρία τῆς Θράκης τὸ 1865 καὶ ἀπεβίωσε στὴν Ἀρναία τὸ 1944 σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν Ἀπὸ τὴ μικρή του ἡλικία ἔδειξε τὴ προτίμησί του στὴν ἱεροσύνη. Τὸ 1884 ἀπεφοίτησε μὲ ἄριστα τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, διατελέσας δὲ διευθυντὴς σχολείων τῆς Συλιβρίας, μετέβη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐσπούδασε Θεολογίαν. Διψοῦσε ὅμως γιὰ μεγαλύτερη καὶ εὐρύτερη γνώσι καὶ μόρφωσι. Γι' αὐτὸ τὸ 1890 ἀναχώρησε στὴ Γερμανία ἐγγραφεὶς στὴ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας. Ἀπ' ἐκεῖ μετέβη εἰς Μάρμπουργκ ὅπου διδάχθηκε τὴν φιλοσοφία καὶ ἠθι-

ταφανῆ συγκίνηση λέγεται παρίσταστο κατὰ τὴν χειροτονία του καὶ ἀπεδέχθη τὴ προτίμησι τοῦ γυιοῦ της γιατὶ εἶχε διαπιστώσει πὼς ἀπὸ μικρὸ παιδὶ εἶχε μέσα του αὐτὴ τὴ διάθεσι. Τὴν ἱεροσύνη τὴ πίστευε τὴν ἐθεώρει ὁ ἀείμνηστος μὲ μεγάλη ἀποστολὴ γι' αὐτὸ καὶ δόθηκε ὁλόψυχα σ' αὐτὴ ἀδιαφορόντας γιὰ μεγάλες θέσεις ποὺ ἴσως ἡ μόρφωσίς του ἐπεφύλασσε. Ξετπέρασε ἡ φήμη του γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ μόρφωσί του γρήγορα τὰ στενὰ ὅρια τῆς Συλιβρίας καὶ ξαφνικὰ τὸ 1910 ὁ Μητροπολίτης Θεσ)νίκης, πρώην Ξάνθης, Ἰωακείμ Σγουρὸς, ζήτησε ἐπίμονα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινοπόλεως νὰ στείλῃ στὴ Θεσσαλονίκη τὸν ἀρχιμανδρίτη Σωκράτη.

ἡ συνύπαρξη ἢ μέσο;

Τοῦ δικηγόρου κ. Π. ΣΑΜΑΡΑ

Ὅταν στὸν πρῶτο Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο ξέσπασε ἡ ἐπανάστασι στὴ Ρωσσία, καὶ μὲ γοργὸ ρυθμὸ οἱ κομμουνισταὶ ἀναρυχήθησαν στὴν ἐξουσία, μιὰ κρίσι στοὺς κύκλους τῶν θεωρητικῶν τῶν Μπολσεβίκων εἶχε ξεσπάσει ποὺ ἀνάγκασε τὸν Λένιν μὲ ἀποφθέγματα νὰ ἀπαντᾶ καὶ νὰ ἐλίσσεται. Πῶς εἶναι δυνατὸν στὴν πιὸ καθυστερημένη χώρα στὴ σειρὰ τῶν ἀστικῶν χωρῶν τῆς ἐποχῆς νὰ ἐπικρατήση καὶ οἰκοδομηθῆ ὁ Σοσιαλισμός;

Μπροστὰ στὴν δικαιολογημένη ἀντίδρασι τῶν τσελεχῶν ὁ Λένιν ἀναγκάζεται κάθε τόσο νὰ ρίχνη τὸ βάρος τῆς μεγάλης προσωπικότητός του καὶ νὰ πείθη ὅπως συμβαίνει πάντοτε στὴν ἱστορία τῶν μεγάλων φυσιογνωμιῶν.

«ΤΩΡΑ ἢ ΠΟΤΕ» ἕνα ξέσπασμα χωρὶς νὰ δικαιολογῆται θεωρητικὰ ἀπὸ τὸν Λένιν μπροστὰ στὶς ἀντίθετες γνῶμες τοῦ Ζηνόβιεφ Τρότσκι καὶ τῶν ἄλλων.

Κι' ὅταν πιεζόμενος ἀπ' τὸ μὲ κεσσαρικὴ τομὴ γεννημένο πλάσμα ἐκείνης τῆς ἀντιμαρξιστικῆς πορείας ποὺ τοὺς ὡδήγησε στὴν ἀκτάληψι τῆς ἐξουσίας, ἀποφθεγματικὰ ἀπάνσε. Ἡ ἀλυσσίδα ἔσπασε στὸν πιὸ ἀδύνατό **της κρίκο.**

Τί ὅμως βγαίνει ἀπ' τὴν ἐξήγησι αὐτή, ὅταν ὁ δογματισμὸς, ποὺ ἐξακολουθῆ μέχρι σήμερα νὰ γίνεται παραδεκτὸς τουλάχιστο στὰ λόγια ἀπ' τοὺς Σοβιετικοὺς ἡγέτες, τοῦ Μαρξισμοῦ, ἀποκλείει τὴν δυνατότητα ἀνοικοδομήσεως σοσιαλιστικῶν κοινωνιῶν, ὅταν δὲν ὑπάρχει σὰν προϋπόθεσι ἡ ἀνάπτυξι ἡ καπιταλιστικὴ, ὡς τὸ βαθμὸ τουλάχιστον ἐκεῖνον ποὺ ἐπιτρέπει τὴν δημιουργία συγκεντρωμένης καὶ ἱκανῆς ἐργατικῆς τάξεως γιὰ ἱστορικὲς της ὑποχρεώσεις.

Βέβαια τὸ ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Λένιν ὁμιλεῖ γιὰ παραβίασι τῶν Μαρξιστικῶν δογμάτων δὲν γεννᾶται κἂν ζήτημα. Τὸ ἐὰν ὁ Λένιν στὴν ἀπώτερη στρατηγική του, ὄντας ἱκανὸς νὰ συμπληρώνη καὶ ἀνοίγη παρενθέσεις στὸ Μαρξιστικὸ οἰκοδόμημα εἶχε ἤδη συλλάβη τὴν κάληψι αὐτῆς τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐπαναστάσεώς του, δὲν εἶναι κάτι ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήση ἐδῶ.

Τὸ θέμα στὴν προκειμένη περίπτωσι εἶναι' ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μας τὸν πρόωρο θάνατο τοῦ Λένιν, ποία σχέσι ἔχει αὐτὸ τὸ σπάσιμο τῆς ἀλυσσίδας στὸν πιὸ ἀδύνατό της κρίκο, μὲ τὴν σημερινὴ πραγματικότητα τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποία σήμερα τὸ Ἀνατολικὸ στρατόπεδο κατορθώνει νὰ πείθη τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας νὰ ξεσηκώνονται μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν καθίδρυσι στὴ χώρα τους τοῦ καθεστῶτος ποὺ λένε Λαϊκὴ δημοκρατία, εἶναι ὡς ἕνα βαθμό, ζήτημα ποὺ προκαλεῖ τὴν περιέργεια τοῦ ἐρευνητῆ.

Ἔτσι τοποθετεῖται κανεὶς στὸ ἐρώτημα πῶς γίνεται νὰ ὑπάρχη ἡ δυνατότητα τοῦ εὔκολου προσιλιτισμοῦ τῶν χωρῶν στὴν Ἀσία. Καὶ ποιὲς ἀντικειμενικὲς προϋποθέσεις εὑρίσκονται σὲ τέτοια ὁρίμανσι' ὥστε οἱ λαοὶ αὐτοί, οἱ πλέον καθυστερημένοι ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῶν ἐξελίξεων, χωρὶς καμμιὰ σχεδὸν συγκέντρωσι καὶ ὀργάνωσι προλαιταριακὴ νὰ κολακεύωνται ἀπὸ τὰ καθεστῶτα τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ.

Εἶναι τάχα ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ἕνα ἄνοιγμα στὴ συγκρότησι τῶν ἀνατολικῶν καθεστώτων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ μπορέση κανεὶς νὰ εἰσχωρέση γιὰ νὰ ἐρευνήση θεωρητικὰ τὴν ὅλην ὢν ἐμφανίζεται σήμερα κατάστασι στὶς χῶρες αὐτές. Καὶ μιὰ πο ὑεἶναι γνωστὸ τὸ ὁρμητήριο τῶν καθεστώτων αὐτῶν νὰ δυνηθῆ σὲ σύγκρισι μὲ τὴν μέθοδο τῶν ἱστορικῶν ἀναλογιῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ μὲ τὴν διαλεκτικὴ, ὅπως τὴν εἶδαν τὰ ἴδια ὁρμητήρια τῶν καθεστώτων τους, νὰ καταλήξη σὲ θετικὸ κατὰ τὸ δυνατὸν συμπέρασαμ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δῆ ἂν εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ὅπως ἄρχισαν ἀπὸ τὸ ὁρμητήριό τους μέχρι τώρα καὶ ἂν ἀνταποκρίνεται ἡ μέχρι τώρα πορεία τους στὶς ἰδέες μὲ τὶς ὁποῖες ξεκίνησαν. Ἀκόμα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μπορεῖ κανεὶς νὰ προσπαθήση νὰ δῆ ἂν ἀνταποκρίνεται στὴν σημερινὴ πραγματικότητά τους τὸ κεντρικό τους σύνθημα γιὰ εἰρήνη καὶ συνύπαρξι.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅσο εὔκολα κι' ἂν φαίνονται τὰ παραπάνω ἐρωτήματα ἀπὸ τὶς συνθῆκες ποὺ τὸ ἔμματα τὸ νὰ τὸ ἐρευνήση κανεὶς μαδημιούργησαν καὶ ἀπὸ τὶς θεωρεῖες ποὺ τὸ γαλούχισαν.

Μὲ μοχλὸ τὶς Μαρξιστικὲς ἀπόψεις πρέπει νὰ εἰσβάλη κανεὶς καὶ ἀναμοχλεύση τὴν πραγματικότητα τοῦ ἀνατολικοῦ στρατοπέδου, ποὺ ἀρχὴ του καὶ θεμέλιο ἔχει ἕνα σπάσιμο τῆς ἀλυσσίδας στὸν πιὸ ἀδύνατο κρίκο..

Ποιὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ καθιστᾶ μιὰ χώρα μὴ Σοσιαλιστικὴ, ἤτοι στὴ σειρὰ τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ἀδύνατη σὲ τρόπο ἱκανὸ ἕνα τέντωμα τῆς ἀλυσσίδας τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ σπάνη στὸ κρίκο τῆς χώρας αὐτῆς; Χωρὶς νὰ ὁδηγηθοῦμε στὴν ἀνάγκη ἐπεξηγήσεων τῆς γνώμης μας' ἄλλως τε καθ' ὅλα παραδεδεγμένης, εἶναι ἄνευ σχεδὸν ἀντιρρήσεων ἡ χώρα ἐκείνη στὴν ὁποία ἀπουσιάζει συγκεκροτημένη Ἀστικὴ Τάξι.

Συγκεκροτημένη ἀστικὴ τάξι, πρέπει νὰ ἐνοῆται ἐκείνη ποὺ μπῆκε στὸ δρόμο τῆς ἱστορικῆς της ἀποστολῆς. Γιατὶ ἂς μὴ ξεχνᾶμε πὼς ἡ τάξι αὐτὴ ἔχει ὁρμητήριο τὴν μεγάλη Γαλλικὴ ἐπανάστασι ποὺ στὶς λεπτομέριές της καὶ στὴν πορεία της ἀνταποκρίνεται στὴ Ρωσσικὴ. Ἔχει ἑπομένως κι' αὐτὴ ὅσον κι' ἂν συκοφαντῆται σήμερα μιὰ ἱστορικὴ ἀποστολὴ μιὰ ἀποστολὴ λύσεως ἀνθρωπίνων κοινωνικῶν προβλημάτων, τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία ἐναπόθεσε στὰ χέρια της. Ἡ ἴδια ἡ ἱστορικ,ὴ της καταγωγὴ τῆς ἐναπόθεσε στὸ καθῆκον νὰ προώθηση τὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες σὲ μιὰ κοιτίδα, δικαιοσύνης, ἀδελφότητος καὶ ἐλευθερίας, μὲ προορισμὸ τὶς ἀπώτερες ἱστορικὲς μας κοιτίδες ποὺ ἂν θέλετε ἴσως νὰ βρίσκωνται στοὺς Μαρξιστικοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς. Ἂν δὲν βοηθήση σὰν προϋπόθεσι ἡ ἀστικὴ τάξι κανένας δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ οἰκοδομήση ἀταξικὲς ἀρχὲς καὶ καμμιὰ προσπάθεια μέσα στὶς ἄσωτες ἀνθρώπινες ἀδυναμίες δὲν θὰ σκεφθῆ μὲ ἐπιτυχία. Γιατὶ σ' αὐτὴ ἐναπετέθη ὁ ἱστορικὸς ρόλος τῆς λύσεως τῶν ἀστυδημοκρατικῶν προβλημάτων καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μαζῶν σὲ ἱκανὸ βαθμὸ νὰ γίνουν καὶ ἀπαρτισθοῦν ἀπὸ ἐλεύθερους ἀνθρώπους.

Μὲ τέτοιο τρόπο δὲ ἡ ἱστορία ἐναπέθεσεν αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν ὥστε κάθε παρέκκλησι νὰ δημιουργῆ κινδύνους σοβαρούς, ὁ ἴδιος ὁ Μάρξ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3η σελίδα)

ΤΟΥ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Ὁμιλία τοῦ δικηγόρου Ἀρναίας κ. Μάνου Μανασῆ, στὴν τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων

Ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, στὴν Ἀρναία εἶναι στημένη μία προτομὴ μαρμάρινη. Εἶναι ἡ προτομὴ τοῦ πιὸ ἀγαπημένου ἱεράρχη. Τοῦ Μητροπολίτη ΣΩΚΡΑΤΗ.

Ἡ προτομὴ σὰν ἔργο τέχνης εἶναι ἀνάξια λόγου, καὶ σέ ἐποχὲς καλλίτερες ἀπ' τὴ δική μας θὰ σπάζανε μ' αὐτή, τὴν κεφαλὴ τοῦ γλύπτη. Δὲν ἔχει οὔτε ἴχνος ἀπ' τὴ βιβλικὴ μορφὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐκείνου ἱεράρχη. Ὡς τόσο μιά, ποὺ σημαίνει τὸν Σωκράτη ἡ προτ. αὐτή, ὅλος ὁ κόσμος τῆς Ἀρναίας καὶ ὅλης τῆς περιοχῆς, ποὖχε γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ τὴν ἀβασίλευτη ἀγάπη τοῦ Σωκράτη, στέκει περνῶντας ἀπ' ἐκεῖ κυττάει μὲ βαθειὰ ἀγάπη τὸ μάρμαρο καὶ λέει μυστικὰ τὴν προσευχή του, γιατὶ 'ναι σίγουρος, πὼς τὴν ἀκούει ὁ Σωκράτης.

Τῆς προτομῆς αὐτῆς τὰ ἀποκαλυπτήρια γιορτάσαν οἱ Ἀρναιῶτες στὶς 30 Ἰουνίου, μὲ μιὰ βαθειὰ θρησκευτικὴ προσήλωση κι' ἀγάπη.

Τὸ ἔργο του καὶ τὴ ζωή του μᾶς τὰ ἀνέπτυξε μὲ συντομία ὅμως μὲ θαυμαστὴ εὐπροσηγορία, ὁ δικηγόρος τῆς Ἀρναίας κ. Μᾶνος Μανασῆς. Τὴν ὁμιλία του τὴν παραθέτουμε ὅπως ἔχει, ἀμέσως τώρα.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΑΣΗ

Σεβαστέ μας Παναγιώτατε καὶ Σοί μας Ἱεράρχαι.

Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς, Κύριε Νομάρχα, κ. Βουλευτὰ, κυρίες καὶ κύριοι.

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους θερμῶς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Ἀρναίας καὶ περιχώρων διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν ποὺ μᾶς ἐκάματε καὶ ἤλθατε νὰ ἀποδώσητε μαζὶ μὲ μᾶς τὸ νφόρον τιμῆς καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μεγάλον ἐκεῖνον καὶ ἅγιον Ἱεράρχην μας, τοῦ ὁποίου τὴν ζωήν, πολιτείαν καὶ δρᾶσιν ἂς μοὶ ἐπιτραπῆ νὰ ἐκθέσω:

Ἐγεννήθη στὴ Συλιβρία τῆς Θράκης τὸ 1865 καὶ ἀπεβίωσε στὴν Ἀρναία τὸ 1944 σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν Ἀπὸ τὴ μικρή του ἡλικία ἔδειξε τὴ προτίμησί του στὴν ἱεροσύνη. Τὸ 1884 ἀπεφοίτησε μὲ ἄριστα τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, διατελέσας δὲ διευθυντὴς σχολείων τῆς Συλιβρίας, μετέβη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐσπούδασε Θεολογίαν. Διψοῦσε ὅμως γιὰ μεγαλύτερη καὶ εὐρύτερη γνῶσι καὶ μόρφωσι. Γι' αὐτὸ τὸ 1890 ἀναχώρησε στὴ Γερμανία ἐγγραφεὶς στὴ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας. Ἀπ' ἐκεῖ μετέβη εἰς Μάρμπούργκ ὅπου διδάχθηκε τὴν φιλοσοφία καὶ ἠθικὴ τοῦ Βούντ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Χέρμαν, τὴ φιλοσοφία ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Νάτορπ καὶ τὴν ψυχολογία τοῦ Χόφ. Τὸ 1893 κατόπιν ἐξετάσεων καὶ διατριβῆς γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Χάϊντζε, ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Τὸ 1983—96 ὡς καθηγητὴς διωργάνωσε γερὰ τὰ Ἀρχιγέννεια Διδασκαλεῖα τῶν Ἐπιβατῶν καὶ ἀπὸ τοῦ 1896—1903 ὑπῆρξε καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς τῆς Χάλκης.

Μέσα του ὅμως νοιώθει μιὰ ἀκαταμάχητη δύναμι νὰ τὸν ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν παιδεία στὴν ἱεροσύνη γιατὶ πίστευε ὅτι ἔτσι θὰ συντελοῦσε πιὸ πολὺ στὴ πνευματικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐξύψωσι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν κοινωνικὴ του ἀνάπτυξι. Τὸ 1898 χειροτονήθηκε διάκονος ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντῖνο τὸν Ε΄, τὸ 1899 ἔγινε ἱερεὺς καὶ τὸ 1903 ἀρχιμανδρίτης διατηρήσας καὶ τὸ ἴδιο τὸ κοσμικὸ ὄνομά του Σωκράτης. Ἡ μητέρα του μὲ χαρὰ καὶ καταφανῆ συγκίνηση λέγεται παρίστατο κατὰ τὴν χειροτονία του καὶ ἀπεδέχθη τὴ προτίμησι τοῦ γυιοῦ της γιατὶ εἶχε διαπιστώσει πὼς ἀπὸ μικρὸ παιδὶ εἶχε μέσα του αὐτὴ τὴ διάθεσι. Τὴν ἱεροσύνη τὴ πίστευε τὴν ἐθεώρει ὁ ἀείμνηστος μὲ μεγάλη ἀποστολὴ γι' αὐτὸ καὶ δόθηκε ὁλόψυχα σ' αὐτὴ ἀδιαφορόντας γιὰ μεγάλες θέσεις ποὺ ἴσως ἡ μόρφωσίς του ἐπεφύλασσε. Ξετπέρασε ἡ φήμη του γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ μόρφωσί του γρήγορα τὰ στενὰ ὅρια τῆς Συλιβρίας καὶ ξαφνικὰ τὸ 1910 ὁ Μητροπολίτης Θεσ)νίκης, πρώην Ξάνθης, Ἰωακείμ Σγουρὸς, ζήτησε ἐπίμονα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινοπόλεως νὰ στείλη στὴ Θεσσαλονίκη τὸν ἀρχιμανδρίτη Σωκράτη. Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1910 χειροτονήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τριῶν Μητροπολιτῶν, τοῦ Θεσσαλονίκης, Καμπανίας καὶ Ἀρδαμερίου. Πῆγε ἀμέσως στὴν Ἐπαρχία του καὶ ἔμεινε ἐκεῖ κοντὰ στὸ ποιμνιό του, τὴ ζωή, ἤτοι ἐπὶ 33 συνεχῆ χρόνια γιατὶ πίστευε στὴν ἀποστολὴ του στὸ μεγάλο καθῆκον. Πίστευε πτι μόνον ἔτσι θὰ μποροῦσε νὰ ὁλοκληρώση τὸ δύσκολο ἔργο ποἀνέλαβε. Δὲν δέχθηκε στὸ διάστημα αὐτὸ νὰ μετατεθῆ σὲ μεγαλύτερες μόνιμες μητροπόλεις ὅπως τῆς Καστοριᾶς, Πρεβέζης Ἀλεξανδρουπόλεως, Πατρῶν κλπ. καίτοι ἡ δική του Μητρόπολις ἦταν καταργητέα. Ἤθελε νὰ συγκομίση αὐτὸς τοὺς τοὺς καροὺς τοῦ μόνιμου πνευματικοῦ ἔργου του καὶ νὰ ματαιώση μὲ κάθε τρόπο διὰ τῆς παρουσίας του τὴν κατάργησι τῆς Μητροπόλεώς του, πρᾶγμα ποὺ πέτυχε διὰ προσαρτήσεως σ' αὐτὴ τμήματος τῆς καταργηθείσης Μητροπόλεως Ἀνδραμερίου.

Ἡ ἀρετὴ του, ὁ ἄσπιλος καὶ ἀκηλίδωτος βίος του, ἡ ἐγκράτειά του ἡ ἀπέραντη ἀγάπη καὶ καλοσύνη του, ἡ ὁλόψυχη προσήλωσι στὸ καθῆκον του, ἡ βαθειὰ πίστις του καὶ ἡ μεγάλη καὶ πολύμορφη μόρφωσίς του, τὸν ἔφεραν πολὺ ψηλὰ καὶ συνεκέντρωσον γύρω του τὴ γενικὴ ἐκτίμησι καὶ τὸ σεβασμὸ. Ἀλήθεια εἶναι ὅτι στὸ ἔργο του βρῆκε ἐμπόδια. Βρῆκε τὴν ἐπαρχία του ὑπόδουλη στὸ Τοῦρκο, μὲ προλήψεις, μὲ κακὲς συνήθειες καὶ μὲ χαμηλὴ στάθμη σὲ μόρφωσι ὥστε τὸ ἔργο του καὶ τὸ κήρυγμά του νὰ μὴ βρίσκουν καὶ τόσο γόνιμο ἔδαφος. Βοῆκε ὅμως κάτι ποὺ ἄξιζε, μιὰ ἐκλεκτὴ καὶ γνήσια ἑλληνικὴ γωνιὰ καὶ δόθηκε ὁλοκληρωτικὰ ψυχικὰ σ' αὐτὴ μέ πίστι ὅτι κάποια μέρα θὰ βλαστήση τὸ γόνιμο ἔργο του. Καὶ βλάστησε. Δὲ δείλιασε καὶ σὰν δουλευτὴς καὶ καλὸς γεωργὸς ἐργσάθηκε μὲ ὑπομονὴ καὶ θέλησι ἐπάνω στὸ εὐσεβὲς ποίμνιό του. Μὲ ἀνεξάντλη τη ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ ἤξερε νὰ πλησιάζη τὴ κάθε ψυχὴ καὶ νὰ ἐνσταλάζη μέσα της τὸ μεγάλο δίδαγμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ αἰώνιο δίδαγμα τῆς ἀγάπης καὶ φιλαλληλίας. Εἶχε τὸ τρόπο του νὰ τραβᾷ κοντὰ σὰν

(Συνέχεια εἰς τὴν 3η σελίδα)

Ἡ ἐπιφυλλίδα μας

Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΟΥ ΕΝΣΤΙΚΤΟΥ

Πῆγαν πολλοὶ νὰ δοῦν τὸν Βασματζίδη σὰν ἦρθε τὶς πρὸ ἄλλες στὴν πατρίδα του, στὰ Μουδανιά. Ἄλλοι, παλιόφιλοι νὰ τοῦ θυμίσουν καὶ νὰ χαροῦν μαζύ του ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ζωῆς τους τῆς καλῆς, κι' ἄλλοι νὰ τοῦ ζητήσουνε νὰ θεραπεύση κάποια πληγὴ σημερινῆς τους ἀτυχίας. Καὶ κεῖνος μὲ τὴν ἀστραπόβολη ματιά του ἐμοίραζε σὲ ὅλους καλωσύνη κι' ἀγάπη σπάταλα χωρὶς τελειωμό. Ἦρθε καὶ μιὰ κοπέλλα ποὖχε ἀκούσει, πὼς τὰ μπορεῖ ὅλα ὁ Βασματζίδης καὶ τοῦ μιλάει κοφτὰ κι' ὡραία. «Κύριε Βασματζίδη τοῦτο θὰ σοῦ πῶ. «Νὰ κλείσετε τὸ δρόμο γιὰ τὴ Γερμανία, ποὺ πᾶν τὰ παλληκάρια μας, γιὰ νὰ δουλέψ. Ἐμεῖς μὲ ποιοὺς θὰ παντρευτοῦμε; Ἡ Γερμανία κάνει τὴ δουλειά της, μαζεύει καὶ ἐργάτες καὶ γαμπρούς. Ὅμως ἐμεῖς ἐδῶ, τὶ θὲς νὰ γίνη. Νὰ μείνουμε στὸ ράφι καὶ ν' ἀφανιστοῦμε; Αὐτὰ νὰ πῆς κεῖ κάτω στὴν Ἀθῆνα». Γελάσανε οἱ πιὸ πολλοὶ μὲ τὸ ἀθῶα ὕφος τῆς κοπέλλας καὶ τὸ παράξενο αἴτημά της. Ὅμως ὁ Βασματζίδης ἄλλαξε τὸ ὕφος κι' ἔγινε σκοτεινὸς μὲ μιᾶς στὴν ὄψη. Ἄκουσε τὴν κραυγὴ τοῦ ἐνστίκτου. Ἄκουσε τὴν καφτὴ ἀλήθεια, ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς δημιουργίας. Φαντάζει ὠμὸ τὸ αἴτημα τῆς κόρης. Σάνπως ὁ κεραυνὸς δὲν εἶν' ὠμός. Ἔχει ὅμως τόση ἀλήθεια ποὺ σοῦ καίει. Πρωτόγονη κραυγὴ τοῦ θηλυκοῦ, ποὺ εἶναι ἡ μάννα τῆς δημιουργία. Κάψιμο ἀσφυξίας ἔννοιωσε ἡ κόρη χωρὶς νὰ ξέρη τὸ γιατὶ. Ὁ τρόμος της μὴ λάχη καὶ δὲν γίνει μάννα στρογγύλεψε τὰ λόγια της ἐκεῖνα. Κι' ἦταν σοφὴ ἡ ἔκφρασή της, ἦταν ἡ ἴδια ἡ φύση, ποὺ βογγοῦσε ἀπὸ τὸ φόβο της μὴ μείνη στεῖρα. Ποιὸς σκέφτηκε ἀπ' τοὺς σοφούς μας τὸ αἴτημα αὐτὸ τῆς Κόρης. Αὐτῆς τῆς Κόρης ποῦναι κεῖ στὰ Μουδανιά; Πρόχειροι καὶ στὸ νοῦ καὶ στὴν καρδιὰ τους, δοῦλοι στὶς ζαχαρένιες περιπτώσεις ἔπνιξον καὶ τὰ ἔνστικτά τους. Ἔγιναν οἱ συνήθειες ἐνστικτά τους γι' αὐτὸ βουλιάζει ὅσο πάει ἡ ζωή. Ἀτάραχοι οἱ ὁδηγοί μας κι' ἀπείραχτοι ἀπ' ὅλες τὶς φωτιές. Μιλοῦσαν γιὰ τὸ ὕφος, ποὺ οὔτε ἡ μητριὰ δὲν θὰ μηπαιδομάζωμα, τὸ ἄλλο, μὲ τόσο κρύο λοῦσε, γιὰ προγόνια. Ἐ τοῦτο, πάλι τώρα, τὸ παλληκαρομάζωμα, τὸ παλληκαροδιώξιμο, καλλίτερα ἂς ποῦ με, δὲν ἔφερε ποτὲ σ' αὐτοὺς μιὰ σκέψη. Τὶ σκέψη; ἐπανάσταση τοῦ νοῦ ἔπρεπε νὰ γεννήση στοὺς σοφούς μας. Γιατὶ χωρὶς νᾶ ξέρη ἡ Μουδανιώτισσα κοπέλλα εἶπε τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει. Χτύπησε τὸ κουδούνι τοῦ κινδύνου. Καὶ ποιοῦ κινδύνου, τοῦ πιὸ σκληροῦ, γιὰ ἕνα ἔθνος. Κινδύνου τῆς γεννοκτονίας. Φεύγουν τὰ παλληκάρια, τὰ πιὸ δυνατά. Καὶ στὸ κορμὶ καὶ στὴν ψυχὴ τους. Καὶ μένουνε στὸν τόπο οἱ σοφοὶ μας, ποὺ εἶναι στεῖροι σὰν πλιθιὰ τοῦ φούρνου. Μ' αὐτοὺς θὰ φκιάξης τὴ ζωή της ἡ Ἑλλάδα. Ἡ μάχη αὐτή, ποὺ λένε στὰ χαρτιὰ τους, μὲ ποιοὺς θὰ γίνη, γιὰ ν ἀζήση ἡ Ἑλλάδα; Οἱ μαχητές μας πᾶνε γιὰ τὴ Γερμανία. Θὰ στείλουν μάρκα ἀπ' ἐκεῖ. Ὡς τόσο ὑ ζωὴ ζητάει αἷμα. Τὰ μάρκα δὲν γεννοῦν παιδιὰ. Κι' αὐτὸ τὸ ἔννοιωσε βαθειὰ ἡ κόρη ἐκείνη ἀπὸ τὰ Μουδανιά. Κι' εἶπε τὸ λόγο της στὸν Βασματζίδη. Κι' ἐκεῖνος ποὖναι ὁλοφυσικὸς ταράχτηκε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του. Καὶ ἔννοιωσε ντροπὴ μπροστὰ στὴν κόρη. Ἔννοιωσε ἕνα εἶδος ἐνοχῆς. Καὶ μίλησε βραχνὰ ἡ φωνή του. Κορίτσι μου δὲ θὰ ξεχάσω. Νὰ εἶσαι βέβαιη γι' αὐτὸ. Ἔτσι μονάχα μίλησε στὴν κόρη. Στὴν τρομερὴ κραυγὴ τοῦ ἐνστίκτου. Καὶ δὲ θὰ τὸ ξεχάση ὁ Βασματζίδης. Εἶν' ἀρκετὰ ἀληθινός.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Ἀνεξάρτητο δεκαπενθήμερο δημοσιογραφικὸ ὄργανο

Συνδρομὲς τὸ χρόνο
Γιὰ Ἰδιῶτες ..... Δραχ. 50
Γιὰ Δήμους καὶ Κοινότητες καὶ Συναιταιρισμοὺς » 150
ιὰ Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν καὶ Τράπεζες ..... » 250
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ Δολλ. 10
Γιὰ δημόσιες ὑπηρεσίες δωρεὰν

Ἄλλες ἀποζημιώσεις:
Γιὰ Διακηρύξεις καὶ Πλειστηριασμοὺς τὸ χιλ)μετρο Δρχ. 2
Γιὰ διαφημίσεις τὸ χιλ)μετρο » 1
Γιὰ εὐχετήρια » 20

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ὑπεύθυνος:
ΜΑΡΙΚΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

Τυπογραφεῖον
ΕΜΜΑΝ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ
Φραγκίνη 2

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Κ.Ε.Δ. ΑΡΝΑΙΑΣ

Πρὸς
τὴν ἐφημερίδα
«Τὸ Μέλλον τῆς Χαλκιδικῆς»
Β. Ἡρακλείου 37
Θεσσαλονίκην

Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ Κ.Ε.Δ. ἁρπάζει τὴν δουλειὰ τῶν Συνεταιρισμῶν χωρὶς νὰ ὠφελῇ καὶ τὸ Δημόσιον Ταμεῖο» δημοσιεύματός σας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 28 φύλλον σας τῆς 12-4-61 ἔχομεν τὴν τιμὴν εἰς ἀπάντησιν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Κατ' ἀρχὴν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν εἰς τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμά σας τιθεμένην σειρὰν εἰς τὴν δημιουργίαν, Διευκρινίζομεν ὅμως ὅτι ἡ Δασολοΐτοι δάσος - ὑλοτόμος - Δασολόγος. γία καὶ οἱ Δασολόγοι της ἐνεφανίσθησαν ὅτε τὸ δάσος, ἢ μᾶλλον τὰ δασικὰ προϊόντα, κατέστησαν ἀπὸ ἐλεύθερον ἀγαθὸν, οἰκονομικὸν τοιοῦτον. Ὅτε δηλαδὴ κατεννοήθη ὅτι ἡ συνέχισις τῆς ἀλογίστου, ἐξ ἀγνοίας βέβαια, ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους ὑπὸ μόνου τοῦ ὑλοτόμου θὰ ἤγαγεν εἰς τὴν παντελῆ στέρησιν τῶν ἐξ αὐτοῦ οἰκονομικῶν ἀγαθῶν.

Μὲ τὴν προϊοῦσαν ἐντατικοποίησιν τῆς δασικῆς οἰκονομίας, πρὸς πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας εἰς δασικὰ προϊόντα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ κατανόησιν τῆς προστατευτικῆς ἀξίας τῆς δασοκαλύψεως διὰ τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν, προῆλθον αἱ Κρατικαὶ Ἐκμεταλλεύσεις τῶν Δασῶν ἡ Κ.Ε.Δ., ὡς συντετιμημένως ἐπεκράτησεν νὰ ἀποκαλῶνται, χάριν συντομίας καὶ μόνον, καὶ οὐχὶ διὰ τὸν εἰς τὸ δημοσίευμά σας εἰκαζόμενον λόγον, ὡς ἄλλωστε συμβαίνει καὶ μὲ ἄλλας ὑπηρεσίας, ὀργανισμοὺς κλπ. (Υ.Ε.Β., Υ.Π.Ε.Μ, Ε.Υ.Υ.Ε.Β, ΑΣΣΟ, Σ.Ε.Ε.Κ.Ε κλπ.).

Ἀποστολὴ τῶν ΚΕΔ δὲν εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις μὲ ταμειακοὺς σκοπούς, ἀλλ' ἡ πληρεστέρα δραστηριοποίησις τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ ἡ πληρεστέρα ἐκμετάλλευσις τῶν δασικῶν ἐδαφῶν πρὸς πρόσκτησιν ἐξ αὐτῶν τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς παραγωγῆς καὶ παραλλήλως πολυτιμοτέρων προϊόντων. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ τὸ Κράτος δαπανᾶ δι' ἐργασίας βελτιωτικὰς, ἐμπλουτισμοῦ τῶν συστάδων, ἀναδασώσεων καὶ διανοίξεως δασικῶν ὁδῶν κλπ. καὶ ἐδημιουργήθη οὕτω παραλλήλως εἰς Ἀρναίαν μία ἄλλη τάξις, δασεργατῶν καὶ αὐτή, ἥτις ἐργάζεται οὐχὶ μὲ τὸν πέλεκυν μόνον, ὡς οἱ ὑλοτόμοι δασεργάται, ἀλλὰ μὲ τὸ πτῦον, τὴν ἀξίνην, τὸ μυστρίον κλπ. Οὕτως, ὡς ἐκ τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου πίνακος ἐμφαίνεται, διὰ τὰς ἐργασίας αὐτὰς δαπανῶνται πιστώσεις αὐξανόμεναι προϊόντος τοῦ Χρόνου αἱ δὲ διατεθεῖσαι διὰ τὸ διανυόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τοιαῦται ἐξ 8.500.000 δρχ. εἶναι κατὰ 80% ἀνώτεραι τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὑπερονταπλάσιαι τῶν τοῦ οἰκ. ἔτους 1953—54.

Συνεπείᾳ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν κατέστη δυνατὴ ἡ ἀπασχόλησις δασεργατῶν ὑλοτόμων ὑπὲρ ὀκτακοσίων ἔναντι τῶν 400, οἵτινες ἀπησχολοῦντο τὸ 1954 καὶ παλαιότερον, δημιουργοῦνται δὲ παραλλήλως αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ἔτι μεγαλυτέραν διεύρυνσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ. Ὥστε, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας ΚΕΔ Ἑλλάδος, καὶ ἡ ΚΕΔ Ἀρναίας συν ἔτεινεν εἰς τὸν διπλασιασμὸν ἀφ' ἑνὸς τῶν δασεργατῶν ὑλοτόμων καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀφ' ἑτέρου μιᾶς ἄλλης κατηγορίας ἐργαζομένων ἀπασχολουμένων εἰς ἐργασίας τοῦ δάσους ἀγνώστους πρότερον. Οὕτω μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς πραγματοποιήσεως ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων κατὰ μέσον ὅρον καὶ κατ ἔτος 200 ἡμερομισθίων, ὡς ἐκ τῆς μικτῆς οἰκονομίας τῶν κατοίκων, τὰ 31.000 ἡμερομίσθια τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀντιστοιχοῦν εἰς 150 ἀπασχολουμένους, ὅστις ἀριθμὸς ἐφέτος μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατεθεισῶν πιστώσεων κατὰ 80% θὰ αὐξηθῇ κατ' ἀναλογίαν ὑπολογίζομεν εἰς 250. Ἐπιδιώκομεν ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ἐν λόγῳ δασεργατῶν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη, ἀφοῦ ἀπετελοῦντο ἐξ ὑπερηλίκων μόνον δένδρων (κοινῶς κουτσουμπάνες). Ἡ ΚΕΔ δὲ ἦτο ἐκείνη, ἥτις τὰς μετέβαλεν, καὶ συνεχίζει ἀκόμη τὴν ἐργασίαν της αὐτήν, εἰς συστάδας παραγωγικὰς, εἰς περιποιημένα καστανωτά. Τοῦτ' αὐτὸ φιλοδοξεῖ νὰ πράξῃ καὶ εἰς τὴν ὀξυὰν ὥστε τὰς ἐρειπωμένας συστάδας διὰ καταλλήλων ἐπεμβάσεων νὰ ἐξυγειάνῃ καὶ μετατρέψῃ εἰς τοιαύτας μὲ παραγωγὴν ἐξαντλοῦσαν τὸ δυναμικὸν τοῦ ἐδάφους των.

Ἤδη ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπὸ τῶν ΚΕΔ ἀσκουμένην ἐμπορίαν τῆς παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων κατ' ἀρχὴν διασαφηνίζομεν ὅτι αἱ ΚΕΔ δὲν ἔχουν ὡς σκοπὸν των τὴν ἐμπορίαν, ἀλλ' ὡς ἀνωτέρω καταχωροῦμεν τὴν βελτίωσιν τοῦ δασικοῦ πλούτου. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν τεκμαίρεται ὅτι ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν καλλιτέραν δυνατὴν τοποθέτησιν τῆς παραγωγῆς των, ἀφοῦ ἄλλωστε ἀφ' ἑνὸς μὲν οὕτως ἐπαυξανομένων τῶν ἐσόδων παρέχονται αἱ δυνατότητες ἐπαυξήσεως τῶν διατιθεμένων πιστώσεων δι' ἔργα δασ. ἐπενδύσεων μὲ συνέπειαν, ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν αὔξησιν τῶν εἰς τὰ δάση ἀπασχολουμένων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξασθενίζουν τὰ κατ' αὐτῶν βέλη τῶν διαφόρων. Εἶναι ὅμως ἐπιβλημέναι διευκρινίσεις τινὲς σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον ἐνασκήσεως τῆς ἐμπορίας τῆς παραγωγῆς ὑπὸ τῆς ΚΕΔ Ἀρναίας ὡς ἐκ τῆς ἰδιομορφίας της.

α) Κατ' ἀρχὴν ἐπιδιώκει νὰ διαθέτῃ τὴν παραγωγήν της εἰς τιμὰς ὑψηλοτέρας τῶν τιμῶν εἰς τὰς ὁποίας διαθέτουν ὁμοειδῆ προϊόντα των οἱ Συν)σμοί, ὥστε νὰ μὴν ἀντιδικήσῃ μὲ αὐτοὺς καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν πρὸς ὄφελος οὐχὶ τοῦ καταναλωτοῦ ἀλλὰ τοῦ ἐμπόρου καὶ μόνον. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι τοῦτο πάντοτε ἐπιτυγχάνει συντελοῦσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν τιμῶν εἰς φυσιολογικὰ ἐπίπεδα ὡς ἔχουσα τὴν δυνατότητα νὰ ἀντιδρᾷ εἰς συνδεδιασμένα συμφέροντα καὶ τὰς προσκαίρους ἀντιξόους συνθήκας τῆς ἀγορᾶς.

β) Ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐκ τοῦ ὑλοτομουμένου ξυλώδους ὄγκου μεγαλυτέραν ἐπιλογὴν χρησίμου ξυλείας ἔστω καὶ εὐτελοῦς ἀξίας, ἀναζητοῦσα τὰς καταλλήλους ἀγορὰς διὰ τὴν διάθεσίν της. Ἐὰν δ ἐλόγοι ἀπρόβλεπτοι, ὡς θεομηνίαι, ἐνίοτε ἀνατρέπουν τὰς προϋποθέσεις ἐμπορίας, δι' αὐτὴν τὴν θεομηνίαν δύναται νὰ ἀποδοθῇ τόση ἀβελτηρία εἰς τοὺς ὑπευθύνους ὑπαλλήλους, διότι ἀτυχῶς οὕτω θεωρεῖ τὰ δημόσια ὄργανα τὸ δημοσίευμά σας, ὅση εἰς τοὺς ἐκ τῆς θεομηνίας πληττομένους παραγωγούς. Παρὰ ταῦτα ὅμως σᾶς πληροφοροῦμεν, ἐπειδὴ προφανῶς, ἡ τοιαύτη διατυπουμένη γνώμη σας ὀφείλεται εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ αὐτοῦ φύλλου σας δημοσιευομένου ἰπὸ 28-3-61 ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Δασικῶν Συν)σμῶν Ἀρναίας πρὸς τὴν Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, ὅτι ὅτε συνετάσσετο τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς Ἑνώσεως δὲν ἀπέμεινεν πρὸς διάθεσιν παρὰ μόνον ποσότης 100 τόννων ξυλείας ὀξυᾶς εἰς ἀποθήκας μας, τῆς ὑπολοίπου διατεθείσης εἰς τι δασικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τὸ ὁποῖον διήνοιξεν διὰ τοῦ ὁποίου καὶ τινα χωρία τῆς περιοχῆς ἐξυπηρέτησεν συγκοινωνιακῶς καὶ παραλλήλως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀξιοποίησιν πολλῶν ἀπομεμακρυσμένων ἀκαλλιεργήτων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀγρῶν, τὴν

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΤΟ ΤΣΕΚΟΥΡΙ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΙΩΡΓΗ

Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ κ. Τσάτσαρη

Ὅπως γράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ ἀγαπητοῦ «Μέλλοντος» ὁ μπάρμπα Γεώργης ὁ Πανώιος μόλις ἄνοιξε τὸ καφενεῖο στὴ Πορταριὰ ἔφερε καὶ ἕνα ραδιοπικ-απ μηχάνημα ἄγνωστο τότε, διότι ἦτο τὸ πρῶτον ποὺ ἐνεφανίσθη εἰς Πορταριᾶ.

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἶχε καθῇ ἀπὸ τὴν αὐλὴ τοῦ μπάρμπα Γεώργη ἕνα καινούργιο τσεκούρι τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦσε νὰ κόβῃ ξῦλα.

Ἕνα βράδυ λοιπὸν ὅπως ἦτο τὸ καφενεῖο γεμᾶτο κόσμο καὶ πρόσεχαν τὸ παράξενο μηχάνημα ποὺ ἔπαιζε, γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ ραδιόφωνο παρουσίασε κάτι παράσιτα (γουργουριτά). Ἐπωφεληθεὶς ὁ μπάρμπα Γεώργης ὅστις ὑποψιάζετο ὅτι κάποιος ἀπὸ τὴ γειτονιὰ τοῦ πῆρε τὸ τσεκούρι - πῆρε τὸ πίκ - ἄπ, τὸ ἔβαλε στὸ αὐτή του καὶ ἐρώτησε. Τὶ συμβαίνει; Τὶ εἶναι ἐκεῖ; Γερμανία; Ἄ, ἐδῶ εἶναι Πορταριᾶ. Τὶ θέλετε; Γιὰ τὸ τσεκοῦρι; Ἄ αὐτὸς τὸ πῆρε; Ἔ καλὰ γιὰ ἀστεῖο θὰ τὸ ἔκαμε! Καὶ ἀφοῦ ἄφησε τὸ πικ - ἄπ ἐξήγησε στὸ κόσμο τοῦ καφενείου ὅτι τὸν πῆραν ἀπὸ τὴ Γερμανία νὰ τοῦ ποῦν ποιὸς ἔλεψε τὸ τσεκούρι χωρὶς βέβαια νὰ ἀναφέρῃ ὄνομα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι τὴν ἐπαύριο τὸ πρωῒ ἐμπρὸς στὴν πόρτα τοῦ μπάρμπα Γεώργη βρέθηκε τὸ τσεκούρι του μὲ καινούργιο στηλάρι, γεμισμένο καὶ ἀκονισμένο!...

Χ. Τ.

ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Η ΞΑΝΘΙΠΠΗ

Μιὰ λιγερὴ φωνή, κρυστάλλινη στὸ ὕφος της, μᾶς λέει τὸ δημοτικὸ τραγούδι στὸ φυσικὸ του νόημα, ἀπ' τὸν ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἑνόπλων κάθε Κυριακή. Εἶναι μιὰ νέα κοπελλίτσα ἀπὸ τὴ Χαλκιδική. Ἡ Ξανθίππη Καραθανάση. Ἕνα ταλλέντο εἶναι ἕνα εὕρημα. Γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ καὶ προσοχὴ ἀνάλογη στὸ νιόβγαλτο αὐτὸ κορίτσι. Νοιώθει τόσο πολὺ ἀπὸ τραγούδι, ποὺ ἂν σταθῇ στὸ ὕφος τῆς ἀλήθειας, ποὺ φυτρώνει φυσικὰ ἀπ' τὸ ταλέντο του, θὰ ἔχουμε τὴν γνησιώτερη φωνὴ, γιὰ τὸ χαλκιδικιώτικο τραγούδι. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐφόδιο καλό, γιὰ τὴν σωστὴ καὶ γνήσια προβολὴ τῶν αἰσθημάτων τῆς Χαλκιδικιώτικης ψυχῆς. Τὸ Ἐθνικὸ Ὠδεῖο Θεσσαλονίκης μὲ τὴν Τάκη Σαμαρᾶ. Κι' ἡ προβολὴ μαζγὺ εἶναι δική του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εὐθύνη του εἶναι βαρειά. Πρέπει νὰ μείνῃ ,πως εἶναι ἡ Ξανθίππη. Χαλκιδικιώτικο τραγούδι. Πρέπει νἄχῃ στὸ νοῦ της πάντα ἡ Ξανθίππη, πὸς ὅπου πάει, κι' ὅπου σταθεῖ δὲν θὰ πετύχει στὸ τραγούδι δάσκαλον πιὸ σωστὸν ἀπ' τὸ δικό της τὸ ταλλέντο καὶ πιὸ σοφὸν ἀπ' τὸν Χαλκιδικιώτικο λαό. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξῃ ἡ Ξανθίππη δυὸ πράματα σημαντικά. Πρῶτα νὰ κρατηθῇ τὸ ὕφος της στὸ μέλος. Καὶ δεύτερο ἐπίσης σοβαρὸ. Στὴ γλῶσσα τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ. Μὴν τὴν ἀλλάξῃ οὔτε νίά. Μαζὺ κι' ἀχώριστα μέσ' τὸ τραγούδι εἶναι ἡ φράση ἡ μουσικὴ τοῦ μὲ καινούργιο στηλάρι, γεμισμένο καὶ ἀκονισμένο!...

Χ. Τ.

Χρονογράφημα

Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΥΑ

Ἕνα θέμα αἰώνιο μὰ πάντα ἐπίκαιρο. Προσποθοῦμε νὰ τὸ ἀποφύγουμε γιατὶ φέρνει τὴν ἀνία μὲ τὴν ἐπανάλυψη. Τίποτε πιὰ ἀνιαρὸ ἀπὸ τὴν ἐπανάλυψη καὶ γι' αὐτὸν τὸν μαθητὴ ἀκόμη ποὺ ἐπαναλαμβάνει τὸ μάθημά του. Πλὴν ὅμως,, τόσο χρήσιμο. Μαθαίνω = ἐπαναλαμβάνω. Δυὸ λέξεις ποὺ ἀποτελοῦν ἀλγεβρικὴ ἐξίσωση. Κάνουμε ἕνα σωρὸ ἐλιγμοὺς νὰ ἀποφύγουμε τὸ θέμα, κι' αὐτό, ἔρχεται καὶ κτυπὰ τὴν πόρτα μας.

Δὲν θέλω νὰ εἶμαι τίποτε ἄλλο ἀπὸ γυναῖκα, μοῦ εἶπε προχθὲς μιὰ κοπέλλα, προφανῶς φεμινίστρια σκορπίζουσα πρὸς τὸν οὐρανὸ μὲ πρόκληση, πρωτόγονη, τὸν καπνὸ τοῦ τσιγάρου της. Γιὰ πιὸ λόγο νὰ κλεισῶ στὰ στενὰ ὅρια τῆς γιαγιᾶς μου, ὅταν ἡ ζωὴ εἶναι τόσο πλατειὰ.. Δὲν θὰ ὑποχωρήσω πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, θέλω νὰ ὁλοκληρώσω τὸν ἑαυτό μου καὶ ν' ἀποσύρω ἀπ' τὴ ζωὴ ὅ,τι περισσότερο μπορέσω. Εἶναι τόσα πολλὰ... ἄλλωστε....

Τὴν κύτταξα ἀπορημένος, σκέφθηκα πὼς ἡ κραυγὴ αὐτὴ εἶναι διπλῆ ἔννοια καὶ πὼς κάλλιστα μποροῦσε νὰ εἶναι ὑπερηφάνεια, ἀνάραια ἤ, γιατὶ ὄχι; διαμαρτυρία ἐναντίον μιᾶς λανθασμένης ἀντιλήψεως τοῦ φεμινισμοῦ. Πραγματικὰ εἶχε ἕνα περίεργο ὕφος, ὅταν μιλοῦσε, εἶχε μιὰ πιστικότητα καὶ οἱ λέξεις μιὰ κάπως βαρύτητα, ὄχι συνηθισμένη. Ἡ συνέχεια τοῦ ξεσπάσματός της μὲ ξάφνιασε. Σκέφθηκα πὼς πραγματικὰ ἄλλαξαν οἱ καιροί, οἱ ἄνθρωποι γιατὶ ὄχι καὶ οἱ νέες μας; Γιὰ πολλὰ χρόνια κρύφτηκε «ὑπὸ τὸ μόδιον» ὁ νοῦς τῆς γυναίκας. «Μιὰ δακτυλήθρα, κλωστὴ καὶ βελόνες καὶ πολὺ ποὶ εἶναι.».

Ἂς μὴν ἐκπλήττεται λοιπὸν κανεὶς ποὺ ἔννοιωσε ἔτσι τὸν ἑαυτό της «σᾶν φυλακισμένο μέσα στὸ σπίτι καὶ τὸ νοικοκυριό της» καὶ ποὺ μὲ τὸ δίκαιό της τὸ σπίτι τῆς φάνηκε σᾶν πραγματικὴ φυλακή.

Σ' ἕναν κόσμο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Ρωμαϊκὸ δίκαιο, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Χριστιανισμό, ποὺ γιὰ αἰῶνες τὴν θεωροῦσεν σᾶν ἕνα πλᾶσμα χωρὶς «αὐτεξούσιο» στὰ χέρια τοῦ ἄνδρα, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἐξουσία τοῦ αὐταρχικοῦ πατέρα στὴν ὄχι λιγώτερο ἀπόλυτη ἐξουσία τοῦ σύζύγου. Ἀ) μόνο ποὺ καμάρωναν σὲ κείνην ἦταν ἡ ὀμορφιὰ της, ἡ χάρι στὶς κινήσεις ἡ εὐαισθησία, ἡ ἀδυναμία σὲ σύγκριση μὲ τὸν ἄνδρα. Μὲ λίγα λόγια, ἦταν αὐτὸ ποὺ ἐξαπλωθῆ ἀκόμη νὰ εἶναι σ' ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ πλανήτη μας (παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι θέλουμε πρὸς τὸ ἄπειρο) ἡ κούκλα ἢ ἡ ὑπηρέτρια.

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀποστολή της στὸ κύλισμα τῶν αἰώνων ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἦλθε ἡ περιφρόνηση τοῦ Νίτσε, «κουτὲς ἰδέες καὶ μακρυὰ μαλλιά». Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Θαρρεῖς καὶ οἱ πεντ' ἔξῃ περιφρονητικὲς λέξεις κέντησαν τὴν περιφάνεια της κι' ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῆ.

Λέτε νἄναι αὐτὴ ἡ αἰτία ποὺ οἱ γυναῖκες ἀπεφάσισαν τόσο εὔκολα νὰ θυσιάσουν ὅτι ὡραιότερο εἶχαν. τὰ μαλλιά τους; Ἔκτοτε εὑρισκόμεθα ἀπὸ ἐκπλήξεις εἰς ἔκπληξιν καὶ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐκπλήξεων, ἡ αἰώνια εὔα. Ἀκολούθησε τὸ στρίμωγμα ἀνάμεσα στὰ φορεῖα ποὺ ἀνάγκασε μιὰ μεγάλη χριστιανὴ τὴν «Κερτροῦδε βὸν λὲ Τόρτ» νὰ γράψῃ ὅτι: «ἡ ἔκρηξη τοῦ φεμινισμοῦ ὑπῆρξεν μιὰ ἔκρηξις πνευματική». Τὶ ἐπακολούθησε ἔκτοτε; τίποτε ἄλλο ἀπ' αὐτὸ ποὺ βλέπουμε στὶς μέρες μας. Ἡ πλήρης ἐξίσωσης. Ἐπιστῆμες, Θέατρο, Καλλιτέχνη, ἐπιχειρηματία, προϊστάμενο σὲ Δημόσια γραφεῖα, Πολιτικὸν, πρωτοπόρον στὰ κοιχωνικὰ ζητήματά της τὸ ἀποκορύφωμα τῶν κατακτήσεών της ὅταν τὴν συναντήσαμε πλάϊ στὸν ἄνδρα μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι στὸ Σοῦλι, καπετάνισσα (Μπουμπουλίνα) στὶς θάλασσες, σὲ πλήρη συναγωνισμὸ δίπλα στὸν ἄνδρα.

Τὸ ἀναντικατάστατον «ἥμισυ» τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸ ἤντλησε ἡ γυναῖκα τὴν μεγαλύτερή της δύναμη. Ὄχι βέβαια ἀπὸ μιὰ ἐγωϊστικὴ δημιουργία τῆς ἀνδρικῆς φαντασίας ἢ ἀλλαγὴ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν. «Ὁ Θεὸς ἐτοποθέτησε τὴν γυναῖκα ἀνεγκλήτως ὡς τὸ ἥμισυ τῶν ὄντων».

Ὁ χριστιανισμὸς, ἔσπασε τὰ δεσμὰ τῆς γυναίκας. Ὁ θαυμάσιος Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, γράφει: «Δὲν εἶνα ιπλέον Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι πάντες σεῖς εἶσθε εἷς Χριστῷ Ἰησοῦ» (Πρὸς Γαλάτας γ' 28).

Ὅμως δὲν ἔπλασε ὁ Θεὸς τὸ ἕνα μέρος λιγώτερο ὡραῖα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Γυναῖκα καὶ ἄνδρας ὀφείλουν ἀμοιβαία νὰ συμπληρώνωνται - Ὄχι νὰ ἐξομοιώνωνται - γιὰ νὰ εἶναι ἡ ἀνθρωπότητα ἰσορροποιημένη. Ὁ κόσμος καὶ στοὺς δυὸ δόθηκε. «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ κατακυριεύσατε τὴν γῆν». Σὲ πεδίο ἰσότητος πρέπει νὰ ἐργάζωνται ἐν συνενοήσῃ πρὸς καθησύχασιν τῶν φεμινιστῶν μὲ τὸν ἀτομικὸ τους χαρακτῆρα ὁ καθένας. Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς χωρὶς λόγο τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἔκανε τόσο διαφορετικὴ τὴν γυναίκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα - καὶ διαφέρουν τόσο μεταξύ τους βιολογικά.

Ἐκεῖ ποὺ ὁ ἄνδρας προχωρεῖ διὰ τῆς ἀσφαλοῦς, ἀλλὰ βραδείας ὁδοῦ τοῦ συλλογισμοῦ, ἡ γυναικεία διαίσθησις πηδάει σᾶν βέλος, Ὁ λόγος δὲν εἶναι γιατὶ ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀνδρικὲς καὶ γυναικεῖες σκέψεις γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸ μυστήριο ποὺ τὸν περιβάλλει. Ἡ κοινωνία ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκην τῆς καρδιᾶς τῆς γυναίκας, λέω τῆς καρδιᾶς καὶ ὄχι τῆς ὑπερβολικῆς εὐαισθησίας ποὺ ἔστησαν ἔμβλημα τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ποὺ δημιουργεῖ καὶ δίκαια στὶς καλύτερες τὴν ἐπιθυμία νὰ μὴν εἶναι γυναῖκες.

Ἡ κοινωνία ἡ ὁποιαδήποτε κοινωνία ἔχει ἀνάγκη τῆς καρδιᾶς ποὺ θὰ κάνει τὴν γυναίκα Μάγνα. Ἀπὸ

Γεώργης ὀστις ὑποφιαζετο ὅτι κα-

Χ. Γ.

ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Η ΞΑΝΘΙΠΠΗ

Μιὰ λιγερὴ φωνή, κρυστάλλινη στὸ ὕφος της, μᾶς λέει τὸ δημοτικὸ τραγούδι στὸ φυσικὸ του νόημα, ἀπ' τὸν ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ 'Ενόπλων κάθε Κυριακή. Εἶναι μιὰ νέα κοπελλίτσα ἀπὸ τὴ Χαλκιδική. 'Η Ξανθίππη Καραθανάση. Ἕνα ταλλέντο εἶναι ἕνα εὕρημα. Γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ καὶ προσοχὴ ἀνάλογη στὸ νιόβγαλτο αὐτὸ κορίτσι. Νοιώθει τόσο πολὺ ἀπὸ τραγούδι, ποὺ ἂν σταθῇ στὸ ὕφος τῆς ἀλήθειας, ποὺ φυτρώνει φυσικὰ ἀπ' τὸ ταλέντο του, θὰ ἔχουμε τὴν γνησιώτερη φωνή, γιὰ τὸ χαλκιδικιώτικο τραγούδι. Καὶ τοῦτο εἶναι ἐφόδιο καλό, γιὰ τὴν σωστὴ καὶ γνήσια προβολὴ τῶν αἰσθημάτων τῆς Χαλκιδικιώτικης ψυχῆς. Τὸ 'Ιερισσιώτικο τραγούδι, μὲ τὴν περίφημη Λαγόντζου εἶναι ἄλλο. Ἔχει τὸ ὕφος τὸ δικό του, τῆς 'Ιερσσοῦ. Τοῦτο τὸ ἄλλο ὕφος τῆς Ξανθίππης εἶναι ἡ ἄλλη ἡ Χαλκιδική. Εἶναι ὁ Πολύγυρος καὶ ἡ Κασσάνδρα. Αὐτὸ, ποὺ δὲν ἦταν γνωστὸ ὡς τώρα. Μὲ τὴν Ξανθίππη τραγουδάει ἡ ὑπόλοιπη Χαλκιδική. Μὲ τὴν Λαγόντζου ἡ 'Ιερισσός. Γι' αὐτὸ τονίζουμε πὼς πρέπει νὰ δοθῇ ἡ προσοχὴ ἀνάλογα μὲ τὸ τραγούδι τῆς Ξανθίππης. Εἶναι ἡ φωνὴ ποὺ θὰ μᾶς δόσῃ πολὺ ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς ψυχῆς μας. Τραγούδι σὲ ντουέττο μὲ τὸν Τάκη Σαμαρᾶ. Αὐτὸ εἶναι κατευθυνόμενο τραγούδι. Καὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ προσοχὴ σχολαστική. Τραγούδι σὰν ἐκεῖνο, τὸ πασίγνωστο τῆς εξνιτειᾶς εἶναι ἡ ἴδια, μόνη ἡ Ξανθίππη. Μπαίνει μὲ μιὰ εὔλυγησία φοβερὴ μέσ' τὶς θρηνητικὲς λαχτάρες τοῦ ξενιτεμένου ἡ λιγερὴ φωνὴ τῆς αἰσθηματικῆς Ξανθίππης. 'Η ἀνακάλυψη αὐτὴ τῆς ἔκτακτης φωνῆς εἶναι ἔργο τοῦ Τάκη Σαμαρᾶ. Κι' ἡ προβολὴ μαζὺ εἶναι δική του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εὐθύνη του εἶναι βαρειά. Πρέπει νὰ μείνῃ ,πως εἶναι ἡ Ξανθίππη. Χαλκιδικιώτικο τραγούδι. Πρέπει νἆχῃ στὸ νοῦ της πάντα ἡ Ξανθίππη, πὼς ὅπου πάει, κι' ὅπου σταθεῖ δὲν θὰ πετύχει στὸ τραγούδι δάσκαλον πιὸ σωστὸν ἀπ' τὸ δικό της τὸ ταλλέντο καὶ πιὸ σοφὸν ἀπ' τὸν Χαλκιδικιώτικο λαό. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέξῃ ἡ Ξανθίππη δυὸ πράματα σημαντικά. Πρῶτα νὰ κρατηθῇ τὸ ὕφος της στὸ μέλος. Καὶ δεύτερο ἐπίσης σοβαρὸ. Στὴ γλῶσσα τοῦ δημοτικοῦ μας τραγουδιοῦ. Μὴν τὴν ἀλλάξῃ οὔτε νιά. Μαζὺ κι' ἀχώριστα μέσ' τὸ τραγούδι εἶναι ἡ φράση ἡ μουσικὴ καλὰ δεμένη μὲ τὴν ποιητικὴ τὴ φράση.

'Η δεύτερη στρηίζεται στὴ γλῶσσα. Καὶ σὰν ἀλλάζει ἡ γλῶσσα, ἀλάζει ἡ φράση. Τότε μπαίνει τὸ ἄτομο στὴ μέση κι' ἀποχαλάει τὸ τραγούδι. Σέ κάθε ἔργο ὡραῖο, πιὸ πολὺ ὅμως στὸ τραγούδι τὸ ἄτομο ἀπουσιάζει. Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιτυχία, ποὺ τὰ κρατάει ζωντανὰ τὰ ἔργα ἡ ἀπόλυτα αὐτάγγελτη ἔκφρασή τους.

Αὐτοῦ πρέπει νὰ δώσῃ προσοχὴ ἡ Ξανθίππη καὶ πιὸ πολὺ σὲ κεῖνα τὰ παχειὰ τὰ λάμδα, ποὺ δὲν εἶναι στὴ γλῶσσα τῆς Χαλκιδικῆς μας.

Δὲν εἶναι κἂν 'Ελληνικά. Εἶναι μιμήσεις ἄπρεπες κι' ἀνόητες μαζὺ ἀπὸ ἀγράμματες ντιζές. Νὰ ἰδῇ κι' ἄλλα τραγούδια ἡ Ξανθίππη. Ἔχει πολλὰ ἡ Χαλκιδικὴ μὲ νόημα καὶ ὄμορφιὰ ποὺ δὲν τὰ πῆρε ἡ δημοσιότης.

Αὐτὰ μόνο τῆς λέμε τῆς Ξανθίππης γιὰ τὴν ὥρα καὶ τῆς εὐχόμαστε νὰ μὴν ἀλλάξῃ.

Εἰς τὴν ὁδὸν Καστρετσίου ἀριθ. 14, πλησίον τοῦ Καφενείου ("Ὡραία Νάουσσα"), λειτουργεῖ τὸ Καλλιτεχνικὸν Ἐμπορορραφεῖον τοῦ Χαλκιδικέως Ἀθανασίου Γαγρίνα.
ἀριθ. τηλ. 22 - 698
Θεσσαλονίκη

σιαι τῶν τοῦ οἰκ. ἔτους 1953—54.

Συνεπείᾳ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν κατέστη δυνατὴ ἡ ἀπασχόλησις δασεργατῶν ὑλοτόμων ὑπὲρ ὀκτακοσίων ἔναντι τῶν 400, οἵτινες ἀπησχολοῦντο τὸ 1954 καὶ παλαιότερον, δημιουργοῦνται δὲ παραλλήλως αἱ προϋποθέ,σεις διὰ τὴν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ἔτι μεγαλυτέραν διεύρυνσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ. Ὥστε, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας ΚΕΔ 'Ελλάδος, καὶ ἡ ΚΕΔ 'Αρναίας συν ἔτεινεν εἰς τὸν διπλασιασμὸν ἀφ' ἑνὸς τῶν δασεργατῶν ὑλοτόμων καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀφ' ἑτέρου μιᾶς ἄλλης κατηγορίας ἐργαζομένων ἀπασχολουμένων εἰς ἐργασίας τοῦ δάσους ἀγνώστους πρότερον. Οὕτω μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς πραγματοποιήσεως ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων κατὰ μέσον ὅρον καὶ κατ ἔτος 200 ἡμερομισθίων, ὡς ἐκ τῆς μικτῆς οἰκονομίας τῶν κατοίκων, τὰ 31.000 ἡμερομίσθια τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀντιστοιχοῦν εἰς 150 ἀπασχολουμένους, ὅστις ἀριθμὸς ἐφέτος μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διατεθεισῶν πιστώσεων κατὰ 80% θὰ αὐξηθῇ κατ' ἀναλογίαν ὑπολογίζομεν εἰς 250. 'Επιδίωξις δὲ τῆς ὑπηρεσίας μας εἶναι ἡ εἰσέτι αὔξησις τῶν διατιθεμένων πιστώσεων, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν δασικῶν ἐπενδύσεων, μὲ συνέπειαν τὴν παροχὴν ἐργασίας εἰς ἔτι μείζονα ἀριθμὸν δασεργατῶν μὴ ὑλοτόμων, ὥστε διὰ τῆς σὺν τῷ χρόνῳ αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς νὰ αὐξηθῇ ἔτι μᾶλλον καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δασεργατῶν ὑλοτόμων.

Συνεπῶς ἡ ΚΕΔ ὄχι μόνον δὲν ἀφαιρεῖ ἐργασίαν, δημιουργεῖ προϋποθέσεις ἐργασίας ἀφοῦ ἐντὸς 10ετίας ἐτριπλασιάσθησαν σχεδὸν οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὰς ἐν γένει ἐργασίας τοῦ δάσους.

Ἄλλωστε δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν πὼς «ἡ ΚΕΔ ἁρπάζει τὴν δουλειὰ τῶν Συνεταιρισμῶν» ἀφοῦ ἐν τῷ συνόλῳ τὰς δι' αὐτεπιστασίας ὑλοτομίας διὰ τῶν αὐτῶν Συν)σμῶν πραγματοποιεῖ;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δι' αὐτεπιστασίας ὑλοτομίαν τῶν συστάδων καστανιᾶς ὑπὸ τῆς ΚΕΔ 'Αρναίας, αὗται οὐδόλως ἀπετέλουν «ψαχνὸν» ὅτε ὑπὸ τῆς ΚΕΔ παρελήφθησαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον συστάδας ἱκανὰς νὰ ἐκθρέψουν μόνον χοίρους ὡς τὰς κατήντησεν δηλ. ἡ ἀλόγιστος ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκμετάλλευσις εἰς τὸ μεμακρυσμένο παρελθὸν ἄνευ τῆς παρακολουθήσεως τοῦ Δα-

ρόντα καὶ τὰς προσκαίρους ἀντιξόους συνθήκας τῆς ἀγορᾶς.

β) 'Ενδιαφέρεται διὰ τὴν ἐκ τοῦ ὑλοτομουμένου ξυλώδους ὄγκου μεγαλυτέραν ἐπιλογὴν χρησίμου ξυλείας ἔστω καὶ εὐτελοῦς ἀξίας, ἀναζητοῦσα τὰς καταλλήλους ἀγορὰς διὰ τὴν διάθεσίν της. 'Εὰν δ ἐλόγοι ἀπρόβλεπτοι, ὡς θεομηνίαι, ἐνίοτε ἀνατρέπουν τὰς προϋποθέσεις ἐμπορίας, δι' αὐτὴν τὴν θεομηνίαν δύναται νὰ ἀποδοθῇ τόση ἀβελτηρία εἰς τοὺς ὑπευθύνους ὑπαλλήλους, διότι ἀτυχῶς οὕτω θεωρεῖ τὰ δημόσια ὄργανα τὸ δημοσίευμά σας, ὅση εἰς τοὺς ἐκ τῆς θεομηνίας πλητομένους παραγωγούς. Παρὰ ταῦτα ὅμως σᾶς πληροφοροῦμεν, ἐπειδὴ προφανῶς, ἡ τοιαύτη διατυπουμένη γνώμη σας ὀφείλεται εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ αὐτοῦ φύλλου σας δημοσιευομένου ὑπὸ 28-3-61 ἐγγράφου τῆς 'Ενώσεως Δασικῶν Συν)σμῶν 'Αρναίας πρὸς τὴν Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, ὅτι ὅτε συνετάσσετο τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς 'Ενώσεως δὲν ἀπέμεινεν πρὸς διάθεσιν παρὰ μόνον ποσότης 100 τόννων ξυλείας ὀξυᾶς εἰς ἀποθήκας μας, τῆς ὑπολοίπου διατεθείσης εἰς τιμὴν ἀνάλογον τῆς μικρᾶς της διαμέτρου κατὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστόν. 'Η ἐπιτευχθεῖσα βεβαίως τιμὴ εἶναι μικροτέρα ἐκείνης, ἥτις θὰ ἐπετύγχάνετο ἐὰν δὲν εἴχομεν τὴν γνωστὴν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος θεομηνίαν τῶν ἀμπέλων Κρήτης ἐκ τοῦ περονοσπόρου, λόγῳ τῶν ἰδιατέρων εὐμενῶς συνθηκῶν τῶν ἐν 'Ολυμπιάδι ἀποθηκῶν μας διὰ τὴν ἀγορὰν Κρήτης καὶ τῶν ἀναγκῶν της εἰς ξυλείαν καὶ μικρῶν διαστάσεων διὰ φρουτοκιβώτια. Οὕτως κατευθύνουσα τὴν παραγωγὴν της ἡ ὑπηρεσία διττῶς ὠφελεῖ. 'Αφ' ἑνὸς μὲν καλύπτει τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς καὶ διευκολύνει τὴν διακίνησιν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ ἀφ' ἑτέρου παράγει προϊόντα μὲ ἐνσωματωμένην περισσοτέραν ἐργασίαν. Κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς κατανέας ἂν καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀπεσκοποῦμεν εἰς τὸν παράγοντα κέρδος θὰ ἔδει νὰ κατευθύνωμεν ταύτην πρὸς τὴν παραγωγὴν ξυλείας μεταλλείων ἀντιθέτως παράγομεν λεπτὴν πελεκητὴν ἔχουσαν ἐνσωματωμένην περισσοτέραν ἐργασίαν καὶ παρέχουσαν συνεπῶς μεγαλυτέραν ἀπασχόλησιν.

'Εν τέλει φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμος ἡ ὑπόμνησις καὶ τῶν ἄλλων πλειονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἡ ΚΕΔ 'Αρναίας εἰς τὴν περιοχὴν της διὰ τοῦ ἐκτεταμένου

τὸ Ρωμαϊκὸ δίκαιο, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Χριστιανισμό, ποὺ γιὰ αἰῶνες τὴν θεωροῦσεν σὰν ἕνα πλᾶσμα χωρὶς «αὐτεξούσιο» στὰ χέρια τοῦ ἄνδρα, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἐξουσία τοῦ αὐταρχικοῦ πατέρα στὴν ὄχι λιγώτερο ἀπόλυτη ἐξουσία τοῦ σύζύγου. Ἀν μόνο ποὺ καμάρωναν σὲ κείνην ἦταν ἡ ὀμορφιὰ της, ἡ χάρι στὶς κινήσεις ἡ εὐαισθησία, ἡ ἀδυναμία σὲ σύγκριση μὲ τὸν ἄνδρα. Μὲ λίγα λόγια, ἦταν αὐτὸ ποὺ ἐξαπλωθῇ ἀκόμη νὰ εἶναι σ' ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ πλανήτη μας (παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι θέλουμε πρὸς τὸ ἄπειρο) ἡ κούκλα ἢ ἡ ὑπηρέτρια.

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀποστολή της στὸ κύλισμα τῶν αἰώνων ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἦλθε ἡ περιφρόνηση τοῦ Νίτσε, «κουτὲς ἰδέες καὶ μακρυὰ μαλλιά». Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Θαρρεῖς καὶ οἱ πεντ' ἕξη περιφρονητικὲς λέξεις κέν

χι νὰ ἐξομοιώνωνται - γιὰ νὰ εἶναι ἡ ἀνθρωπότητα ἰσορροποιημένη. 'Ο κόσμος καὶ στοὺς δυὸ δόθηκε. «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ κατακυριεύσατε τὴν γῆν». Σὲ πεδίο ἰσότητος πρέπει νὰ ἐργάζωνται ἐν συνενοήσῃ πρὸς καθησύχασιν τῶν φεμινιστῶν μὲ τὸν ἀτομικὸ τους χαρακτῆρα ὁ καθένας. Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς χωρὶς λόγο τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἔκανε τόσο διαφορετικὴ τὴν γυναίκα ἀπὸ τὸν ἄνδρα - καὶ διαφέρουν τόσο μεταξύ τους βιολογικά.

'Εκεῖ ποὺ ὁ ἄνδρας προχωρεῖ διὰ τῆς ἀσφαλοῦς, ἀλλὰ βραδείας ὁδοῦ τοῦ συλλογισμοῦ, ἡ γυναικεία διαίσθησις πηδάει σὰν βέλος, 'Ο λόγος δὲν εἶναι γιατὶ ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀνδρικὲς καὶ γυναικεῖες σκέψεις γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸ μυστήριο ποὺ τὸν περιβάλλει. 'Η κοινωνία ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκην τῆς καρδιᾶς τῆς γυναίκας, λέω τῆς καρδιᾶς καὶ ὄχι τῆς ὑπερβολικῆς εὐαισθησίας ποὺ ἔστησαν ἔμβλημα τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ποὺ δημιουργεῖ καὶ δίκαια στὶς καλύτερες τὴν ἐπιθυμία νὰ μὴν εἶναι γυναῖκες.

'Η κοινωνία ἡ ὁποιαδήποτε κοινωνία ἔχει ἀνάγκη τῆς καρδιᾶς ποὺ θὰ κάνει τὴν γυναίκα Μάννα, ἀπὸ κάθε ἄποψη δοτῆρα ζωῆς: τὶς ψυχὲς, τὶς διάνοιες, τὰ σώματα.

'Ο κόσμος κινεῖται ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ δὲν καρποφορεῖ, παρὰ ἀπὸ τὴν γυναῖκα, χάρμα τοῦ κόσμου μὲ τὴ χάρη της, τὴν ὀμορφιά της, ἐμπνεύστρια ἰδεῶν γιὰ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὸν ρεαλισμό, ποὺ ὄχι σπάνια γίνεται ὡμὸς στοὺς ἄνδρες, ἑνώνει τὴ γλυκήτητα μὲ τὴν δύναμη. 'Ο κόσμος ὅμως σήμερα ἐξελήχθη καὶ μερα ἔκοψαν τὰ μαλλιά τους, ἂν δὲν ἔχει σημασία ἂν τὰ κορίτσια σήδαγκώνουν τὸ μολύβι τους ἀναζητώντας μιὰ κάποια ἐξίσωση, ἂν θέλουν νὰ γίνουν γιατροί, δικηγόροι ἢ χημικοὶ - ἂν διατηροῦν τὸν γυναικεῖο τους χαρακτῆρα. Νᾶσαι πραγματικὴ γυναίκα ἀγαπητὴ μου καὶ κάμε ὅτι θέλεις. Ἂν κατάλαβες τὶ ἔχεις μέσα σου, δὲν θᾶσαι σὰν ἐκεῖνα τὰ θηλικὰ πλάσματα ποὺ δὲν σκέπτονται παρὰ τὸ πῶς θὰ γυαλίσουν τὰ φτερὰ τους. Δὲν μπορεῖς ἐσὺ ἡ ἀνήσυχη σὰν αὐτὲς τὶς σπάταλες, ποὺ ἀφήνουν ἀκαλλιέργητα τὰ πιὸ σπουδαῖα δῶρα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδιᾶς κι' ἀρκοῦντες νὰ φυτοζωοῦν. Δὲν θᾶσαι τὸ ἀποτυχημένο ἀγόρι χωρὶς γοῦστο καὶ χάρη μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα. Νᾶσαι ἐκείνη ποὺ μπορεῖ ν' ἀνίση σὰν πραγματικὴ γυναίκα, ὅπως σὲ θέλουν οἱ ὁμοιές σου, σὰν τὴν Πάουλα Νοέλς. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

δασικοῦ ὁδικοῦ δικτύου τὸ ὁποῖον διήνοιξεν διὰ τοῦ ὁποίου καὶ τινα χωρία τῆς περιοχῆς ἐξυπηρέτησεν συγκοινωνιακῶς καὶ παραλλήλως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀξιοποίησιν πολλῶν ἀπομεμακρυσμένων ἀκαλλιεργήτων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀγρῶν, τὴν εὐχέρανσιν τῆς διακινήσεως τῶν κυψελῶν μελισοκομίας καὶ κυρίως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως. Πάντοτε δὲ μελετῶσα τὴν σκοπιμότητα διανοίξεως δασικῶν ὁδῶν ἀντιμετωπίζει καὶ τὴν πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Τουρισμοῦ τῆς περιοχ., ἄποψις ἥτις πολλάκις ἐπικρατεῖ τῶν ἀξιώσεων τῆς δασικῆς οἰκονομίας καὶ μόνον, ὡς π.χ. εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δασικῆς ὁδοῦ 'Ολυμπιάδος - Σταυροῦ καὶ τῆς ὑπὸ κατασκευὴν τοιαύτης 'Ολυμπιάδος - Ζέπκου Στρατωνίου κλπ.

Περαίνοντες συνοψίζομεν ὅτι ἡ ΚΕΔ 'Αρναίας ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν ἐν διαφέρουσον ὅλον τὴν πληθυσμὸν τῆς περιοχῆς, καὶ οὐχὶ μίαν τάξιν αὐτῆς, ἐπιτελεῖ δὲ τὴν ἐν γένει ἀποστολήν της, ἀντιμετωπίζουσα τὰ προβλήματά της μὲ τὴν συνθετότητα καὶ μεταβλητότητα τῶν παραγόντων οἵτινες συνιστοῦν τὰς ἐκ τοῦ δάσους καὶ δασικοῦ ἐδάφους ἐν γένει ἀξιώσεις τῆς 'Ελληνικῆς κοινωνίας καὶ οἰκονομίας.

Τέλος γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ καθυστέρησις ἀπαντήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναμονὴν ἐγκρίσεως τοῦ προϋσταμένου μας 'Υπουργείου Γεωργίας δοθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91064)4207)10-6-61 διαταγῆς τους.

'Ο Δασάρχης Π.
Δασοπονίας 'Αρναίας
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

ΑΥΡΙΟ ΟΛΑ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Σύγχρονο μυθιστόρημα τῆς Βιεννέζας ΣΕΛΙΝΚΟ

'Η Τώνη' ξαπλωμένη στὴν πολυθρόνα της, ἔχει καρφωμένα τὰ μάτια της στὸ κόκκινο λουλούδι της μὲ τὰ πράσινα φύλλα.

Ναί, ἀληθινὰ πράσινα φύλλα. Ὅταν κοιτάζει μπροστά της, δὲ βλέπει παρὰ τὸν οὐρανὸ. Τίποτα ἄλλο ἀπὸ οὐρανὸ. Ὅαν κοιτάζει κανεὶς χαμηλὰ' βλέπει τὶς σαχτιὲς στέγες τῶν παλιῶν σπιτιῶν τῶν πατρικίων, βλέπει τὸ γκριζοπράσινο θόλο τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων καὶ τὸ σκοτεινόχρωμο καμπαναριό, μὲ τὶς σκληρὲς γραμμὲς τοῦ φραγκισκανικοῦ μοναστηριοῦ. Μὰ ἡ Τώνη προτιμᾶ νὰ κοιτάζει μπροστά της. Τὸ πρωΐ, ὁ οὐρανὸς εἶναι διάφανα γαλάζιος ἕνας θαυμάσιος οὐρανὸς ἀπὸ διάφανο μετάξι. Ὅσο προχωρεῖ ἡ ὥρα, τὸ γαλάζιο του νοῶμα βαθαίνει καὶ παίρνει τὸ βάρος τοῦ βελούδου. Τὸ ἀπόγευμα ὁ οὐρανὸς ἀκτινοβολεῖ ἕνα ρόδινο καὶ μενεξελὶ χρῶμα, καὶ τὸ βράδυ τὸ βλέμμα τῆς Τώνη βυθίζεται σ' ἕνα ἄπειρο μπλὲ τουρκουάζ. Καὶ τὴ νύχτα... μὰ τὴ νύχτα ἡ Τώνη κοιμᾶται σφίγγοντας τὰ χέρια της γιατὶ ἔχει πολλὴ θλίψη μέσα της κι' ἕναν παιδικὸ ὕπνο στὰ βλέφαρά της. Μὰ ὁ παιδικὸς ὕπνος εἶναι, ἀληθινά, μεγάλη τύχη, ὅταν ἐνῖαι κανένας θλιμμένος.

'Επὶ ὧρες, ἡ Τώνη μένει ξαπλωμένη στὴν πολυθρόνα της κοιτάζοντας τὸν οὐρανό. Δὲ σκέφτεται τίποτα. Πολλὰ πράματα συνέβησαν. Δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ σκέφτεται, εἶναι πάρα πολλά, ποτὲ δὲ θὰ μπορέσει κανεὶς νὰ τὰ καταλάβει. Τὸ πολὺ πολὺ νὰ θυμᾶται πῶς ἔγιναν ὅλα αὐτά.

— Θὰ ψάξουμε νὰ σοῦ βροῦμε πουθενὰ καμμιὰ φτηνὴ γωνιά, εἶχε πεῖ ἡ θεία Φλωρεντίνη. Δὲν εἶναι φοβερὸ νὰ 'σαι μόλις δεκαοχτὼ χρόνων καὶ νά 'σαι ὑποχρεωμένη νὰ ζητᾶς μιὰ «γωνιὰ» νὰ βάλῃς τὸ κεφάλι σου;

'Η θεία Φλωρεντίνη εἶχε στὸ νοῦ της κανένα φτηνὸ δωμάτιο σὲ μίαν ὁποιαδήποτε συνοικία σ' ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ παλιὰ σκοτεινὰ σπίτια ποὺ οἱ σκάλες τους βρωμᾶνε γιαχνί. Νὰ κάθεσαι ἀνάμεσα σ' ἄγνωστους. Φρίκη. Ὅλ' αὐτὰ εἶναι φρίκη. 'Η Τώνη τὸ προαισθάνεται. Καὶ πῆγε στὸν οὐρανοξύστη. 'Ο οὐρανοξύστης δὲν ἔχει τίποτα, μὰ τίποτα ἀπολύτως κοινὸ μὲ τὸ μεγάλο ἥσυχο σπίτι τῆς τρίτης περιφερείας ποὺ κατοικοῦσε ὡς τώρα, τὸ μεγάλο σπίτι μὲ τὰ στριφτὰ κάγκελα καὶ τὰ φαρδιὰ σκαλοπάτια. 'Ο οὐρανοξύστης εἶναι ἕνας κύβος γυμνὸς, ἀπὸ μπετὸν - ἀρμὲ' 'Εκεῖ δὲν ὑπάρχουν ἀναμνήσεις Εἶναι ἕνα σύγχρονο σπίτι γι' ἀνθρώπους χωρὶς συναισθηματισμοὺς. Κι' ἂν χειραφετήθηκε ἡ Τώνη, αὐτὸ ἔγινε γιατὶ ὁ θεῖος Θεόδωρος δὲν ἤθελε ν' ἀναλάβῃ εὐθύνες. 'Η Τώνη γύρεψε νὰ βρῇ μόνη της τὴ γωνιὰ της καὶ ζήτησε νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ μεγάλο γκρίζο κῦβο ἀπὸ μπετὸν - ἀρμέ. Διαμέρισμα ἑνὸς δωματίου: 80 σίλλινγκ τὸ μῆνα. Κι' ἡ Τώνη λογαριάζει πὼς τὸ νοίκι αὐτὸ τῶν 80 σίλλινγκ δὲν εἶναι ἀκριβό.

'Ασφαλῶς, τὸ ἴδιο τοῦτο δωμάτιο δὲ θὰ κόστιζε παραπάνω ἀπὸ 40 σίλλιγκ σ' ὁποιαδήποτε ἄλλη συνοικία. Μὰ δὲ μπορεῖ νὰ ξέρει ἂν, τὸ φθινόπωρο, θὰ κερδίζει κ' ἕνα σίλλιγκ τὸ μῆνα. Ἔτσι, κάνει τὸ ἴδιο ἐντελῶς, ἂν τὸ δωμάτιό της στοιχίζει 40 ἢ 80 σίλλιγκ τὸ μῆνα.

'Η θεία ἔβγαλε δυνατὲς κραυγὲς Ὕστερα μετάφραι στὸ Δημοπρατήριο τὴν ἀπὸ ἀκαγιοῦ ἐπίπλωση τοῦ γραφείου τοῦ Φρέντυ, καθὼς καὶ τ' ἄσπρα ἔπιπλα τοῦ παιδικοῦ δωματίου τῆς Τώνη. Θὰ πουληθοῦν σὲ πλειοδοσία, εἶχε δηλώσει ἡ θεία Φλωρεντίνη. Καὶ ἀφοῦ, πουλήθηκαν πραγματικὰ, γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί. Σήμερα, δὲν πιάνεις τίποτα σχεδὸν ἀπὸ μεταχειρισμένα ἔπιπλα. 'Η Τώνη κράτησε μόνο τὸ μεγάλο κρεββάτι τοῦ Φρέντυ, τὸ κόκκινο μεταξωτὸ παραβάν, τὴν παλιά της ἀρκούδα ποὺ ἔστρωνε χάμω κάμποσα πιατικὰ καὶ σερβίτσια. 'Αγόρασε μόνο τὴν κουρτίνα καὶ τὴ γλάστρα μὲ τὴ μπεγόνια. Τὸ κάγκελο ἔχει ὕφος ἀληθινοῦ μπαλονιοῦ. 'Υπάρχει ἀκόμη, κάπου σ' ἕνα βιβλιάριο ταμιευτηρίου, ἕνα ποσὸ ἀπὸ 500 σίλλιγκ. Αὐτόναι ὅλο κι' ὅλο ὅτι ἔμενε ἀπὸ τὸ παρελθόν, - προϊὸν τῶν ὄμορφων ἐπίπλων ἑνὸς ἄλλου καιροῦ, τῆς ἀποζημίωσης γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ Φρέντυ, καὶ τοῦ «ἀέρα» γιὰ τὴν ἐκχώρηση ἑνὸς διαμερίσματος λούξ. 'Η εὐτυχισμένη παιδικὴ ἡλικία τῆς Τώνη πουλήθηκε γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμὶ αἰ τὰ 500 σίλλιγκ θὰ πρέπει νὰ κρατήσουν ἴσαμεν τότε ποὺ ἡ Τώνη θὰ 'ναι σὲ θέση νὰ κερδίζει κάτι.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μαγνήτης μὲ τὴν ἁπλῆ καὶ γλυκειὰ ὁμιλία του τὴν ἐπιβλητικὴ πάλλευκη βιβλικὴ μορφή του καὶ τὴν ἀπέριττο συναναστροφὴ καὶ καταδεκτικότητά του, τὸ κάθε λογῆς ἄνθρωπο, τὸν ἀγρότη, τὸν ἐργάτη, τὸ μεταλλωρύχο, τὸν ἐπαγγελματία, τὸ μελισσοτρόφο, τὸ μικρὸ παιδὶ καὶ τὸν γέροντα. Μὰ ἤξερε νὰ κρατάῃ κοντά του καὶ νὰ ὁδηγῇ στὸν ἴσιο δρόμο τοὺς μορφωμένους, ὠργάνωνε τακτικὰ στὴ μητρόπολι εὐρύτατες συγκεντρώσεις ὅπου ὁ ἴδιος ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὁμιληταὶ ὑπὸ τύπον μαθημάτων καὶ σηζητήσεων ἀνέπτυσσαν πολλὰ θέματα κυρίως θρησκευτικοῦ περιεχομένου ἀλλὰ καὶ πάσης φύσεως ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, γιατὶ ἡ μεγάλη μόρφωσίς του τοῦ ἐπέτρεπε ἀνάμειξι σὲ μεγάλο κύκλο γνώσεων. Δὲν ἦταν μονάχα Θεολόγος ἦταν βαθὺς φιλόσοφος γνώστης ὅλων τῶν φιλοσοφικῶν σκέψεων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων μέχρι νεωτέρων χρόνων. Ἦταν ἔνθερμος μελετητὴς καὶ ἑρμηνευτὴς τῶν ἀξιόλογων ἐπιτευγμάτων τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν μὲ ἰδιαίτερη προτίμησι τὶς φυσικὲς ἐπιστῆμες. Γι' αὐτὲς πίστευε ὅτι δὲν κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ ν' ἀποκαλύπτουν τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ. Δὲν ὑστεροῦσε καὶ στὴ γνώσι τῆς ψυχολογίας τοῦ ἀτόμου ἀφοῦ ὅπως εἴπαμε σπούδασε. Κι' ἀκόμη δὲν ὑστεροῦσε καὶ στὴ γνώσι τῆς κοινωνιολογίας ἡ ὁποία τὸν ἐνδιέφερε πολὺ ὡς ἀσχολουμένη μὲ τὴν ἔρευναν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Παρὰ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν του, κάθε φορὰ ποὺ ἦταν συνοδικὸς παρηκολούθει, τὰ μαθήματα κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ κάθε διάλεξι ἐπάνω σὲ κοινωνικὰ θέματα. Ἐπίσης ἰδιαιτέρως σπούδασε καὶ τὴν ἠθικὴ, περὶ τῆς ὁποίας πραγματεύεται στὴ δική του ἔκδοσι «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ» Ἀναφέρω κάτι ποὺ ὁ ἴδιος διεπίστωσα κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου περὶ τὰς δυσμὰ τοῦ βίου του. Μελετοῦσε σὲ γερμανικὴ ἔκδοσι συγγράμματα γιὰ τὴ διάσπασι τοῦ ἀτόμου, κρατόντας ἰδιόχειρες περιλήψεις.

Στὸν ἀνήσυχο διανοούμενο νέο, ποὺ γνώριζε τὴν ἀγωνία του, ἄνοιγε μὲ τὴν ὁμιλία του εὐρύτερο πνευματικὸ ὁρίζοντα, γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὸ τέλος σταθερὰ καὶ συνειδητὰ μεγάλο νόημα τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ἀτράντεχτη πίστη. Γι' αὐτὸ ἄλλως τε στὶς ἀνώμαλες ἐσωτερικὲς ἐξελίξεις τῆς χώρας μας, οἱ μορφωμένοι τῆς ἐπαρχίας του κράτησαν σταθερὴ ἐθνικὴ γραμμή.

Ὁ τόσο ἀγαπητὸς σ' αὐτὸν ἀπογευματινὸς περίπατος μέχρι τοῦ μαγευτικοῦ δασυλίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἦταν ἕνα πραγματικὸ σχολεῖο, γιατὶ στὴ μεγάλη συντροφιὰ τῶν νέων ποὺ ἐπεδίωκε νὰ δημιουργῇ, δίδασκε τὶς μεγάλες ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ τὴν ἀξία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς νὰ παραλείπῃ ὁσάκις τοῦ δίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὶς φιλοσοφικὲς δοξασίες τοῦ Πλάτωνος, Σωκράκαιρὸ ὕστερα ἡ ἐκπαίδευσι ὑστεροῦσε πολὺ σὲ σχολεῖα καὶ μέσα. Ὁ ἴδιος ἄμισθα δίδασκε ὡς καθηγητὴς στὸ ἡμιγυμνάσιο καὶ μετέπειτα στὸ Γυμνάσιο κάθε φορὰ ποὺ ἔλειπε τὸ ἀπαραίτητο προσωπικό. Τὴ Θρησκεία καὶ τὴ παιδεία τὶς ἔβλεπε νὰ βαδίζουν μαζὶ σφιχτοδεμένες καὶ ἀλληλένδετες.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν του στὴ Γερμανία ἐνστερνίσθηκε τὸ ἱερὸ πνεῦμα τῆς χρήσιμης συνεταιριστικῆς καὶ συλλογικῆς δραστηριότητος τοῦ ἀτόμου, χωρὶς ὅμως νὰ δεχεται μὲ κανένα τρόπο τὴν ἀποβολὴ τῆς ἀτομικῆς ἱκανότητος καὶ ἰδιοφυΐας. Τὸ πρῶτο δημιούργημά του στὸ τομέα αὐτὸ ἦταν ἡ ἵδρυσις τῆς πρώτης ἀδελφότητος γυναικῶν «ἡ Ἁγία Παρασκευὴ» μὲ συμπροστάτη τὴ γνωστὴ κ. Λαχοβάρη, τὴ μορφωμένη ἐκείνη γυναίκα ἀπὸ τὸ Κάϊρο ποὺ ἦλθε στὴν Ἀρναία μὲ ἀποστολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ σωματεῖο αὐτὸ ἱδρύθηκε τὸ 1918 καὶ εἶχε σκοπό του τὴν καλῶς νοουμένη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνύψωσι τῆς γυναίκας καὶ τὴ προστασία τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ἀδελφότητα αὐτὴ πρωτοστατοῦσε σὲ κάθε κοινοφελῆ δρᾶσι στὴν Ἀρναία καὶ τὰ περίχωρα. Στοὺς σεισμοὺς τῆς Χαλκιδικῆς τοῦ 1932 ὠργάνωσε συσσίτια γιὰ 80 καὶ πλέον καγεκτικὰ καὶ ἄπορα παιδιὰ καθὼς καὶ στὸ πόλεμο τοῦ 1940 ἡ ἀδελφότητα αὐτὴ ξεσήκωσε τὶς καλὲς Ἀρνιώτισσες σὲ συναγερμὸ γιὰ τὰ πλεκτὰ τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτη. Ἔργο του καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ Μορφωτικοῦ - Μουσικογυμναστικοῦ Συλλόγου Ἀπόλλωνος, ἤτοι τοῦ πρώτου στὴ Χαλκιδικὴ συλλόγου τοῦ εἴδους του, ποὺ συγκέντρωσε γύρω του τοὺς νέους τῆς Ἀρναίας γιὰ κοινωφελῆ δρᾶσι. Διαλέξεις, ἐκδρομὲς, θεατρικαὶ παραστάσεις μορφωτικοῦ περιεχομένου, μουσικὸ συγκρότημα, γυμναστικαὶ ἀγῶνες, ἦταν τὸ πλούσιο ἔργο τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ σ' ὅλα αὐτὰ πρωτοστατοῦσε καὶ βοηθοῦσε ὑλικὰ καὶ Ἐκεῖνος. Πίστευε ὅτι ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ μουσικὴ ἐξευγενίζουν τὸν νέο καὶ τὸν ἀνεβάζουν πνευματικὰ ψηλά. Μὲ δικά του χρήματα ἀγοράσθηκαν τὰ ὄργανα τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου ποὺ εἶναι δρωεὰ του. Καὶ σὲ δική του ὥθησι ὀφείλεται ἡ ὀργάνωσις πρὸ τοῦ πολέμου τῶν πρώτων ἀθλητικῶν ἀγώνων τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, τὰ Ἀριστοτέλεια, τὰ ὁποῖα συνεχίσθησαν ἐφέτος ἐπαινετὰ στὴν Ἱεροσό.

Οἱ σεισμοὶ τὸν βρίσκουν κοντὰ στὸ σκληρὰ δοκιμαζόμενο ποίμνιό του. Παραστάτης καὶ πρωτεργάτης στὴ παροχὴ κάθε εἴδους περιθάλψεως στοὺς ἀστέγους καὶ πεινόντας σεισμοπλήκτους. Ζεῖ κι' Ἐκεῖνος στὴν ὁμοιότυπη ἀντισεισμικὴ παράγγα.

Τὸ συγγραφικό του ἔργο ὑπῆρξε πλούσιο καὶ πολλαπλὸ. Ἐνίσχυσε τὴ πρωτοβουλία τοῦ Παπανικόλα γιὰ τὴν ἵδρυσι τυπογραφείου στὴ Παναγία πρὸς ἔκδοσι ἐντύπων θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Προτιμοῦσε πολὺ τὸ μοίρασμα φυλλαδίων μὲ θρησκευτικὸ περιεχόμενο ἀπὸ τὴν ἀγορὰ βιβλίων. Ἀγόρασε τὴ μεγάλη βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρναίου Ἀθανασίου Μπαλτᾶ καὶ ἔκαμε δῶρο στὸ Γυμνάσιο τὴ μεγάλη βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρναίου Ἀθ. Μπαλτᾶ. Ἔκαμε δῶρο ἀρκετὰ χρήματα γιὰ τὴ ἀνέγερσι τοῦ Ἱερατικοῦ Σχολείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκιδικῆς. Ἔκαμε δῶρο τὴ μεγάλη βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρναίου Ἀθ. Μπαλτᾶ. Ἔκαμε δῶρο ἀρκετὰ χρήματα γιὰ τὴ ἀνέγερσι τοῦ Ἱερατικοῦ Σχολείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκιδικῆς. Ἔκαμε δῶρο τὴ μεγάλη βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρναίου Ἀθ. Μπαλτᾶ.

ΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ὁ τόπος αὐτὸς τῆς Χαλκιδικῆς, ποὺ ἐξέθρεψε τὸν γίγαντα τοῦ πνεύματος Ἀριστοτέλην, καὶ ποὺ γαλουχήθηκε κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῶν δύο ἐστιῶν τῆς θρησκευτικότητος τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἶναι φαίνεται κληρονομιά του νὰ ζῇ συνεχῶς σὲ ἐξάρσεις πνευματικότητος.

Αὐτὸ τουλάχιστον ἀπέδειξε ἡ λαμπρὰ συγκέντρωσις τῶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὁλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς στὸν Πολύγυρον, γιὰ τὸ συνέδριο τῆς 18ης Ἰουνίου ἐ'ἔ.

Μιὰ συγκέντρωσι ἀπὸ ἐργάτας τοῦ πνεύματος, ποὺ ἀψηφῶντας, κόπους, ταλαιπορίῃαν καὶ δαπάνες, ἤρθαν ἀπ' ὅλες τὶς γωνιές τῆς Χαλκιδικῆς μὲ θάρρος γιὰ τὸ ἔργο τοῦ λήγοντος σχολ. ἔτους καὶ μὲ ἀνησυχίες πνευματικὲς ποὺ ζητοῦν ἐπίλυσι ἀπὸ τὴν πεῖρα καὶ γνῶσι τῶν συναδέλφων καὶ συζήτησι.

Εἶναι εὐοίωνο, ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος ὁλόκληρης τῆς χώρας μας, σὲ μιὰ ἐποχὴ γενικῆς συγχύσεως καὶ ἀβεβαιότητος σὲ μιὰ ἐποχὴ ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ ὑλιστικῆς παραλογισμοῦ, στέκεται ὑπεράνω τῶν περιστάσεων ,ἀνώτερος πνευματικῶς, στέκεται ἐθνικὸς στυλοβάτης καὶ θεματοφύλαξ τῶν ἐθνικῶν μας ἰδεῶν.

Καὶ ἀνάμεσα στὸν ἐκπαιδευτικὸ αὐτὸν κόσμον πιστεύομε ὅτι μιὰ ἐξαίρετη θέσι κατέχουν οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Χαλκιδικῆς.

Τοῦτο δὲ ἀσφαλῶς ὀφείλεται καὶ στὴν ἐξαιρετικὸ ποιὸν τῶν δασκάλων Χαλκιδικῆς, ἀλλὰ ὀφείλεται συγχρόνως καὶ εἰς τὸν λαμπρὸν ἡγέτην τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Χαλκιδικῆς, στὸν ἀκούραστο ἐπιθεωρητὴ κ. Π. Μελετόπουλον, ὁ ὁποῖος μὲ ἀνεξάντλητη πνευματικὴ ἀκτινοβολία, μὲ τὸ ἠθικόν του παράστημα, μὲ τὴν ψυχική του ἀνωτερότητα καὶ μὲ τὸ ἐξαιρετικὸ παιδαγωγικὸ του «τάκτ» ἔχει προσελκύσει τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῆς Χαλκιδικῆς σὲ μιὰ εὐγενῆ ἅμιλλα, σὲ μιὰ ἅμιλλα συνεχοῦς αὐτοβελτιώσεως καὶ συνεχῶν πνευματικῶν ἀνησυχιῶν, πρὸς ἀρτιώτερη ἐπαγγελματικὴ κατάρτισι καὶ ἀποδοτικώτερη σχολικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπίδρασι.

Εἰς τὸ Παιδαγωγιὸ Συνέδριον Πολυγύρου προσῆλθαν καὶ ὅλοι οἱ δημ)λοι τῆς ἀνεξαρτοποιηθείσης ἀδελφῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Σταγείρων μὲ τὸν λαμπρὸν ἡγήτορα συνάδελφόν τους Ἀναπληρωτὴν Ἐπιθεωρητοῦ Σταγείρων κ. Ἰ. Παπαθωμᾶν, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου οἱ συνάδελφοί του ἔδειξαν συνδιασμένας τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν πειθαρχίαν, εὐοίονον σημεῖον διὰ τὸν νεαρὸν προϊστάμενον καὶ διὰ τὸ ποιὸν τῶν διδ)λων Βορ. Χαλκιδικῆς.

Τὸ βλέμμα πάντως ὅλων μαρτυρεῖ εὐγενικὰς ψυχὰς μὲ πνευματικὴ ἀνωτερώτητα καὶ πνευματικὲς ἀνησυχίες. ποὺ προχωροῦν εὔθυμα πρὸς τὴν ἐπαγγελματική τους αὐτοβελτίωσι.

Οἱ σύνεδροι ὅλοι εἶχαν συγκεντρωθῆ στὸν Πολύγυρο ἀπὸ τὴν 17-6-1961, δεδομένου ὅτι τὴν ἡμέρα αὐτὴ θὰ ἐπιλύονταν συνδικαλιστικὰ ζητήματα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Χαλκιδικῆς.

Τὴν Κυριακὴ ἅπαντες οἱ σύνεδροι δημ)λοι καὶ οἱ μαθηταὶ Πολυγύρου καὶ ὅλων τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων τῆς περιφερείας Πολυγύρου καὶ τῶν Α καὶ Β νικητῶν τοὺς ἀθλητ. ἀγῶνας Ν. Τρίγλιας καὶ Κασσάνδρας, μὲ τὰς Σημαίας τῶν σχολείων των, μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν ὡδηγήθησαν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου, ὅπου τὰς ἐκεῖθεν μετέβησαν στὸ Ἡρῶον ἔνθα καὶ πάλιν ἀντιπροσωπεία μαθητῶν καὶ διδ)λων κατέθεσαν στεφάνους.

Μετὰ ταῦτα ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ ὁ λαὸς Πολυγύρου συνεκεντρώθη εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν Δημ. Σχολείου Πολυγύρου ὁ νομαρχεύων Χαλκιδικῆς κ. Τέτηλος ἐκήρυξεν τὴν ἔναρξιν τοῦ Παιδ. Συνεδρίου, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς πλευρᾶς καὶ ξύμνησε τὸν ἥρωα τοῦ Πνεύματοζδιδ)λον.

Ἀκολούθως ὁμίλησεν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Χαλκιδικῆς ἀπευθυνόμενος ἐκ μέρους τῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸ ἀκροατήριον ἐξάροντας τὸ ἔργον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπισημαίνοντας τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου κάνοντας ἕναν τρόπον τινὰ ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων καὶ ζητῶντας τὴν συμπαράστασιν παραγόντων καὶ λαοῦ. Ἡ ὁμιλία του μεστὴ σὲ νοήματα ὑψηλὰ, μὲ ἀδιάκριτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Ἰ. Παπαγεράκης, ὁμιλητὴς τοῦ συνεδρίου.

Ἀπὸ τὸ παιδαγωγικὸ συνέδριο τοῦ Ἰουνίου, στὸν Πολύγυρο. Στὴν πρώτη σειρὰ διακρίνεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Ἰ. Παπαγεράκης, ὁμιλητὴς τοῦ συνεδρίου.

γέμιζαν τὸ τραπέζι του τὶς τελευταῖες στιγμὲς του. Στὶς 17 Σεπτεμβρίου 1944 ἔγινε ἡ κηδεία του στὴν Ἀρναία. Παρευρέθη ὁ Σεβασμιώτατος Κασσανδρείας Εἰρηναῖος. Ἄλλοι δὲν ἦλθαν ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη γιατὶ ἡ συγκοινωνία ἦταν κλεισμένη. Ὁ λαὸς τῆς Ἀρναίας καὶ περιχώρων μὲ θλίψι καὶ δάκρυα συνώδευσε τὸ μεγάλο νεκρὸ στὴ τελευταία του κατοικία. Ἦταν τόσο αὐθόρμητες καὶ ὁλόψυχες οἱ συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ καὶ τόσο πλατειὰ ἡ συμμετοχὴ του ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Εἰρηναῖος συγκινήθηκε. Ἐπήναισε πολὺ τὸ λαὸ αὐτὸ γιὰ τὶς τιμὲς ποὺ ἔδωσε στὸν ποιμενάρχη του καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κασσανδρείας φεύγοντας χαιρετοῦσε τὸ καλὸ αὐτὸ λαὸ μὲ βουρκωμένα τὰ μάτια του ἀπὸ συγκίνησι καὶ ἔλεγε ὅτι παρακαλεῖ τὸ Θεὸ ν' ἀξιώσῃ καὶ σ' αὐτὸν νὰ τύχῃ τῆς ἰδίας τιμῆς κατὰ τὸν θάνατό του.

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του ἦταν μεγάλο. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ

ὁ Ἀθλητισμός

Ἐνῷ δὲν διεξήγετο τὸν τελευταῖο καιρὸ κανένας ἀγώνας ποδοσφαίρου διὰ νὰ τραβήξῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων. Οἱ φίλαθλοι ἦσαν πάλι ἀπησχολημένοι μὲ τὶς μεταγραφὲς τῶν ποδοσφαιριστῶν.

Ὁ Παναθηναϊκὸς διέθεσε τὰ περισσότερα χρήματα, παίρνοντας ὕστερα ἀπὸ σκληρὸν καὶ ἐπίμονον ἀγῶνα τὸν διεθνῆ Ἀρισ. Καμάρα τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀθηνῶν προσφέροντας τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 870.000 δραχμῶν, ἐνισχύοντας κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν ἄμυνά του. Ἐπίσης τὸν Χολέβαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀντὶ 200.000 χιλιάδων δραχμῶν τὸν Τουμπέλην τοῦ Ἡρακλέους ἀντὶ 240.000 χιλ. δραχμῶν καὶ πλῆθος ἄλλων ταλαντούχων παικτῶν. Ἐνῷ ἔδωσε τὸν τρίτον μπὰκ Ρούσην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα..

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀπέκτησε τοὺς Σφαιρόπουλον Παπάζογλου Σάββα Φραντζῆ Πριονᾶ καὶ τὸν Ἠλιάδη μετὰ κοπιώδη ἀγῶνα. Αὐτοὶ ὅλοι θὰ ἐνισχύσουν τὴν ἑνδεκάδα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.

Ἡ ΑΕΚ ἤρθε τοὺς δύο θαυμασί νὰ προσφέρουν μυθόδοι ποσὰ στὴν ἐξεύρεσιν νεαρῶν καὶ πλήρους μέλλοντος ποδοσφαιριστῶν.

Στὴν Θεσσαλονίκη ὁ Ἡρακλῆς ἀνεδείχθη πρῶτος εἰς τὰς μεταγραφὰς ἀφοῦ πῆρε τοὺς Καραβέργον, Καραμανώλην, Βασιλειάδην Μαρνᾶν, Ξυλᾶν διὰ τὸν τελευταῖον ἔδωσεν εἰς τὸν Θερμαϊκὸν 150.000.

Ἐπίσης κερδισμένος ἀπὸ τὰς μεταγραφὰς εἶναι καὶ ὁ Ἱστορικὸς Ἄρης ὁ ὁποῖος ἐνίσχυσεν συμαντικὰ τὴν ὁμάδα του μὲ τὸν βιρτουόζον Λάκη Σοφιανὸν τὴν Ἀλεποῦ τῶν γηπέδων δίδοντας εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν 100.000 διὰ τὴν ἀπόκτησίν του. Ἐπίσης πῆρε τοὺς Σωτηριάδην Φωτιάδην, Χῆτον, Ναζιρίδην καὶ ἐνισχύεται μὲ τὸν ἐπιστρέψαντα Κεμαλίδην.

Ὁ ΠΑΟΚ ἦτο ἐφέτος ὁ μόνος ἀποτυχημένος ἀπὸ τὰς μεταγραφὰς. Μόναι καλαὶ ἀποκτήσεις ἦσαν τοῦ Ἀπαλάκη καὶ τοῦ Μιχαηλίδη.

Ὁ Ἀπόλλων, ἡ Δόξα, ὁ Θερμαϊκὸς καὶ τὰ λοιπὰ Σωματεῖα περιορίσθησαν μόνον εἰς ὁρισμένας ἀποκτήσεις καὶ εἰς τὸν Ἀθανασιάδη.

ἰδιος διεπιστωσα κατὰ τὴν ἐπισκεψίν μου περὶ τὰς δυσμὰ τοῦ βίου του. Μελετοῦσε σὲ γερμανικὴ ἔκδοσι συγγράμματα γιὰ τὴ διάσπασι τοῦ ἀτόμου, κρατόντας ἰδιόχειρες περιλήψεις.

Στὸν ἀνήσυχο διανοούμενο νέο, ποὺ γνώριζε τὴν ἀγωνία του, ἄνοιγε μὲ τὴν ὁμιλία του εὐρύτερο πνευματικὸ ὁρίζοντα, γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὸ τέλος σταθερὰ καὶ συνειδητὰ μεγάλο νόημα τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ἀτράνταχτη πίστη. Γι' αὐτὸ ἄλλως τε στὶς ἀνώμαλες ἐσωτερικὲς ἐξελίξεις τῆς χώρας μας, οἱ μορφωμένοι τῆς ἐπαρχίας του κράτησαν σταθερὴ ἐθνικὴ γραμμή.

Ὁ τόσο ἀγαπητὸς σ' αὐτὸν ἀπογευματινὸς περίπατος μέχρι τοῦ μαγευτικοῦ δασυλίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἦταν ἕνα πραγματικὸ σχολεῖο, γιατὶ στὴ μεγάλη συντροφιὰ τῶν νέων ποὺ ἐπεδίωκε νὰ δημιουργῆ, δίδασκε τὶς μεγάλες ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ τὴν ἀξία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς νὰ παραλείπῃ ὁσάκις τοῦ δίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὶς φιλοσοφικὲς δοξασίες τοῦ Πλάτωνος, Σωκράτους, Ἀριστοτέλους καὶ τῶν συγχρόνων ὅπως τοῦ Βούντ, Φίχτε, Γκαῖτε, Μπέρξον καὶ ἄλλων. Πίστευε βαθειὰ στὴ δυνατότητα δημιουργίας μιᾶς χριστιανικῆς κοινωνίας τελείων ἀνθρώπων, θεανθρώπων, κτυπόντας τὴν ἄκαμπτη καὶ ἀνεδαφικὴ θεωρία τοῦ ὑπερανθρώπου τοῦ Νίτσε.

Εἶχε ἀκόμα καὶ ἕνα ἄλλο μεγάλο χάρισμα. Μὲ τὸ τεράστιο μνημονικό του καὶ τὴ γερὴ θέλησί του καὶ ὑπομονή, πλησίαζε εὔκολα τὸν καθένα ἀδιάφορα πιὸς ἦταν, καὶ γνώριζε τὴ χαρὰ καὶ τὴν θλίψι του, τὶς ἀνάποδες οἰκονομικὲς καὶ οἰκογενειακὲς συνθῆκες του, τὴν ἀρρώστεια του, τὰ βάσανά του, μὲ σκοπὸ νὰ ἔλθῃ κοντά του δίνοντας τὴν ἠθικὴ καὶ τὴ δυνατὴ ὑλική του συμπαράστασι.

Μὰ ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔκαμνε νὰ ξεχωρίζῃ σὰν ἕνα πραγματικὸ διαμάντι ἦταν ἡ ἴδια του ἡ ζωή. Ἦταν ὁ καλὸς ποιμένας. Τὸ μεγάλο παράδειγμα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐπιβολὴ του ἦταν καθολικὴ καὶ μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς ἀνωτέρας διανοήσεως καὶ τῆς κοινωνίας. Ἦταν ὁ ἀδιάβλητος.

..Ἁπλὸς καὶ λητὸς στὴ ζωή του, διέθετε τὸ ὑστέρημά του ἀθόρυβα ἐκεῖ ποὺ οἱ κοινωνικὲς ἀνάγκες τοῦ ἐπέβαλαν. Ἰδία φρόντιζε γιὰ τὴν πρόοδο τῶν πτωχῶν καὶ ἄξιων νέων. Ἐνίσχυε πολλοὺς νέους καὶ νέες στὶς σπουδὲς των καὶ βοηθοῦσε ὑλικὰ πολλοὺς στὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας των. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἦσαν λίγοι. Ἀσκοῦσε κατὰ τὸ τρόπο αὐτὸ μιὰ εὐρύτερη κοινωνικὴ πρόνοια, τότε ποὺ ἡ κρατικὴ μέριμνα βρίσκετο σὲ ὑποτυπώδη ἀκόμη ἀνάπτυξι. Ἡ πόρτα τῆς Μητροπόλεως δὲν ἔκλεινε ποτὲ σὰν τὴ πόρτα ἐκείνη τοῦ ἐπισκόπου Μιριὴλ τοῦ Οὐγκὼ. Μὰ ἀκόμη σὰν ἐκεῖνο ξεχώριζε γιὰ τὴν πτώχεια του καὶ τὴ λιτότητά του.

Λάτρευε τὸ σχολειὸ, γιατὶ στὸ σχολειὸ καὶ τὴ μόρφωσι ἔβλεπε τὰ γερὶ θεμέλια καὶ τὶς βαθειὲς ρίζες γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς σταθερῆς καὶ ἀπρόσβλητης Χριστιανικῆς κοινωνίας. Οἱ δασκάλοι τὴ πόρτα του κτυποῦσαν γιὰ κάθε ἀνάγκη τοῦ σχολείου των. Ἔδινε δικά του ἀχρήματα γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ἀπαραιτήτων μέσων διδασκαλίας, γιατὶ ὅταν ἦλθε στὴν ἐπαρχία του καὶ γιὰ πολὺ ἔργο τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ὁ ὅλα αὐτὰ πρωτοστατοῦσε καὶ βοηθοῦσε ὑλικὰ καὶ Ἐκεῖνος. Πίστευε ὅτι ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ καὶ ἡ μουσικὴ ἐξευγενίζουν τὸν νέο καὶ τὸν ἀνεβάζουν πνευματικὰ ψηλά. Μὲ δικά του χρήματα ἀγοράσθηκαν τὰ ὄργανα τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου ποὺ εἶναι δρωεὰ του. Καὶ σὲ δική του ὤθησι ὀφείλεται ἡ ὀργάνωσις πρὸ τοῦ πολέμου τῶν πρώτων ἀθλητικῶν ἀγώνων τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, τὰ Ἀριστοτέλεια, τὰ ὁποῖα συνεχίσθησαν ἐφέτος ἐπαινετὰ στὴν Ἱερισσό.

Οἱ σεισμοὶ τὸν βρίσκουν κοντὰ στὸ σκληρὰ δοκιμαζόμενο ποίμνιό του. Παραστάτης καὶ πρωτεργάτης στὴ παροχὴ κάθε εἴδους περιθάλψεως στοὺς ἀστέγους καὶ πεινόντας σεισμοπλήκτους. Ζεῖ κι' Ἐκεῖνος στὴν ὁμοιότυπη ἀντισεισμικὴ παράγγα.

Τὸ συγγραφικό του ἔργο ὑπῆρξε πλούσιο καὶ πολλαπλὸ. Ἐνίσχυσε τὴ πρωτοβουλία τοῦ Παπανικόλα γιὰ τὴν ἵδρυσι τυπογραφείου στὴ Παναγία πρὸς ἔκδοσι ἐντύπων θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Προτιμοῦσε πολὺ τὸ μοίρασμα φυλλαδίων μὲ θρησκευτικὰ μαθήματα καὶ ὁμιλίας. Πολλὰ ἄρθρα του καὶ ἄφθονες διατριβὲς του δημοσιεύθηκαν σὲ ἐφημερίδες καὶ ἐκκλησιαστικὰ καὶ μὴ περιοδικά. Ἔργα του ἡ Κριτικὴ τῆς Πεντατεύχου, ἡ ἱστορία τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὴν ἐξορία (μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ). Τὸ σπουδαιότερο ὅμως σύγγραμμά του ἦταν ἡ Χριστιανικὴ Ἠθική, ἕνα βιβλίο ποὺ διακρινόταν γιὰ τὴ σαφήνεια καὶ ἁπλότητά του. Ἦταν πρότυπο γιὰ τὴ βραχύλογη καὶ περιεκτικὴ σὲ νοήματα ἔκφρασί του. Στὸ βιβλίο αὐτὸ ἔκλεισε ὅλη του τὴ ποιητικὴ τὰ ὄνειρά του καὶ τοὺς πόθους του γιὰ τὴν ἀναγέννησι μιᾶς ἠθικῆς, ἰσορροπημένης, ἀνώτερης. Κατατοπίζει καὶ τὸ πιὸ ἀνίδεο σὲ ζητήματα ποὺ οἱ πολλοὶ τὰ θεωροῦν ἀκατανόητα.

Ἡ μαύρη κατοχὴ τὸν βρσκει καὶ πάλι ἀνάμεσα στὸ δύστυχο καὶ σκλαβωμένο λαό του. Συμμερίζεται τὶς θλίψεις καὶ ὑποφέρει μαζί του. Προτιμᾶ τὴ λητὴ ζωὴ γιὲὰ νὰ μοιράζῃ τὰ τρόφιμα τῆς κρατικῆς μερίδος του. Στὶς δύσκολες ἐκεῖνες στιγμὲς ἔδειξε τὸ μεγάλο ἠθικὸ παράστημά του. Καὶ τὴ νύκτα ἡ πόρτα του ὀρθάνοιχτη. Δὲν λογάριασε καὶ τοὺς βουλγάρους. Μὲ τὸ τεράστιο ἠθικὸ καὶ προσωπικὸ ἐπιβάλον του δὲν δίστασε νὰ κάμῃ τὶς παραστάσεις του γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ὁμήρων ποὺ οἱ βούλγαροι ἀγεληδὸν ὡδηγοῦσαν στὸ σχολεῖο τῆς Ἀρναίας. Πάντοτε πέτυχε στὸ σκοπό του. Δὲ χύθηκε πολὺς κόσμος ὅπως ἀλλοῦ. Ζοῦσεα μὲ τὴ —ρκυφὴ ἐλπίδα νὰ τὸν εὕρῃ ἡ λευτεριὰ γιὰ νὰ δώσῃ καὶ τὴ τελευταία του πνοὴ στὸ καθῆκον. Ἡ θλίψι του ὅμως ἦταν μεγάλη ὅταν κατάλαβε τὴ διάσπασι τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα καὶ τὴν ἐκτροπὴ του ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ γραμμή. Προέβλεπε μὲ ἴδια θλίψι τὸν ἐπάρατο καὶ ξενοκίνητο ἀδελφοκτόνο σπαραγμό. Μὲ τὴ θλίψι αὐτὴ πέθανε ὅταν μὲ τὰ πρῶτα φθινοπωρινὰ φύλλα σκόρπισαν οἱ γερμανοὶ καὶ βούλγαροι. Δὲν ἄντεξε. Στὶς 16 Σεπτεμβρίου 1944 παρέδωκε ἥρεμα γαλήνεια τὸ πνεῦμα του. Στὸ ἡμερολόγιό του μὲ συγκίνησι γράφει γιὰ τὶς αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις καὶ τὴ θερμὴ καὶ στοργικὴ συμπαράστασι τοῦ λαοῦ του κοντὰ στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου του καὶ γιὰ τὰ δῶρα ποὺ πνευματος, ποὺ ἀψηφῶντας, κόπους, ταλαιπορίαν καὶ δαπάνες, ἦρθαν ἀπ' ὅλες τὶς γωνιές τῆς Χαλκιδικῆς

γέμιζαν τὸ τραπέζι του τὶς τελευταῖες στιγμὲς του. Στὶς 17 Σεπτεμβρίου 1944 ἔγινε ἡ κηδεία του στὴν Ἀρναία. Παρευρέθη ὁ Σεβασμιώτατος Κασσανδρείας Εἰρηναῖος. Ἄλλοι δὲν ἦλθαν ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη γιατὶ ἡ συγκοινωνία ἦταν κλεισμένη. Ὁ λαὸς τῆς Ἀρναίας καὶ περιχώρων μὲ θλίψι καὶ δάκρυα συνώδευσε τὸ μεγάλο νεκρὸ στὴ τελευταία του κατοικία. Ἦταν τόσο αὐθόρμητες καὶ ὁλόψυχες οἱ συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ καὶ τόσο πλατειὰ ἡ συμμετοχὴ του ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Εἰρηναῖος συγκινήθηκε. Ἐπήναισε πολὺ τὸ λαὸ αὐτὸ γιὰ τὶς τιμὲς ποὺ ἔδωσε στὸν ποιμενάρχη του καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κασσανδρείας φεύγοντας χαιρετοῦσε τὸ καλὸ αὐτὸ λαὸ μὲ βουρκωμένα τὰ μάτια του ἀπὸ συγκίνησι καὶ ἔλεγε ὅτι παρακαλεῖ τὸ Θεὸ ν' ἀξιώσῃ καὶ σ' αὐτὸν νὰ τύχῃ τῆς ἰδίας τιμῆς κατὰ τὸν θάνατό του.

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του ἦταν μεγάλο. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ πῶ περισσότερα. Ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἐκκλησία πέρα ἀπὸ μένα ἔχουν τὸ λόγο.

Στὴ διαθήκη του προέβλεπε τὴν ἐκπλήρωσι πολλῶν κοινοφελῶν σκοπῶν μὲ τὶς λίγες οἰκονομίες ποὺ εἶχε καὶ μὲ τὶς 500.000 ποὺ κέρδισε τὸ 1939 ἀπὸ κλήρωσι μιᾶς ὁμολογίας τῆς κτηματικῆς τραπέζης. Τοιοῦτοι σκοποὶ ἦσαν ἡ βοήθεια κατ' ἔτος διὰ τόκων, δύο πτωχῶν μαθητῶν ἐκ τῶν περιχώρων. Ἡ κατ' ἔτος χρηματικὴ ἐνίσχυσις τοῦ νοσοκομείου ποὺ ἐπεδίωκε νὰ γίνῃ, πρὸς συντήρησίν του. Διάθεσις 100.000 διὰ ἰδρυσιν λουτρῶν. Διὰ ἀγορὰν ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας τῶν σχολείων. Δραχμαὶ 50.000 στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἵνα ἀνὰ τριετίαν δίδεται βραβεῖον σὲ συγγραφὴ γιὰ τὴ φιλοσοφία τῆς θρησκείας ἢ τὴν Ἱστορία τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Κατάθεσις 300.000 δραχμῶν τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θὰ ἐδίδοντο διὰ τὴν προίκισιν κατ' ἔτος 4 πτωχῶν κοριτσιῶν ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς ἐπαρχίας του ἐκ περιτροπῆς. Δυστυχῶς αἱ δια τάξεις του αὐταὶ καὶ ἄλλαι ἔμειναν ἀνεκτέλεστοι διότι συνεπεία τοῦ πολέμου μηδενίσθηκε τὸ προπολεμικό χρῆμα.

Ἡ προτομὴ ποὺ ὁ ἴδιος τὴ θέλησε μὲ τὶς ἐπιγραφὲς της στήθηκε μὲ πρωτοβουλία ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ τῆς ἐξαιρέτου ἀνεψιᾶς του κ. Λιμιλίας Ζωγραφίδου καὶ τοῦ λαμπροῦ συζύγου της κ. Γ. Ζωγραφίδου, ὅστις δὲν φείσθηκε κόπου καὶ δαπάνης καὶ αὐτοπροσώπως συνετέλεσε στὴ κατασκευὴ καὶ τὴ τοποθέτησι τῆς προτομῆς ἤτις εἶναι ἔργο τοῦ γλύπτου κ. Λημναίου καὶ παριστάνει τὸν ἀείμνηστο σὲ νεαρὰ σχετικὴ ἡλικία. Χρειάσθηκε ὅμως νὰ συνδράμουν γιὰ τὴν προτομὴ καὶ ἄλλοι. Πρωτοστάτησαν οἱ ἐφημέριοι, οἱ ἐκκλησιές, καὶ πολλοὶ ἄλλοι πιστοὶ φίλοι τοῦ ἀποθανόντος ποὺ παρίστανται στὴ σημερινὴ τελετή. Σ' ὅλους αὐτοὺς θὰ ἦταν παράλειψις μας νὰ μὴν ἐκφράσωμεν τὶς εὐχαριστίες μας γιατὶ συνετέλεσαν νὰ στηθῇ τὸ πάλλευκο, σὰν ἐκεῖνον τοῦτο μνημεῖο, ποὺ θὰ μᾶς θυμίζῃ ὅτι πέρασε ἀπὸ τὸν τόπο ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, μιὰ μεγάλη χριστιανικὴ ψυχὴ, πλημμυρισμένη, ὡς τὰ βάθη της, ἀπὸ ἀγάπη καὶ ἀγαθότητα.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία καὶ ἡ ζωή του τὸ μεγάλο παράδειγμα.

Ἐνῷ δὲν διεξήγετο τὸν τελευταῖο καιρὸ κανένας ἀγώνας ποδοσφαίρου διὰ νὰ τραβήξῃ τὸ ἐνδιαφερον τῶν φιλάθλων. Οἱ φίλαθλοι ἦσαν πάλι ἀπησχολημένοι μὲ τὶς μεταγραφὲς τῶν ποδοσφαιριστῶν.

Ὁ Παναθηναϊκὸς διέθεσε τὰ περισσότερα χρήματα, παίρνοντας ὕστερα ἀπὸ σκληρὸν καὶ ἐπίμονον ἀγῶνα τὸν διεθνῆ Ἀρισ. Καμάρα τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀθηνῶν προσφέροντας τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 870.000 δραχμῶν, ἐνισχύοντας κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν ἅμυνά του. Ἐπίσης τὸν Χολέβαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀντὶ 200.000 χιλιάδων δραχμῶν τὸν Τουμπέλην τοῦ Ἡρακλέους ἀντὶ 240.000 χιλ. δραχμῶν καὶ πλῆθος ἄλλων ταλαντούχων παικτῶν. Ἐνῷ ἔδωσε τὸν τρίτον μπάκ Ρούσην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα..

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀπέκτησε τοὺς Σφαιρόπουλον Παπάζογλου Σάββα Φραντζῆ Πριονᾶ καὶ τὸν Ἠλιάδη μετὰ κοπιώδη ἀγῶνα. Αὐτοὶ ὅλοι θὰ ἐνισχύσουν τὴν ἑνδεκάδα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.

Ἡ ΑΕΚ πῆρε τοὺς δύο θαυμασίους ποδοσφαιριστὰς ἀπὸ τὴν Κύπρον τὸν Ζάγγυλον καὶ τὸν Κρυσταλίδη διὰ τοὺς ὁποίους ἐξώδευσε τὸ ποσὸν τῶν 800.000 δραχμῶν. Ἐπίσης καὶ τὸν Σκευοφύλακα τῆς Ἐλευθερουπόλεως.

Τὰ ἄλλα Σωματεῖα τοῦ Κέντρου περιορίσθησαν λόγῳ μὴ δυνάμενοι νὰ προσφέρουν μυθόδοι ποσὰ στὴν ἐξεύρεσιν νεαρῶν καὶ πλήρους μέλλοντος ποδοσφαιριστῶν.

Στὴν Θεσσαλονίκη ὁ Ἡρακλῆς ἀνεδείχθη πρῶτος εἰς τὰς μεταγραφὰς ἀφοῦ πῆρε τοὺς Καραβέργον, Καραμανώλην, Βασιλειάδην Μαρνᾶν, Ξυλᾶν διὰ τὸν τελευταῖον ἔδωσεν εἰς τὸν Θερμαϊκὸν 150.000.

Ἐπίσης κερδισμένος ἀπὸ τὰς μεταγραφὰς εἶναι καὶ ὁ Ἱστορικὸς Ἄρης ὁ ὁποῖος ἐνίσχυσεν συμαντικὰ τὴν ὁμάδα του μὲ τὸν βιρτουόζον Λάκη Σοφιανὸν τὴν Ἀλεποῦ τῶν γηπέδων δίδοντας εἰς τὸν Ὀλυμπιακὸν 100.000 διὰ τὴν ἀπόκτησίν του. Ἐπίσης πῆρε τοὺς Σωτηριάδην Φωτιάδην, Χῆτον, Ναζιρίδην καὶ ἐνισχύεται μὲ τὸν ἐπιστρέψαντα Κεμαλίδην.

Ὁ ΠΑΟΚ ἦτο ἐφέτος ὁ μόνος ἀποτυχημένος ἀπὸ τὰς μεταγραφὰς. Μόναι καλαὶ ἀποκτήσεις ἦσαν τοῦ Ἀπαλάκη καὶ τοῦ Μιχαηλίδη.

Ὁ Ἀπόλλων, ἡ Δόξα, ὁ Θερμαϊκὸς καὶ τὰ λοιπὰ Σωματεῖα περιορίσθησαν μόνον εἰς ὁρισμένας ἀποκτήσεις καὶ εἰς τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον διαθέτουν.

Ἔτσι ὅπως βλέπουμε τὰ πράγματα μὲ τὶς πλούσιες καθ' ὅλα μεταγραφὲς καὶ τὴν καθιέρωσιν τοῦ ἡμιεπαγγελματισμοῦ καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας ἄρχισαν νὰ ἔχουν πέραση τὰ Χρυσὰ Πόδια.

Ν. ΜΑΣΤΡΑΚΟΥΛΗΣ

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πιστεύει πὼς στὶς χῶρες μὲ ἀνεπτυγμένες ἀστικὲς τάξεις θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐπανάστασι καὶ ὁ λόγος αὐτὸς ἀναγκάζει τὸν Λένιν νὰ δικαιολογῆ θεωρητικὰ τὴν ἐπανάστασι στὴ Ρωσσία, σὲ μιὰ χώρα ποὺ ἡ ἀστικὴ τάξι μόλις ἄρχισε νὰ γεννιέται. Καὶ τοῦτο γιατὶ προϋπόθεσι τῆς ἀναπτύξεως σὲ μιὰ χώρα ἐργατικῶν συγκεντρώσεων εἶναι ἡ ὕπαρξις ἀστικῆς τάξεως.

Ἕνα παράδειγμα θὰ πείσῃ κάθε δύσπιστο γιὰ τὸν ἱστορικὸ ρόλο καὶ τὴν ὑφὴ τῆς τάξεως αὐτῆς. Χρειάζεται μόνο λίγη ἀντίληψη καὶ προσανατολισμὸς γιὰ νὰ μὴ πέσῃ κανεὶς σὲ ἀντίθετα συμπεράσματα. Ποιὰ ὑπόστασι κάνει ἱκανὴ τὴν ἀστικὴ τάξι νὰ φορολογῆ τὸ εἰσόδημα μέχρι τὰ 75 ἕως 90% καὶ νὰ κατεδαφίζει μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θεσμοὺς ποὺ οἱ στερημένοι τοὺς θεωροῦν σὰν φρούρια ποὺ μόνο μὲ τὴν δικιά τους ἐπαναστατικὴ δύναμι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπολλοτριωθοῦν.

Ἔτσι στέκεται κανεὶς μπροστὰ στὸ δίλημμα ἂν ἡ τάξι αὐτὴ δὲν εἶναι φτιαγμένη μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθῆ περετέρω σὲ ἀνατρεπτικὴ κοινωνικὴ δύναμι.

Δὲν εἶναι βέβαια προκαταβολικὰ δοσμένο ἐδῶ τὸ συμπέρασμα πὼς ἡ ἀστικὴ τάξι ἔχει ἱστορικοὺς ρόλους γιὰ ἀπώτερες ἱστορικές μας κοιτίδες ἀλλὰ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑφίσταται σὰν μιὰ ἱστορικὴ δύναμι μὲ συνέπειες καὶ μὲ καθορισμένη ἱστορικὴ ἀποστολὴ τέτοια ποὺ κανεὶς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς πείσῃ, πὼς καὶ ἐκεῖ ποὺ ἐμφανίζονται καθεστῶτα δῆθεν προλαιταριακά, νὰ μὴ παίζῃ μέχρι καὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ τουλάχιστο τὸν ἱστορικὸ της ρόλο σὰν τάξι Κι' ὅταν βρέθηκαν οἱ χιεραφετιμένοι σοσιαλιστὲς στὸ ὕψος τῆς πυραμίδος ποὺ λέγεται πολιτικὴ γιὰ μόνο τὸ λόγο πὼς ὑπῆρχε μιὰ ὑποτυπώδη ἀστικὴ τάξι ὁδηγήθησαν στὴν ἀνάγκη νὰ δώσουν ἀνεπανόρθωτα τὸ χέρι μὲ τὶς ἀστικὲς ἀρχὲς καὶ ἀντιλήψεις γιὰ νὰ κρατηθοῦν στὸ ὕψος τῆς πυραμίδας. Νὰ ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὰ ἀμέτρητα τοῦ εἴδους αὐτοῦ». Τὸ ἄμεσο πάρσιμο καὶ τὸ μοιρασμα τῆς γῆς ἀπὸ τοὺς ἀγρότες, ὑπῆρξε στὴν ἐπαναστατημένη Ρωσσία πρωτης τάξεως τακτικὴ, γιὰ τὴ στερεωσι τῆς ἐργατικῆς κυβέρνησης. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει τίποτα τὸ κοινὸ μὲ μιὰ Σοσιαλιστικὴ προοπτικὴ. Καὶ εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυσι δόσιμο τοῦ χεριοῦ σὲ ἀρχὲς ἀστικοδημοκρατικὲς ποὺ τὸν ρόλο τῆς οἰκοδόμησίς των τὸν ἔχει ἐναποθέσει ἡ ἱστορία στὴν ἀστικὴ τάξι». Ὅταν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο προσπαθοῦμε νὰ ἀγκυστρωθοῦμε σὲ μιὰ ἐξουσία εἶναι σὰν νὰ ἁρπάζουμε κάτι ξένο συνιθισμένο στὸ δικό του τρόπο ζωῆς. Γιὰ νὰ διατηρηθοῦν ἐκεῖ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο χρειάστηκε νὰ ἀνοίξουν παρενθέσεις μέσα στὶς ὁποῖες ἐνεργοῦσαν σὰν ξένοι τελείως πρὸς τὸν Σοσιαλισμό.

Τὸ ζήτημα ἐν προκειμένῳ εἶναι πὼς χέρι - χέρι μὲ τὸν τρόπο κατακτήσεως καὶ λύσεως τῶν κοινωνικοοικονομικῶν προβλημάτων, ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξι στὴ Ρωσσία, ἄρχισε ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας.

Καὶ τὸ περίεργο εἶναι πὼς ὕστερα ἀπὸ 40 χρόνια «Σοσιαλιστικῆς» ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀφοῦ ἔχουμε πιὰ ἕνα σοσιαλιστικὸ κατὰ τὴν γνώμην τὴν Σοβιετικὴν ὁρμητήριο ἡ ἄλυσσίδα νὰ ἐξακολουθῆ νὰ σπάζῃ στοὺς ἀδυνάτους κρίκους (Ἀσία). Δηλαδὴ σὲ χῶρες ποὺ ἡ Ἀστικὴ Τάξι δὲν ἠνάλωσε ἀκόμα τὴν ἱστορική της ὑποχρέωσι, γιατὶ στὴν Ἀσία οὔτε ἴχνος ἀστικῆς ντόπιας τάξεως ὑπάρχει.

ας τῶν σχολείων των, μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν ὡδηγήθησαν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου, ὅπου τὰς ἐκεῖθεν μετέβησαν στὸ Ἡρῶον ἔνθα καὶ πάλιν ἀντιπροσωπεία μαθητῶν καὶ διδ)λων κατέθεσαν στεφάνους.

Μετὰ ταῦτα ὅλοι οἱ ἐπίσημοι καὶ ὁ λαὸς Πολυγύρου συνεκεντρώθη εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν Δημ. Σχολείου Πολυγύρου ὁ νομαρχεύων Χαλκιδικῆς κ. Τέτηλος ἐκήρυξεν τὴν ἔναρξιν τοῦ Παιδ. Συνεδρίου, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς πλευρᾶς καὶ ξύμνησε τὸν ἥρωα τοῦ Πνεύματοςδιδ)λον.

Ἀκολούθως ὁμίλησεν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Χαλκιδικῆς ἀπευθυνόμενος ἐκ μέρους τῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὸ ἀκροατήριον ἐξάροντας τὸ ἔργον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπισημαίνοντας τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου κάνοντας ἕναν τρόπον τινὰ ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων καὶ ζητῶντας τὴν συμπαράστασιν παραγόντων καὶ λαοῦ. Ἡ ὁμιλία του μεστὴ σὲ νοήματα ὑψηλὰ, μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα καὶ μὲ τὴν γνωστὴ λαμπρὴ γλαφυρότητά του, συνήρπασε τὸ ἀκροατήριον.

Ἀκολούθως ὁμίλησαν οἱ κ. Καραγκάνης, Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Γυμνασιάρχης Πολυγύρου, κ. Κότσιανης κ. Ἰ. Παπαθωμᾶς καὶ κ. Ἰ. Παπαγεράκης, ἀναπτύξας τὸ θέμα «Λαογραφικὴ Ἑταιρεία Χαλκιδικῆς». Ἔγινε ἀκολούθως περὶ τὴν 2 μ.μ. ἡ ἔναρξις τῆς Μαθητικῆς Ἐκθέσεως χειροτεχνημάτων Χαλκιδικῆς τῆς ὁποίας τὰ Μαθητικὰ χειροτεχν. ἔργα ἦσαν ἀνώτερα κάθε περιγραφῆς.

Τὴν ἐπαύριον ἔγινε ὑποδειγματικὴ διδ)λία Ἐκθέσεως ἀπὸ δημ)λου Γερ. Ἠλιόπουλον, κριτικὴ Συμπεράσματα.

Τὴν τελευταία στιγμὴ ἦρθε καὶ ἐπεσφράγισε τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου καὶ ὁ κ. Γενικὸς Γιαννακόπουλος.

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

Η ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΑ ΚΑΛΑ

1) Παπανικολάου Χριστοδούλου Γρηγόριος Εὔσ. Α' Κ. Ἁγίας Παρασκευῆς 465.000 Σχολεῖον, 2) Παντελῆς Β. Παντελῆς Εὔσ. Γ' Κ. Νέου Μαρμαρᾶ 30.000 Ἰ. Ναὸς, 3) Ράπτης Γεώργιος Εὔσ. Γ' Κ. Σημάντων 60.000 Ἰ. Ναὸς, 4) Σαββίδης Νικόλαος Εὔσ. Γ' Κ.. Σημάντων 60.000 Ἰ. Ναὸς, 5) Σύλλογος Σεμεντρια Καλλιφορνίας Εὔσ. Γ' Κ. Σημάντων 60.000 Σχολεῖον, 6) Ταβουλάρης Σωκράτης Εὔσ. Γ' Κ. Νέου Μαρμαρᾶ 60.000 Ἰ. Ναὸς, 9.300 διάφορα 37.500, 129.300 Ἰ. Ναὸς Σύνολον 781.800.

Ἀνακεφαλαίωσις Ὁμογενεῖς Σχολεῖα 2 525.000, Ἰ. Ναοὶ 4 247.500, Διάφορα 9.300, Σύνολον 781.8000.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ ΕΔΩΣΕ ΚΑΘΑΡΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Στὶς 26.7 ἔγινε στὴν Ἀρναία τὸ μεγάλο πανηγύρι. Τὸ πανηγύρι τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς. Κάθε χρονιὰ γίνεται χαλασμὸς τὴ μέρα τούτη στὴν Ἀρναία. Εἶναι κι' ἡ θέση, τὸ τοπίο, ποὺ βοηθάει, γιατὶ 'ναι τὸ ξωκκλήσι τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς στὴ μέση μιᾶς ἀπέραντης κοιλάδας, τρυγυρισμένο ἀπὸ στριμωχτὲς καὶ λιγερὲς βαλανιδιὲς, μεγάλου ὕφους.

Ὡς τόσο φέτος, οὔτε ἡ γιορτή, οὔτε ἡ ἔκτακτη σαγήνη τῆς τοποθεσίας βοήθησαν νὰ γίνη τὸ γνωστό μας πανηγύρι. Λίγες μόνο ὁμάδες ἄκεφες, ἀγόρια καὶ κορίτσια, μετρημένες, ἦρθαν νὰ σεργιανίσουν καὶ νὰ φύγουν. Κανένα γλέντι, καμμιὰ ψησταριά, δὲν ἀνησύχησε τὴν ἤρεμη κοιλάδα. Κι' ἂν ἔλλειπε ἡ προμελετημένη ἔκθεση τῆς Δ)θύνσεως Γεωργίας, δὲν θἄκουγες οὔτε φωνὴ, στὸν τόπο,, ποὺ βροντολαλοῦσε τὸ πανηγύρι ἄλλες χρονιές. Ἡ ἔκθεση, ἀληθινά, ζωντάνεψε τὸν τόπο. Ἔκθεση κτηνοτροφική. Ἄριστη στὴν ὀργάνωσή της, ποὺ γέννησε ὁλοφυσικὰ τὸ θαυμασμὸ μας γιὰ τὴν μελετημένη ἐκτέλεσή της, καὶ πιὸ πολὺ, γιὰ τὴν σοφὴ βαθμολογία στὶς βραβεύσεις.

Ἦσαν ἐκεῖ νὰ διαφεντέψουν, γιὰ τὴν σωστὴ ὀργάνωσή της, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Κοκκίνη, ὅλοι οἱ γεωπόνοι, οἱ εἰδικευμένοι στὸ θέμα τῆς κτηνοτροφίας, κι' οἱ δυὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς ΑΤΕ καὶ ὁ κτηνίατρος τοῦ τόπου. Κι' ἡ συρροὴ τῶν κτηνοτρόφων ἦτανε πυκνὴ καὶ τὰ βελτιωμένα ζῶα τῆς περιοχῆς παρὰ πολλά.. Καλὸ καὶ πλούσιο τὸ θέαμα γιὰ τοὺς πολλούς, ποὺ ὁλογυρνοῦσαν γιὰ νὰ καμαρώσουν τὰ ζῶα,, μὰ δύσκολη ἡ βράβευση τῶν πιὸ καλῶν μέσα σὲ τόσο πλῆθος ἐκλεκτῶν. Ὅμως ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπή, μὲ τὴν ψυχρὴ της ζυγαριὰ τῆς καλῆς γνώσης ἐβράβευσε τὰ ἄριστα. Καὶ ἔτσι ὁλοκλήρωσε τὸ ἔργο της, ποὺ ἀποβλέπει στὴν παρόρμηση τῶν κτηνοτρόφων νὰ πάρουν σοβαρὰ τὸ ἔργο τους , στὴν ποθητὴ ἀνάπτυξη καλῆς κτηνοτροφίας. Οἱ γεωπόνοι κι' ἡ διεύθυνση καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπῆραν ἄριστα στὴν ἔκθεση αὐτὴ κι' ἀρπάξουν μὲ τὸ δίκιο τὴν συμπάθειά μας. Τὸ ἔργο τὸ καλό, εἶναι καλό. Ὅμως μιὰ ἔκθεση κτηνοτροφίας, πέρα ἀπ' τὸν τομέα τῆς καλῆς ἐμφανισής της, ἔχει νὰ δείξη κι' ἄλλο ἐν διαφέρον. Τὸ ἐμπορικὸ ἐνδιαφέρον. Καὶ τὸ ἐμπορικὸ ἐνδιαφέρον ζυγιάζεται μὲ δυὸ στοιχεῖα. Τὴ διάθεση τοῦ προϊόντος καὶ τὴ ζήτησή του. καὶ στὸ ἐμπορικὸ ἐνδιαφέρον ἡ ἔκθεση αὐτὴ πῆρε μηδὲν. Ἡ διάθεση, ὅπως εἴπαμε ἦταν πλουσιωτάτη, ὅμως ἡ ζήτηση μηδενική. Οὔτε μιὰ πράξη ἔγινε ἐμπορικὴ. Ἐνῶ τὰ ζῶα ἦταν ἐκλεκτὰ καὶ χρήματα στὴν ΑΤΕ, ὅσα θέλεις, μείνανε καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ χρήματα, ἀζήτητα καὶ νεκρωμένα. Τούτη ἡ στιγνὴ ἀποτυχία μᾶς δίνει ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς γενικώτερης ἀποτυχίας. Ἐπῆραν ἄριστα οἱ γεωπόνοι, γιὰ τὴν φροντίδα στὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου. Βραβεύθηκαν οἱ κτηνοτρόφοι, γιὰ τὸ ξεκίνημά τους, τὸ ὡραῖο, ὅμως ἐπῆρε ἄσσο, καὶ πιὸ λίγο ἡ κτηνοτροφικὴ πολιτική μας. Ἐπέτυχε ἡ θεωρία στὴν κτηνοτροφικὴ ἀντάπτυξή μας, γιατὶ βρῆκε τὰ πρόσωπα μὲ τὴ συνείδηση θερμὴ νὰ ἐκτελέσουν, καὶ ἐπιστήμονες καὶ κτηνοτρόφους. Ἀπέτυχε μὲ πάταγο ὅμως ἡ οὐσία κι' ἡ πράξη στὴν κτηνοτροφία. Σὰν δὲν ὑπάρχει ἀγοραστὴς τὶ νὰ τὶς κάνουμε τὶς ράτσες. Τὰ ζῶα τοῦτα, θέλουνε φροντίδα. Φροντίδα καὶ τροφὴ πολλή. Ἂν δὲν πουλήσουμε τὰ προϊόντα, πὼς θ' αὐξηθῆ ἡ κτηνοτροφία. Λένε πολλοί, πὼς εἶναι κατασκευασμένη αὐτὴ ἡ στιγνὴ ἀζητησία, γιὰ νὰ φτηνήνη τὸ μπιφτέκι καὶ νὰ τὸ τρῶνε ἀφρόντιστα οἱ βδέλλες. Ὅμως τέτοια πονηραι, δὲν ταιριάζει νὰ τὴν πιστέψουμε καὶ μεῖς. Φκιαχτὴ ἀζητησία δὲν ὑπάρχει, μόνο ἀπρογραμμάτιστη πορεία. Δὲν εἶναι δῶ ὁ τόπος, νὰ τὸ ποῦμε, μὲ λεπτομέρεια, ποῦ ἀρρωσταίνει τὸ θέμα τῆς κτηνοτροφίας. Τὴν γενική της ὄψη μόνο λέμε, ποὺ φανερώθηκε γυμνὴ στὴν ἔκθεσή μας. Φύγανε ὅλοι οἱ κομπάρσοι ἀπ' τὴ σκηνὴ ἀπογοητευμένοι. Πῆραν χειροχροτήματα καὶ λόγια παινετικὰ γιὰ τὴ δουλειά τους. Μὲ τοῦτα ὅλα ὅμως δὲν χορταίνουνε τὰ ζῶα. Τὰ ζῶα θέλουνε τροφὴ καὶ τὴν τροφὴ τὴ βρίσκεις μόνο μὲ λεφτά. Κι' ἔτσι τὸ ἔργο ἔκλεισε μὲ θλίψη, κι' αὐτὴ ἡ θλίψη μπαίνει ἴσια στὴν ψυχὴ καὶ τὴ μαραίνει.

Ὁ ζωντανὸς ἐπίλογος τῆς φτώχειας ἦταν τὸ βράδυ στὴν Ἀρναία. Ξεφάντωμα κανένα, οὔτε γλέντι. Σὲ κείνη τὴν πλατεία τῆς Ἀρναίας, ποὺ χόρευε κι' ἡ ἴδια δυό, τρεῖς νύχτιὲς, ἄλλες χρονιὲς, χαρούμενες χρονιὲς, τώρα ξαπλώθηκε ὁ τύπος. Ἡ τυπικὴ ἐκδήλωση τοῦ κόσμου στὶς τέτοιες ἔκτακτες ἡμέρες.. Φέτος δὲν χόρεψε ἢ Ἀρναία. Τοῦτο σημαίνει, πὼς στενεύει ἡ οἰκονομικὴ ἐπιφάνεια της. Στενεύει τόσο, ποὺ δὲν μορτυριέται. Γιατὶ γλεντάει ἡ Ἀρναία. Δὲν παίζει στὴ γιορτὴ αὐτή. Γλεντάει καὶ χορεύει ἡ Ἀρναία ὅλη σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι τὸ καλό. Καὶ φέτος δὲν ἐχόρεψε κανείς. Τοῦτο εἶναι κακὸ σημάδι. Ἂς τὸ προσέξουνε οἱ ἄνθρωποί μας. Αὐτοί, ποὺ λὲν γλεντοκοπῶντας, πὼς νοιάζονται γιὰ τὸ λαό μας.

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ ΖΩΑ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

Ἐβραβεύθησαν τὰ καλύτερα ἐκ τῶν προσκομισθέντων ζώων, ἤτοι ὀκτὼ αἰγοειδῆ καὶ δὲκα πέντε βοοειδῆ, διατεθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οτῦ ποσοῦ τῶν ὀκτὼ χιλιάδων δραχμῶν.

Οἱ βραβευθέντες διὰ τὰ αἰγοειδῆ εἶναι 1) Χριστόδουλος Τρικκαλιώτης 1ον Βραβεῖον διὰ αἶγα, 2) Μιλτιάδης Ἀντωνίου 1ον Βραβεῖον διὰ τράγον, 3) Γεώργιος Γέπος 2ον Βραβεῖον διὰ αἶγα, 4) Νικόλαος Πάχτας 2ον Βραβεῖον διὰ αἶγα, 5) Κων. Τσολάκης 3ον Βραβεῖον διὰ αἶγα, 6) Χρῆστος Ξύστρας 3ον Βραβεῖον διὰ αἶγα, 7) Δημήτριος Γαλάνης 3ον Βραβεῖον διὰ τράγον, 8) Νικόλαος Μαρίνος 3ον Βραβεῖον δι' ἐρρίφιον.

Οἱ βραβευθέντες διὰ τὰ βοοειδῆ εἶναι:

1) Νικόλαος Λαζαρίδης 1ον Βραβεῖον δι' ἀγελάδα, 2) Ἄγγελος Καλαϊτζῆς 1ον Βραβεῖον δι' ἀγελάδα, 3) Δημήτριος Μήτσος 2ον Βραβεῖον διὰ μοσχίδα, 4) Ἰωάννης Καραμούζης 2ον Βραβεῖον διὰ ταῦρον 5) Νικόλαος Τσέλος 3ον Βραβεῖον διὰ μοσχίδα, 6) Γεώργιος Βαλιᾶνος 3ον Βραβεῖον διὰ μοσχίδα, 7) Γεώριγος Ρίμπος 4ον Βραβεῖον διὰ μοσχίδα, 8) Ἰωάννης Μπακατσάνης 4ον Βραβεῖον διὰ ἀγελάδα., 9) Δημήτριος Συργιανούδης 4ον Βραβεῖον διὰ μόσχον, 10) Θωμᾶς Τρικαλιώτης 4ον Βραβεῖον δι' ἀγελάδα, 11) Χρῆστος Ταραζᾶς 5ον Βραβεῖον διὰ μόσχον, 12) Παναγιώτης Γκίκας 5ον Βραβεῖον διὰ μόσχον,, 13) Ἰωάννης Μπουζιᾶς 5ον Βραβεῖον διὰ μόσχον, 14) Γεώργιος Ραγιᾶς 5ον Βραβεῖον δι' ἀγελάδα, 15) Κων)νος Παπαγεωργίου 5ον Βραβεῖον δι' ἀγελάδα.

Ο ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΧΑΛΙΝΑΓΩΓΗΘΗ ΑΝ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΨΗ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΝΑ ΑΠΟΘΕΤΗ ΤΑ ΜΠΑΖΑ ΜΕΣ' ΤΗΝ ΚΟΙΤΗ ΤΟΥ

Εἶναι ἕνα ρεματάκι στὴ Γερακινή, ξελωριγᾷ ἔρει ιαξιμλοκιπκ ρου 'οῦ ποὺ ἀγριεύει μὲ τὶς βροχοπτώσεις κι' ἀλλάζει σὲ τρομακτικὸν χείμαρκαὶ τ' ἀμπέλια τῶν περισίκων τῆς Γερακινῆς. Κι' ὅταν φουσκώνει καὶ θυμώνει ὁ χείμαρρος αὐτός, δὲν ρίχνει μόνο τὰ νερὰ του μὲ μανία, σκορπάει μὲ μανία ἕνα γύρω τὰ ἀπορρίματα τῆς Ἑταιρείας, ποὺ χρόνια τώρα κουβαλάει γιὰ εὐκολία τῆς δουλειᾶς της. Τὰ μπάζα, τ' ἀπορρίματα καὶ οἱ κοτρῶνες ἀλλάξανε τὴν κοίτη τοῦ χειμάρρου, κι' ἀπὸ ρυάκι ἥσυχο, τὸν κάνανε ἐχθρὸ καὶ κίνδυνο τοῦ τόπου.

Μὲ κρατικὴ φροντίδα ἄρχισε καλὰ ἡ διευθέτηση τῆς κοίτης. Ὅμως τὰ χρήματα δὲν ἦσαν ἀρκετὰ καὶ δὲν τελείωσε τὸ ἔργο. Τοῦτο τὸ μισοφκιάξιμο εἶναι κακό. Κάνει κακὸ χειρότερο ἀπὸ πρίν. Κι' ἀκολουθεῖ νὰ κουβαλάῃ ἡ Ἑταιρία τὰ ἀπορρίματά της καὶ τὰ μπάζα. Ἥσυχη γιὰ τὴ μοῖρα της ἡ ἑταιρία δὲν δείχνει τὴν παραμικρὴ ἀνησυχία καὶ γιὰ τὴν τρομερὴ ζημία ποὺ φέρνει στὰ χωράφια τῶν κατοίκων αὐτὴ ἡ ἀμέριμνη δουλειά της. Ὡς τόσο μιὰ καὶ δὲν τῆς νοιάζει τῆς Ἑταιρίας γιὰ τὰ κτήματά μας, πρέπει νὰ μπῇ ἡ ἔννοια «ἐκ τῶν ἄνω».. Πρέπει νὰ πάρη ἐντολὴ ἢ Ἑταιρία νὰ πάψῃ τὸ κουβάλημα τῶν μπάζων ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μπορέση νὰ τελειώση ἡ διάνοιξη τῆς κοίτης.

Ἡ Νομαρχία πρέπει νὰ φροντίση Ὁ νομαρχῶν νευρώδης, καθὼς εἶναι, καὶ δίνει λύσεις πάντα γρήγορες κι' ὡραῖες, πρέπει νὰ ἐμβάλῃ καὶ στὴν Ἑταιρία τὸ πνεῦμα τῆς φροντίδας τοῦ συνόλου. Μαζὺ ὅμως νὰ μεριμνήση γιὰ τὴν ἐξεύρεση καὶ ἄλλου κονδυλίου, ποὺ θἄναι ἀρκετὸ νὰ ὁδηγήση τὸ ρεῦμα τοῦ χειμάρρου κεῖ, ποὺ πρέπει. Ἂν θὰ ὠφεληθῆ ἡ Ἑταιρία ἀπὸ τὶς σύντομες μεταφορὲς της, αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε κρύο, οὔτε ζέστη. Ἂν ὅμως καταμπαζωθοῦν οἱ ἐλαιῶνες καὶ σβύσουν οἱ Γερακινιῶτες, αὐτὸ νοιάζει πολύ, πιὸ πολὺ ἀπὸ τὸ ὄφελος τῆς ἑταιρίας. Σύντομα πρέπει νὰ φροντίση ὁ κ. Τέτουλας τὸ θέμα τοῦτο.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΣΜΑΣ ΦΕΡΕΤΑΙ ΤΡΙΤΟΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε

Πότε θὰ γίνουνε οἱ ἐκλογὲς δὲν ἔχει ὁρισθῆ ἀκόμα. Δὲν πῆρε ἀκόμα τὴν ἀπόφασή της ἡ κυβέρνηση, ἢ δὲν τὴν φανερώνει ἀκόμα, μὲ τὸν σκοπὸ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ.

Ὡς τόσο ἀπ' ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ τὶς κινήσεις στελεχῶν μοιάζει νὰ εἴμαστε κοντὰ, τουλάχιστο στὴν προετοιμασία. Καὶ πιὸ στενὰ, ἡ ΕΡΕ ποὺ ἔχει τὸ μαντῆλι καὶ τὶς κινήσεις της πιὸ ἄνετες, κλείνει ἀπὸ τώρα τοὺς συνδιασμοὺς. Ἔτσι γιὰ τὸν νομὸ μας ἦρθε ἡ πληροφορία ἀπὸ καλὴ πηγή, πὼς τρίτος γιὰ τὸν ἐκλογικὸ συνδυασμὸ της θὰ εἶναι ὁ Κώστας Κοσμᾶς. Εἶναι ἀδελφικὸς μας φίλος ὁ Κώστας Κοσμᾶς καὶ ἴσως λογισθῆ ὑποκειμενικὴ ἡ κρίση γιὰ τὸ πρόσωπό του. Ὡς τόσο δὲν τὸ κρύβουμε, πὼς ἡ ΕΡΕ θὰ ἔχῃ κέρδος ἀπὸ τὸ ἤθος τοῦ Κοσμᾶ. Στὸ τέλος ποιὸ θἄναι τὸ κέρδος ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς γιὰ τὴν ΕΡΕ, αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ πῇ μονάχα ὁ Χαλκιδικιώτικος Λαός.

ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΗΠΟΥΡΩΝ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΟΡΜΥΛΙΑΣ

Προσφέρουν ἐθνικὴ ὑπηρεσία οἱ κηπουροὶ, οἱ νέοι τῆς Ὁρμύλιας. Ἡ προβολὴ τοῦ προϊόντος τῆς ντομάτας, σὲ τέτοιο ὕφος σοβαρό, κι' ἠἐκλεκτὴ ποιότητα τοῦ εἴδους γεννάει ἄμιλλα καλὴ κι' αὐξαίνει τὴν φροντίδα τῶν λαχανοκηπουρῶν μας σ' ὅλην τὴ Βόρεια Ἑλλάδα. Τοῦτο εἶν' ἕνα ἔργο ἐθνικὸ καὶ πρέπει ἀνάλογα νὰ τιμηθῇ. Τάνισαν καὶ ἐκβίασαν τὸ κλῖμα, γιὰ νὰ τοὺς δώση πρώϊμη ντομάτα. Πίστεψαν σὰν θρησκεία τὴ δουλειά τους, στὴν καλλιέργεια αὐτοῦ τοῦ εἴδους κι' ἔδωσαν τὰ ἀποτελέσματα αὐτά, ποὖναι γνωστὰ σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ὄνειρο τοῦ γεωπόνου τῆς ΑΤΕ Χρήστου Σχοινᾶ καὶ ἡ εἰδικευμένη σύλληψη τοῦ Γκράτζου βρῆκαν τὴν τέλεια ἔκφρασή τους στὴν πίστη τὴν ἀκοίμητη τῶν κηπουρῶν μας, τῶν κηπουρῶν τῶν νέων τῆς Ὁρμύλιας. Οὔτε μποροῦν νὰ νοιώσουνε οἱ Ὁρμυλιῶτες πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀποστολή τους. Σὰν ἄτομα ἐπέτυχαν νὰ ἀριστεύσουν, στὴν καλλιέργεια καὶ στὴν ἀπόδοση τοῦ εἴδους. Τοῦτο εἶναι τὸ ἕνα σκέλος, γιὰ νἄχουμε ἐπιτυχία ὁλόκληρη στὸ εἶδος τῆς ντομάτας. Ποιότητα μοναδικὴ καὶ στὴν ποσότητα δὲν ἔχει μετρημό. Σ' αὐτὰ ἐξόδεψαν τὴ δύναμή τους ὁλόκληρη οἱ Ὁρμυλιῶτες κηπουροί μας, κι' ἡ προσφορὰ τους εἶναι ἔκτακτα σημαντικὴ. Μᾶς ἔμαθαν νὰ τρῶμε τὴν ντομάτα, σὰν φροῦτο, ὄχι σὰν λαχανικὸ, γιατὶ τὴν ἔφτασαν στὸ ὕψος φρούτου, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ λαχανοκηπουροί μας. Ὅμως ἔχουνε τώρα ἄλλο ἔργο, ἴδια σημαντικὸ κι' ὡραῖο γιὰ τὴν καλὴ ὀργάνωσή τους. Τὸ ἄτομο, ποὖναι ἐχθρὸς σὲ κάθε κίνηση ὡραία, πρέπει νὰ τὸ καλλιεργήσουνε κι' αὐτὸ μὲ ἴδια πίστη, ὅπως τὴν ντομάτα. Πρέπει νὰ σπάσουν τὸν ἀτομισμὸ μὲ ὕφος ἐξοντωτικό, γιὰ νὰ μποροῦν ἀγκαλιασμένοι νὰ δώσουν νόημα ἑνιαῖο στὴν ἔκτακτη παραγωγή τους. Πρέπει νὰ

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΕΜΕΙΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟ ΧΩΡΙΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Κρατικὴ Τεχνικὴ Σχολὴ Μαθητείας Στρατωνίου (ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐργασίας) συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ' 37931)4983)20-5-61 ἀποφάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν κάτωθι μαθητῶν πρὸς ἐκμάθησιν τῶν ἐναντι τούτων τεχνῶν, ἤτοι:

1) Ἕνδεκα (11) μαθητῶν εἰδικότητος Μηχανοτεχνίτου (Ἐφαρμοστοῦ - Τορνευτοῦ).

2) Ἑπτὰ μαθητῶν εἰδικότητος Ἠλεκτροτεχνίτου.

Ἑπτὰ μαθητῶν εἰδικότητος Μηχανοτεχνίτου Αὐτοκινήτων.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔχουν ἄρρενες ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἡλικίας μεταξὺ 15 καὶ 18 ἐτῶν.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ κάτωθι:

τολισμοῦ.

1) Τέστ ἐπαγγελματικοῦ προσαναλ

2) Ἑλληνικὰ, Σύνταξις ἐκθέσεως ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος μετὰ λίαν περιληπτικὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ.

3) Μαθηματικά: α) Πρακτικὴ Ἀριθμητική, δεκαδικοί, Κλάσματα, συμμιγεῖς ἁπλὴ καὶ σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν, ἀναγωγὴ εἰς τὴν μονάδα καὶ προβλήματα ἐπ' αὐτῶν. β) Πρακτικὴ Γεωμετρία! Γραμμαί, μέτρησις γωνιῶν, μονάδες μήκους περιφέρεια, μῆκος περιφερείας, κύκλος καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ, ἐμβαδὸν κύ

ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΗΠΟΥΡΩΝ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΟΡΜΥΛΙΑΣ

Προσφέρουν ἐθνικὴ ὑπηρεσία οἱ κηπουροί, οἱ νέοι τῆς 'Ορμύλιας. Ἡ προβολὴ τοῦ προϊόντος τῆς ντομάτας, σὲ τέτοιο ὕφος σοβαρό, κι' ἠέκλεκτὴ ποιότητα τοῦ εἴδους γεννάει ἄμιλλα καλὴ κι' αὐξαίνει τὴν φροντίδα τῶν λαχανοκηπουρῶν μας σ' ὅλην τὴ Βόρεια 'Ελλάδα. Τοῦτο εἶν' ἕνα ἔργο ἐθνικὸ καὶ πρέπει ἀνάλογα νὰ τιμηθῆ. Τάνισαν καὶ ἐκβίασαν τὸ κλίμα, γιὰ νὰ τοὺς δώση πρώϊμη ντομάτα. Πίστεψαν σὰν θρησκεία τὴ δουλειά τους, στὴν καλλιέργεια αὐτοῦ τοῦ εἴδους κι' ἔδωσαν τὰ ἀποτελέσματα αὐτά, ποὖναι γνωστὰ σὲ ὅλην τὴν 'Ελλάδα. Τὸ ὄνειρο τοῦ γεωπόνου τῆς ΑΤΕ Χρήστου Σχοινᾶ καὶ ἡ εἰδικευμένη σύλληψη τοῦ Γκράτζου βρῆκαν τὴν τέλεια ἔκφρασή τους στὴν πίστη τὴν ἀκοίμητη τῶν κηπουρῶν μας, τῶν κηπουρῶν τῶν νέων τῆς 'Ορμύλιας. Οὔτε μποροῦν νὰ νοιώσουνε οἱ 'Ορμυλιῶτες πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀποστολή τους. Σὰν ἄτομα ἐπέτυχαν νὰ ἀριστεύσουν, στὴν καλλιέργεια καὶ στὴν ἀπόδοση τοῦ εἴδους. Τοῦτο εἶναι τὸ ἕνα σκέλος, γιὰ νἄχουμε ἐπιτυχία ὁλόκληρη στὸ εἶδος τῆς ντομάτας. Ποιότητα μοναδικὴ καὶ στὴν ποσότητα δὲν ἔχει μετρημό. Σ' αὐτὰ ἐξόδεψαν τὴ δύναμή τους ὁλόκληρη οἱ 'Ορμυλιῶτες κηπουροί μας, κι' ἡ προσφορὰ τους εἶναι ἔκτακτα σημαντική. Μᾶς ἔμαθαν νὰ τρῶμε τὴν ντομάτα, σὰν φροῦτο, ὄχι σὰν λαχανικό, γιατὶ τὴν ἔφτασαν στὸ ὕψος φροῦτου, οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ λαχανοκηπουροί μας. Ὅμως ἔχουνε τώρα ἄλλο ἔργο, ἴδια σημαντικὸ κι' ὡραῖο γιὰ τὴν καλὴ ὀργάνωσή τους. Τὸ ἄτομο, ποὖναι ἐχθρὸς σὲ κάθε κίνηση ὡραία, πρέπει νὰ τὸ καλλιεργήσουνε κι' αὐτὸ μὲ ἴδια πίστη, ὅπως τὴν ντομάτα. Πρέπει νὰ σπάσουν τὸν ἀτομισμὸ μὲ ὕφος ἐξοντωτικό, γιὰ νὰ μποροῦν ἀγκαλιασμένοι νὰ δώσουν νόημα ἑνιαῖο στὴν ἔκτακτη παραγωγή τους. Πρέπει νὰ βροῦν τὸν τρόπο νὰ ἑνωθοῦνε σὲ μιὰ ἀδελφικὴ συνεργασία, γιὰ νὰ μὴν τοὺς χαλάση τὸ ποιόν, ὁ ἔμπορος, ποὺ δὲν πιστεύει σὲ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὴ σακκούλα.. Ὅπως ταιριάζουν στὴν ἀγάπη τῆς δουλειᾶς, ἔτσι πρέπει καὶ στὴ διάθεση τοῦ προϊόντος νὰ ταιριάζουν.' Ἔχουνε ἕναν συνεταιρισμό, ποὺ δὲν ἔχει τὸ νόημα συνεργασίας. Ὅλα συμβαίνουν ἐκεῖ μέσα ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἀδελφικὴ συνεργασία. Ὅμως αὐτὸ θὰ φέρη γρήγορα καταστροφὴ ποὺ θὰ ἀντιχτυπήση χωρὶς ἄλλο καὶ στὴν παραγωγὴ καὶ τὴν ποιότητα τους. Μεζέρια στὴ συνεργασία, ποὺ θὰ γεννήση χωρὶς ἄλλο ἀδικίες, θὰ ἀτονήση τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῆς καλῆς καλλιεργείας. Πρέπει νὰ ἀφανίζεται τὸ ἄτομο ἀπὸ τὴ μέση στὶς σοβαρὲς συνεργασίες. Ἕνα εἶναι τὸ σύμβολο στὴ μάχη, ἡ νίκη. Ἡ νίκη ὅμως τοῦ συνόλου. Μόνος δὲν εἶναι νικητὴς κανεὶς σὲ μιὰ ἀδελφικὴ συνεργασία. Τοῦτο τὸ σύμβολο πρέπει νὰ στήσουν οἱ 'Ορμυλιῶτες κηπουροί μας πάνω στὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ συνεταιρισμοῦ τους, ποὺ ἔχουνε φκιάξει. Μ' αὐτὸ τὸ σύμβολο πρέπει νὰ ξεκινήσουν, γιὰ νὰ νικήσουν καὶ στὴ μάχη τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος. Ἄνθρωποι τῆς 'Αθήνας εἶναι κάθε βράδυ στὰ περιβόλια τους καὶ στὸ παζάρι, γιὰ νὰ γελάσουν τοὺς ἐμπόρους ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ποὺ ἦρθαν πρῶτοι. Τερτίπια καὶ τεχνάσματα παλιά, ποὺ δὲν γελᾶν τὸν ἑαυτό τους. Τοὺς κηπουροὺς μόνο γελᾶνε καὶ τοὺς ἀπομονώνουν ἕναν, ἕναν. Γιὰ νὰ τοὺς πάρουν δωρεὰν τὸ προϊὸν τους. Αὐτὰ πρέπει νὰ λείψουν ἄλλον χρόνο. Ἔδειξαν φανερὰ πόσο μεγάλοι εἶναι οἱ 'Ορμυλιῶτες στὴ δουλειά τους.

Δὲν πρέπει νὰ φανοῦν μικροί, ἐκεῖ ποὺ πρέπει νἆναι πιὸ μεγάλοι. Πιὸ σοβαροί, πιὸ ἀκριβεῖς. Ὅλους μαζὺ ἀδελφικὰ δεμένους κανεὶς δὲ θὰ μπορέση νὰ τοὺς ξεγελάση. Καὶ θἆναι τότε οἱ ἴδιοι ποὺ θὰ ὁρίζουν καὶ τὴν τιμὴ τοῦ προϊόντος ὅπως οἱ ἴδιοι εἶναι, ποὺ ὁρίζουν πότε θὰ βγάλουνε ντομάτα. Πρέπει νὰ ἑνωθοῦν καλὰ οἱ 'Ορμυλιῶτες, στὸν συνεταιρισμό τους τὸν κηπευτικό. Οἱ γεωπόνοι τοὺς ἔμαθαν τὴ θρησκεία τῆς δουλειᾶς στὴν καλλιέργεια ἐπάνω. Πρέπει κι' ἐδῶ νὰ τοὺς διδάξουν πόσο καλὸ θὰ φέρη ἡ ἕνωσή τους. Μιὰ ἀπόφαση, μιὰ τιμή, μιὰ ἀγορά. Τότε οἱ ἔμποροι θὰ ρθοῦνε νὰ πλειοδοτήσουν. Δὲν θὰ μειοδοτοῦν οἱ κηπουροί μας, ὅπως τώρα.

Τοῦτο ἂν τὸ πετύχουνε οἱ 'Ορμυλιῶτες θὰ ἔχουν ἔργο ὁλοκληρωμένο. Καὶ γιὰ καλὸ δικό τους καὶ δικό μας. Γι' αὐτὸ μιλοῦμε στὴν ἀρχή, γιὰ ἐθνικὴ ὑπηρεσία, ποὺ δίνουν στὴν ἀνύψωσή μας οἱ 'Ορμυλιῶτες κηπουροί. Εἶναι τὸ χρέος τους βαρὺ καὶ πρέπει σοβαρὰ νὰ τὸ πληρώσουν. Πρέπει νὰ γίνουν ἕνα οἱ κηπουροί μας. Τότε στεριώνεται ἡ νίκη τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς μας.

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΕΜΕΙΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟ ΧΩΡΙΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἡ 'Αφησιὰ ἔχει λεωφορεῖο, κι' ὁ "Αη Δημήτρης κι' ἡ 'Ολυμπιάδα, καὶ τὸ Τσαλδαροχῶρι κι' ὅλες οἱ γωνίες. Μόνο ὁ Ταξιάρχης εἶναι στὸ μαράζι. Γιατὶ ἀληθινὰ εἶναι μαράζι τὸ θέμα τῆς συγκοινωνίας στὸ ὀρεινὸ αὐτὸ χωριό μας. Ἂν ἀρρωστήσης πρέπει νὰ πεθάνης ἐκεῖ στὸν Ταξιάρχη, ἐκτὸς ἂν εἶσαι στὴν τάξη τοῦ 'Ωνάση νὰ φωνάξης τὴν κούρσα ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη. Κι' ἂν πάλι ἔχει τὴν ὑγεία, ὅμως σὲ στέλνει ἡ δουλειὰ σου στὴ Θεσσαλονίκη, τότε πρέπει ν' ἀβάλης ξυπνητήρι, νὰ σηκωθῆς ἀπὸ τὴν ἄγρια νύχτα νὰ φτάσης ἔγκαιρα στὴ στάση, γιὰ νὰ προλάβης τὸ λεωφορεῖο. Καὶ τὸ χειμῶνα, μὴ ρωτᾶς, πρέπει νὰ σβύσης τὴν ἐλπίδα γιὰ ταξίδι.

Ἔτσι εἶν' ὠμὸ τὸ θέμα αὐτὸ στὸν Ταξιάρχη. Πρόβλημα ἄλυτο, μὰ πρέπει νὰ λυθῆ, γιατὶ εἶναι ἀπάνθρωπο στὴν ἐποχή μας, ποὺ ἄλλοι ταξιδεύουν στὸ φεγγάρι, νὰ μὴν ἰδῆ λεωφορεῖο τῆς συγκοινωνίας, ἕνα χωριὸ τόσο χαριτωμένο, Πῶς θὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα, δὲν ξέρω, ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ λυθῆ. Δρόμος θὰ γίνη, ἐλικόπτερο θα 'ρθῆ, αὐτὲς εἶναι δουλειὲς καὶ σκέψεις ἀνθρώπων ποὖναι διαταγμένοι στὶς κρατικὲς μας ὑποθέσεις. Ὅ,τι πρέπει νὰ γίνη, πρέπει γρήγορα, γιὰ νὰ μπορέση νὰ ἐπικοινωνήση καὶ ὁ Ταξιάρχης μὲ τὸν πολιτισμένο κόσμο,, ὅπως τὸν λένε. Εἶναι ἀνάγκες ποὺ ὅταν δὲν βροῦνε τὴ λύση, σκοτώνουν κόσμο καὶ εἶναι ντροπή, νὰ γίνουν οἱ ἀνάγκες δολοφόνοι.

Ἀληθινὰ εἶναι τὸ πρόβλημα σκληρό, ὅπως τυχαίνει ἐδῶ στὸν Ταξιάρχη. Πληρώνουν οἱ Ταξιαρχιῶτες παλιὲς κι' ἀνόητες ἁμαρτίες μὲ τὸν παλιὸ ἐκεῖνον δρόμο, ποὺ σώνει καὶ καλὰ τὸν βάλαν γιὰ νὰ περάση ἀπ' τὶς κορφὲς τοῦ Χολομῶντα. Ἀφησαν ἔξω τὸ χωριὸ τοῦ Ταξιάρχη, γιὰ νὰ χαϊδέψουν τὴν κορφὴ τοῦ Χολομῶντα. Σφάλματα τῶν παλιῶν ἀνθρώπων. Μ' αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ ξεπληρώσουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ταξιάρχη. Νὰ τὰ πληρώσουνε ὅλοι μαζὺ καὶ πιὸ πολὺ οἱ κληρονόμοι τῶν σφαλμάτων. Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἀσχοληθῆ γιὰ ν' ἀποχτήση τὴ συγκοινωνία του ὁ Ταξιάρχης. Αὐτὰ τὰ «πρόνοια - ἐργασία» δὲν σώζουνε τὸν Ταξιάρχη. Πρέπει νὰ παρακάμψη ὁ μεγάλος δρόμος καὶ νὰ περάση ἀπὸ τὸν Ταξιάρχη. Μπορεῖ τὰ ἔξοδα νἆναι πολλὰ σ' αὐτὸ δὲν φταίει ὁ Ταξιάρχης. Νὰ μείνη, ὅπως εἶναι εἶν' ἀπάνθρωπο καὶ τοὺς πληγώνει τοὺς Ταξιαρχιῶτες. Πρέπει νὰ βροῦνε λύση οἱ ἁρμόδιοι. Καὶ λύση δὲν εἶναι νὰ ρίχνονται στὸ ΚΤΕΛ τὰ βάρη ὅλα τὰ δικά τους. Πρέπει νὰ γίνη δρόμος ἀνθρωπιᾶς, γιὰ νὰ μπορέση νὰ δρομολογήση λεωφορεῖο καὶ τὸ ΚΤΕΛ. Εἶναι ἀποφασισμένοι οἱ Ταξιαρχιῶτες μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρό τους, νὰ πορευθοῦν πεζοὶ πρὸς τὴν 'Αθήνα, νὰ βροῦν τὴ λύση τους ἐκεῖ. Κι' ἐμεῖς πιστεύουμε, πὼς θὰ τὸ πράξουν. 'Αφοῦ δὲν φτάγει ἡ φωνή τους ὡς ἐκεῖ. Θὰ πᾶν ἀπὸ κοντὰ νὰ τὸ φωνάξουν.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΩΝΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΧΑΛΙΚΩΣΕΩΣ

Ὁ δρόμος ποὺ ἑνώνει τὸ Στρατώνι μὲ τὸν μεγάλο δρόμο τῆς 'Ιερισσοῦ ἔμεινε ὅπως τὸν ἀφῆσαν οἱ μπουλτόζες. Ἡ σύσταση ὅμως τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ χῶμα του δημιουργεῖ, καθὼς περνοῦνε τ' αὐτοκίνητα τέτοια φουρτούνα σκόνης ποὺ σὲ πνήγει ἂν εἶσαι κοντά. Πιὸ πολὺ ὅμως τὸ κομμάτι, ποὺ εἶναι κεῖ κοντὰ καὶ μέσα στὸ Στρατώνι. Ἐκεῖ εἶναι ἕνα γύρω συνεφιασμένος ἀπὸ σκόνι ὁ δρόμος. Καὶ τὸ κακὸ εἶναι, πὼς ἡ σκόνη αὐτὴ εἶναι ἡ σκόνη ἡ Στρατωνίου. Εἶναι ἡ σκόνη, ποὺ δηψιλὴ ἀπὸ τὰ μεταλλεύματα τοῦ μιουργεῖ χαλύκωση. Αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀρρωστήση, ὅλους τοὺς Στρατωνικιῶτες καὶ τοὺς ξένους, ποὺ ζοῦν ἐκεῖ κοντά, ἀπὸ χαλύκωση. Γι' αὐτὸ εἶν' ἐπικίνδυνος ὁ δρόμος στὸ μέρος τῆς εἰσόδου στὸ Στρατώνι καὶ πρέπει ν ἀστρωθῆ εὐθύς.

Ὁ κ. Βασιλικὸς ἔδωσε σίγουρη ὑπόσχεση, πὼς θὰ φροντίση τὴν σκυρόστρωση. Γιατὶ ἀργεῖ;

ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΟΡΜΥΛΙΑΣ

Στὴν ἐποχὴ του ἦταν ἔνδοξο τὸ Σχολικὸ κτίριο τῆς 'Ορμύλιας. Ὅμως ἡ ἐποχή του πέρασε καὶ τώρα εἶναι ἐπικίνδυνο ἂν μείνη ἔτσι. Τὸ 1909 ἔγινε τὸ Σχολεῖο αὐτὸ καὶ καθὼς δείχνει ἡ ἀρχιτεκτονική του θἆταν τὸ τελειότερο στὴν ἐποχή του.

Βλοσυρὸ ὕφος καὶ βαρύ, ὅπως ἦταν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἔκφραση τῆς ἐποχῆς. Φῶς λιγοστὸ καὶ αὐστηρότητα πολύ, πνεῦμα παρμένο ἀπ' τὸ ὕφος τῶν σοφολογιωτάτων τῆς ἐποχῆς' Ὡς τόσο τότε ἦταν ὄμορφο. Ἦταν καινούργιο, καὶ δεχότανε καλὰ τὰ εὔθυμα παιδιά τῆς 'Ορμύλιας μ' ὅλην τὴν βλοσυρότητά του.

Τώρα ὅμως στραβοσαγώνιασε ἡ βλοσυρότης καὶ τρίζει ἡ σκεπὴ τὰ δόντια, ἕτοιμη νὰ καταπλακώση καὶ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς δασκάλους. Θοῦτε ἕνα καρφὶ δὲν μπῆκε ἀπὸ τὴ χτίση του, στὸ κτίριο αὐτό. Σάπια πατώματα τριτοβολοῦνε μὲ ἀπειλητικοὺς τριγμοὺς τὰ μαθητάκια, ποὺ μπαίνουνε τρεμάμενα στὸν χῶρο τοῦτον. Σάπια παράθυρα καὶ πόρτες δίνουν τὴν τελευταία ἀντίστασή τους στὰ μανισμένα ρεύματα τοῦ ἀγέρα. 1909, ὡς τώρα ἔχουμε χρόνια 52. Καὶ ἔζησε τὸ κτίριο αὐτό, χωρὶς καμμιὰ συντήρηση καὶ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων' Ὅταν θὰ σωριαστῆ τὸ πάτωμα καὶ κλείση μέσα στὰ σάπια σπλάχνα του νέες ζωές, θὰ τρέξουν οἱ ἁρμόδιοι, τροχάδην νὰ φέρουνε τὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ γιὰ τὸ φινάλε. Γιατὶ τέτιο φινάλε θἆχη τὸ Σχολεῖο τῆς 'Ορμύλιας σὲ λίγο, ἂν δὲν συντηρηθῆ. Καὶ πᾶνε στὸ Σχολεῖο αὐτὸ μυρμήγκια τὰ μαθητάκια τῆς 'Ορμύλιας. Γιατὶ εἶναι μεγάλη ἡ 'Ορμύλια ἡ πιὸ τρανὴ κωμόπολη τοῦ κάμπου.

Εἶναι ἀνάγκη τρομερὴ νὰ γίνη κάτι. Μὲ ἐνισχύσεις κρατικὲς μὲ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία μὲ ἐράνους μὲ ὁποιο μέσο, εἶναι δυνατὴ ἡ γρήγορη συντήρησή του. Ἄλλον χειμῶνα ἴσως δὲν ἀντέχει. Καὶ εἶναι καὶν τροπὴ μεγάλη νὰ εἶναι ἔτσι τὸ Σχολεῖο τῆς 'Ορμύλιας. Ἡ ἔκτακτη ἀγάπη τοῦ 'Επιθεωρητοῦ μας καὶ στὸ σχολεῖο μας κα ἰστὴν τραγωδία, πρέπει νὰ θερμανθῆ ὑπέρμετρα, ἀπὸ τὴν τραγωδία, ποὺ θὰ γεννήση σίγουρα ἡ ἐγκατάλειψή του. Κι' ὁ Σεβαστὸς Μητροπολίτης ἔχει κι' αὐτὸς τὸν τρόπο νὰ βοηθήση. Καὶ ἔχει τόση καλωσύνη καὶ τόση ἀγάπη στὴν ψυχή του, ποὺ εἶναι ἀρκετὲς νὰ χτίσουν, ὄχι νὰ συντηρήσουνε Σχολεῖο. Νὰ κινηθοῦν οἱ 'Ορμυλιῶτες πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή, καὶ θὰ πετύχουν τὴν πρέπουσα ἀπήχηση γιὰ τὸ σχολεῖο τους. 'Αμέσως τώρα, μὴν ἀργοῦνε. Μὴν περιμένουν πρῶτα νὰ θρηνήσουν.

Ὡς τόσο ἀπ' ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ τὶς κινήσεις στελεχῶν μοιάζει νὰ εἴμαστε κοντὰ, τουλάχιστο στὴν προετοιμασία. Καὶ πιὸ στενὰ, ἡ ΕΡΕ ποὺ ἔχει τὸ μαντῆλι καὶ τὶς κινήσεις της πιὸ ἄνετες, κλείνει ἀπὸ τώρα τοὺς συνδυασμούς. Ἔτσι γιὰ τὸν νομὸ μας ἦρθε ἡ πληροφορία ἀπὸ λογισθῆ ὑποκειμενικὴ ἡ κρίση γιὰ τὸ πρόσωπό του. Ὡς τόσο δὲν τὸ κρύβουμε, πὼς ἡ ΕΡΕ θὰ ἔχη κέρδος ἀπὸ τὸ ἦθος τοῦ Κοσμᾶ. Στὸ τέλος ποιὸ θἆναι τὸ κέρδος ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς γιὰ τὴν ΕΡΕ, αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ πῆ μονάχα ὁ Χαλκιδικιώτικος Λαός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Κρατικὴ Τεχνικὴ Σχολὴ Μαθητείας Στρατωνίου (ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐργασίας) συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ' 37931)4983)20-5-61 ἀποφάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν κάτωθι μαθητῶν πρὸς ἐκμάθησιν τῶν ἔναντι τούτων τεχνῶν, ἤτοι:

1) Ἕνδεκα (11) μαθητῶν εἰδικότητος Μηχανοτεχνίτου ('Εφαρμοστοῦ - Τορνευτοῦ).

2) Ἑπτὰ μαθητῶν εἰδικότητος Ἠλεκτροτεχνίτου.

Ἑπτὰ μαθητῶν εἰδικότητος Μηχανοτεχνίτου Αὐτοκινήτων.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐπιλογῆς ὑποψηφίων, διὰ τὰς ὡς ἄνω εἰδικότητας ἔχουν:

1) Οἱ τυγχάνοντες τὴν 28ην 'Ιουλίου ἐ.ἔ. τέκνα ἐργαζομένων εἰς Μεταλλεῖα Κασσάνδρας ἢ συνταξιούχων ἢ ἀναπήρων ἐργατοϋπαλλήλων Μεταλλείων Κασσάνδρας.

2) Οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον τοῦ λάχιστον ἓης τάξεως Δημοτικοῦ Σχολείου.

3) Οἱ γεννηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1944. 1945, 1946, 1947.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

1) Αἴτησις περὶ συμμετοχῆς (συμπλήρωσις σχετικοῦ ἐντύπου).

2) Πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ αἰτῶν ἐγεννήθη κατὰ ἕν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐτῶν.

3) Βεβαίωσις Μεταλλείων Κασσάνδρας ὅτι ὁ πατήρ του ἀπασχολεῖται ἢ ἀπησχολήθη εἰς Μεταλλεῖα Κασσάνδρας.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΩΝ

Τὰ δικαιολογητικὰ θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς Γραμματείαν τῆς Σχολῆς μέχρι καὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡμερομηνία διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καθορίζεται ἡ 25η Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 8 π.μ. εἰς τὸ ἓν Στρατωνίῳ κτίριον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ κάτωθι:

τολισμοῦ.

1) Τέστ ἐπαγγελματικοῦ προσανα-

2) 'Ελληνικὰ, Σύνταξις ἐκθέσεως ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος μετὰ λίαν περιληπτικὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ.

3) Μαθηματικά: α) Πρακτικὴ 'Αριθμητική, δεκαδικοί, Κλάσματα, συμμιγεῖς ἁπλὴ καὶ σύνθετος μέθοδος τῶν τριῶν, ἀναγωγὴ εἰς τὴν μονάδα καὶ προβλήματα ἐπ' αὐτῶν. β) Πρακτικὴ Γεωμετρία! Γραμμαί, μέτρησις γωνιῶν, μονάδες μήκους περιφέρεια, μῆκος περιφερείας, κύκλος καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ, ἐμβαδὸν κύκλου, κυκλικὸς τομεὺς, τόξα ὑκλου.

ΓΕΝΙΚΑ

Οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὴν Κρατικὴν Σχολὴν Μαθητείας Στρατωνίου, τοποθετοῦνται μερίμνη τῆς Διοικούσης 'Επιτροπῆς καὶ τοῦ 'Εργοδότου, εἰς ἐργασίας τῆς εἰδικότητός των, ἀμειβόμενοι διὰ μειωμένου ἡμερομισθίου, αὐξανομένου προοδευτικῶς καθ' ἑξάμηνον.

Ἡ φοίτησις διαρκεῖ ἐπὶ τέσσαρα (4) ἔτη καὶ εἶναι δωρεὰν, ἤτοι ἄνευ καταβολῆς διδάκτρων. 'Επίσης εἰς τοὺς μαθητὰς χορηγοῦνται δωρεὰν καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς βιβλία.

Εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου 'Εργασίας πτυχίον τοῦ ἐπαγγέλματός των, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζονται ὡς εἰδικευμένοι τεχνῖται.

Οἱ ὑποψήφιοι δέον ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως, τὴν ὁριζομένην ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Στρατωνίου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβη χώραν ὁ διαγωνισμὸς.

'Επίσης δέον οὗτοι ν ἀφέρωσι μεθ' ἑαυτῶν δελτίον ταυτότητος ἢ ἐλλείψει τούτου βεβαίωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐφ' ἧς νὰ ἔχῃ ἐκολληθῆ ἡ φωτογραφία των, στυλὸ πριθμένον κανόνα (χάρακα), διαβήτην, τρίγωνον, μοιρογνωμόνιον,μολύβι μαῦρο (κοινὸ) καὶ γομολάστιχα (σβυστήρι).

Ἐν Στρατωνίῳ τῇ 28-7-1961

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Τὸ μετεωρολογικὸν δελτίον μηνὸς 'Ιουλίου 1961.

Μέση μηνιαῖα θερμοκρασία! 23° Σ, μέση μηνιαῖα ἀπόλυτος ὑγρασία 11,2, μέση μηνιαῖα σχετικὴ ὑγρασία: 54,2, μεγίστη θερμοκρασία μηνὸς: 32,3° C, ἐλαχίστη θερμοκρασία μηνὸς: 14,8° C, μεγίστη ἀπόλυτος ὑγρασία! 17.5, ἐλαχίστη ἀπόλυτος ὑγρασία: 7,2, ἐλαχίστη σχετικὴ ὑγρασία: 34, ἡμέραι βροχῶν: 3, ὕψος ὑετοῦ μηνὸς! 24 μ.μ., ἰσχυρότερος ἄνεμος: N)S, ἐπικρατήσαντες ἄνεμοι: C, S, E.